

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 104 ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Β'

ΜΟΝΙΜΗ Η ΚΡΙΣΗ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Τὰ προβλήματα τῆς Δ' Δημοκρατίας

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ

Ἀντικειμενικὴ ἔρευνα στὸ ἐπίμαχο ζήτημα

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Πῶς διεξάγεται ἔξω, πῶς θὰ διεξαχθῇ ἐδῶ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 104 ΔΡΑΧ. 5

21 - 27 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1957

Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ήλιδου
Διευθυνσεις: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αρ. 8, Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριαντής (*Αλδου Μανουτίου 18 Αθήναι)

Γράφει:

Συντάξεις, Σωκράτους 57, Αθήναι, Τηλεφ. 57-081

Εκδόσεις, Βουλιαγμένης 352, Αθήναι, Τηλεφ. 90-821

Συνδρομολογία:

Εσωτερικού, εξαμηνός δραχ. 130. Ετησία δραχ. 260.

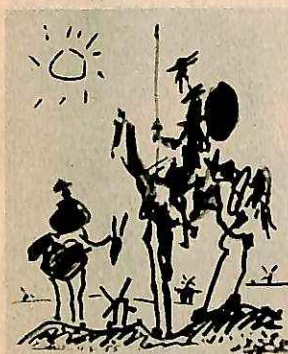
Εξωτερικού, εξαμηνός δολλάρ. 7. Ετησία δολλάρ. 14.

Αεροπορική αποστολή κατόπιν συνεννόησης—Διαφημίσεις κατά συμφωνίαν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

Για να ολοκληρωθῇ ὁ Δὼν Κιχώτης

Ένα ἀπὸ τὰ καλύτερα θέματα μὲ τὰ ὁποῖα ἡσχολήθητε τελευταίως εἶναι καὶ ἡ ἐκδόσις τοῦ «Δὼν Κιχώτης», μὲ εἰκονογράφου Νταλί. Μὲ τὴν ἐνκαιρία, σὰς στέλνω τὸ ἴδιο θέμα, τὸν «Δὼν Κιχώτης», ὅπως τὸν εἶδε ἕνας ἄλλος μεγάλος σύγχρονος ζωγράφος, ὁ Πάμπλο Πικάσο.

Α. Σ. Ἰωάννου, Αθήναι

♦ Εὐχαριστοῦμε. Τὸ δημοσίευμα, ὅπως δέλετε. Κρατοῦμε, ὅμως, καὶ μὴν ἐπιφυλάξῃ: Ἡ φωτογραφία ἦταν ἀκριβῶς μικρὴ, ὥστε νὰ ἐλεγχθῇ ἡ γνησιότητα τοῦ ἔργου. Πάντως, ὑπάρχει ἡ διάσημη ὑπογραφή.

Σπύλαιο Ἰωαννίνων

Στὴ φωτογραφία τοῦ ἐξωφύλλου μὲ τὸ σπύλαιο τοῦ Περάματος τῶν Ἰωαννίνων—ἡ ὁποία κατὰ τὰ ἄλλα εἶναι ἐξαιρετικὴ—θα ἔπρεπε νὰ μὴ διαφαίνωνται οἱ δύο προβολεῖς, πού ἐποθετήθησαν. Χαλᾶνε τὴν φαικότητα τῆς φωτογραφίας.

Π. Ἀναστασιάδης
Νέα Σμύρνη

♦ Παρατήρησις ἀλόγου. Ἡ φωτογραφία ὅπως ἦταν μοναδική. Θεωρήσαμε σκόπιμο νὰ τὴ φέρωμε στὴ δημοσιότητα κατὰ τὸ σχετικὸ αὐτὸ ἐλάττωμα τῆς—ἀναπόφευκτο, ἐξ ἄλλου, λόγῳ εἰδικῶν συνθηκῶν τοῦ χώρου. Προσθέτομε ὅτι ποτὲ δὲν νοθεύομε τίς φωτογραφίες, θυσιάζοντας συχνὰ τὸ αἰσθητικὸ μέρος στὴν γνησιότητα.

«Αχ, αὐτὰ τὰ «τέστ»!

Εἶναι καιρὸς τώρα πού προσπαθεῖς νὰ μᾶς μάθῃς ἂν εἴμαστε καλοὶ σύζυγοι. ἂν θὰ πάμε καλὰ στὶς ἐπιχειρήσεις μας, ἂν ἀνέχοιμε στὸν Α ἢ Β σωματικὸ τύπο, βασανίζοντάς μας μὲ τὸ νὰ ψάχνουμε νὰ βροῦμε τριγωνάκια καὶ τετραγωνάκια, ζωγραφί-

ζοντας δεινράκια, κλπ., κλπ... Μὴ ξεχνᾷς, ἐξ ἄλλου, διὰ περιμένουμε διαγωνισμούς.

Γ. Θεοδωρίδης, Αθήναι

Πρωτότυπα. Μόνο πού δὲν πιστεύω στὴν ἀξία τῶν συμπερασμάτων τους. Εἶναι τόσες οἱ ἰδιομορφίες τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς, τόσες οἱ διαφορὲς τῶν ἰδιοσυγκροσιῶν πού δὲν μποροῦν νὰ χωρέσουν σὲ καλὸν τύπον ἑρμηνείας.

Π. Ἀναγνώστου, Αθήναι

Ἄνδρες καὶ κορίτσια

Θὰ ἤθελα νὰ μὴ πῇτε ἂν τὸ δευτεροπαίδάκι τοῦ Γιώργου Οἰκονομίδου εἶναι ἀγοράκι ἢ κοριτσάκι, πῶς τὸ λένε καὶ πόσων μηνῶν εἶναι.

Ράνια Παναγοπούλου
Ἀμαρουσίου

♦ Ὁ Γιώργος Οἰκονομίδης ἔχει δύο παιδάκια. Τὸν Χρήστο, πού γεννήθηκε στὶς 16.1.1954 καὶ ἕνα κοριτσάκι, πού γεννήθηκε φέτος, στὶς 25 Ἰουνίου, καὶ πού θὰ βαπτισθῇ Μαριονέλλα.

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΦΙΛΜ ΤΗΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΕΓΧΡΟΜΟΝ

ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥΣ...
«Η συναρπαστική συνέχεια του Αριετσερμάτος ΠΡΙΓΚΗΠΕΣΣΑ ΣΙΣΣΥ»

ΣΙΣΣΥ
ΝΕΑΡΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑ
III Sissi - Die Junge Kaiserin *

★ ΡΟΜΥ ΣΝΑΪΝΤΕΡ
★ ΚΑΡΛ-ΧΑΪΝΤΣ ΜΠΕΜ

* Έντός του Ὀκτωβρίου ΠΑΛΛΑΣ-ΤΙΤΑΝΙΑ *

Δυὸ ὧρες μὲ τὸ ἵνδαλμα τῶν ὠραιοπαθῶν

ΜΠΡΙΖΙΤ ΜΠΑΡΝΤΟ

ΝΥΜΦΕΥΕΤΑΙ ΔΟΥΛΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.
* LA MARIÉE EST TROP BELLE *

ΛΟΥΪ ΖΟΥΡΝΤΑΝ • ΜΙΣΕΛΙΝ ΠΡΕΛ

• ΟΡΦΕΥΣ • ΕΛΛΗΝΙΣ • ΙΛΙΣΙΑ • Έντός του Ὀκτωβρίου

ΟΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΟΣΚΑΡ

• «Πατήρ πάντων πόλεμος»... Το κακό, ή πίκρα, ή θλίψη, ή συμφορά... Μια σκληρόδα σφίγγει την ψυχή, μια μάσκα χάλκινη απομονώνει τις μορφές από κάθε ευγενική εκδήλωση, γίνεται φτηνή -άσημαντη ή Σάρκα, πεθαίνει ή Ψυχή...
• Τρέφω μίαν Ιδιαίτερη εκτίμηση για Ένα νέο σκηνοθέτη, τον Τζόν Χιούστον. Από τις πρώτες του ταινίες («Θησαυροί της Σιέρρα Μάντρε») έξεδήλωσε μίαν επαναστατική διάθεση: Να ξεφύγει από την ρουτίνα, να σπάσει τα δεσμά της συνταγής, να απαλλαγεί από τις έντολες του βιομηχανικού κινηματογράφου. «Αυτός ελμυι —πάρτε με όπως ελμυι —αν θέλετε...», δηλώσεις θαρραλέες, που καταλήγουν ή στην εξαφάνιση ή στην καθιέρωση. «Άγνωστος ο μέσος δρος. «Αυτός ήταν» και τον πήραν όπως ήθελε αυτός. Έτσι, με το θάρρος της γνώμης του, με τις πρωτοποριακές του αντίληψεις, τέλεια απερίσπαστο από την «φόρμουλα» της ταινίας-κανονόρα. Γυρίζοντας μια ταινία τόν χρόνο —ή καμμία. Άλλα αυτή ή «μιά» ταινία είναι, συνήθως, ή ταινία της χρονιάς».

• Δεν θα το πιστέψετε: Δυο άνθρωποι παίζουν δλοι κι δλοι στο έργο του Χιούστον «Σάρκα και Ψυχή», στην ουσία, όμως, πρωταγωνιστούν δυο δ-λόκληροι Κόσμοι. Ο Κόσμος της Γης, αυτός που πιστεύει στην επιδερμική χαρά, αυτός που ζή μόνο το Σήμερα, ο κόσμος της Σάρκας. Κι ο άλλος, ο Κόσμος που βλέπει πέρα μακριά, αυτός που πιστεύει ότι υπάρχει κ' Ένα αύριο, ο άπέραντος, ο παράδεινος κόσμος της Ψυχής. Κάποτε, οι δυο αυτοί κόσμοι θα συναντηθούν σε μια Μονομαχία. Και θα τοποθετήσουν την Μάχη τους μέσα στον Πόλεμο. Ποιός θα νικήση —αν γίνεται τόσο εύκολα να υπάρχει κάπου μια Νίκη;
• Γνώρισα στην πρεμιέρα την ευγενική κυρία Ντέμπορα Κέρρ —ήταν ή πρωταγωνίστρια της ταινίας του Χιούστον. Λένε πως αποφεύγει τις εκδηλώσεις, μια κ' έτσι της επιβάλλει ή συντηρητική βρετανική της νοοτροπία. Για τόν ρόλο της όμως της Αντζέλα στο «Σάρκα και Ψυχή» δεν δίστασε να πη ότι «...μόνον γι' αυτόν τόν ρόλο χαίρομαι που έγινε στάρ του κινηματογράφου. Έτσι, θα μπορώ κάποτε να λέω ότι κάτι έκανα!» Ο Ρόμπερτ Μήτσον —δ άπλος Άμερικανός της Σχολής Μετριοφροσύνης— άρκέσθηκε να πη: «Σφίξτε το χέρι του Χιούστον. Αυτός είναι ή μεγαλοφυΐα»...

• Μαθαίνω ότι το φίλμ «Σάρκα και Ψυχή» (ε'Ο ούρανός γνωρίζει, κύριε Άλυσον, λέγεται στάν πρωτότυπο τίτλο του το φίλμ), γυρισμένο με κά-θε φροντίδα από την «Φόξ» σε έγχρωμο Σινεμασκόπ, πρόκειται να παυχθή στις 21 Οκτωβρίου στους αθηναϊκούς κινηματογράφους. Η στήλη μου αυτή, που καμμία διάθεση διαφημιστικής προβολής δεν έχει, νομίζει ότι είναι υποχρέωσή της να σάς πη ότι δεν πρέπει να χάσετε αυτή την έξοχη ταινία.

• Βλέπω αυτούς που πηγαίνουν κάθε βράδυ στους κινηματογράφους. Μ' ά-ρέσει να τους παρακολουθώ. Είναι αυτοί επού πρέπει να περάσουν κάπου τη δρα-δυά τους. Είναι αυτοί που αναζητούν, μά-ταια συνήθως, να βρουν μίαν απόδειξη του γιατί ο κινηματογράφος λέγεται «Τέχνη». Είναι εκείνοι που βρήκαν το καταφύγιο για το ειδυλλιακό τους, ή για την άνία τους, ή για τόν ύπνο που τους λείπει... Είναι αυτοί που έρχονται να ζήσουν το άκριβδ δνειρο τών δυο ώρών, πληρωμένο σε τιμή έκπτώ-σεων, είναι οι Πιστοί —είναι και οι Άπι-στοι... Ένα μωσαϊκό, ένα πλήθος χιλιάδων αποχρώσεων. Συνήθως δ καθένας άπ' αυτούς έρχεται και φεύγει από ένα Σινεμά άδιάφο-ρος, όπως μήκη. Υπάρχουν, όμως, φορές που δλο αυτό το πλήθος γίνεται ένα άτομο, συμπαγές, αδιάσπαστο, συγκροτημένο. Εί-ναι τότε, όταν από την λευκή δδώνη ξεπη-δά ή μαγεία του μεγάλου δημιουργού, όταν ο κινηματογράφος γίνεται μέσον για να λε-χθή κάτι μεγάλο, κάτι άραίο, κάτι σπάνιο... Θα παρακολουθώ το πλήθος, όταν θα παυχθή το «Σάρκα και Ψυχή», για να ξανα-χαρώ το «Πλήθος» που θα μεταβληθή σε «Άτομο»...

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΟΣΚΑΡ

(ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ)

Η ΕΚΘΕΣΗ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Έκτος από τις δημόσιες υπηρεσίες, πολλοί ιδιωτικοί οργανισμοί έστειλαν ήδη φωτογραφίες στις ΕΙΚΟΝΕΣ.

Η προεργασία για την φωτογρα-φική έκθεση, που οργανώνουν οι ΕΙ-ΚΟΝΕΣ στο Ζάππειο τόν Νοέμβριο, συνεχίζεται έντατικά. Έκτος από τις δημόσιες υπηρεσίες, που μās έστει-λαν πλήθος φωτογραφιών, θα μετά-σχουν στην έκθεση και πολλές βιο-μηχανίες με ώραιες και παραστατι-κές φωτογραφίες.

Όπως ήδη έγγραψαμε, ή έκθεση αυτή, που θα έχη για προμετωπίδα της την φράση: «Ό,τι βλέπετε εις τās αϊθούσας αυτές, δέν υπήρχε πριν από δέκα χρόνια», έχει για σκοπό της να δείξη την πρόοδο, που έχει συν-τελεσθή στην Έλλάδα κατά την τε-

λευταία δεκαετία. Τεχνικά έργα, εκ-δηλώσεις ώργανωμένης κοινωνικής φιλαλληλίας, βιομηχανία, έμποριο, Παιδεία, Έπιστήμη, Γράμματα, Τέ-χνες και γενικά κάθε εκδήλωση της σύγχρονης ζωής θα προβληθή φωτο-γραφικά στις αϊθουσες του Ζαππείου τόν άλλο μήνα. Ήδη έχει προχωρή-σει σημαντικά ή προετοιμασία για την έπιλογή, μεγέθυνση, τοποθέτη-ση και αισθητική προβολή πολλών εκατοντάδων φωτογραφιών, που θα πείσουν τόν έπισκέπτη της έκθέσεως ότι πολλά και καλά έγιναν στάν τό-πο μας, σ' αυτά τὰ δέκα τελευταία χρόνια.

“Γνώμη”

6 ΝΕΟΙ
ΧΡΩΜΑΤΙΣΜΟΙ

rouge à lèvres
Christian Dior

Ζητήσατε τούς κυκλοφορήσα-ντες δ Νέους Χρωματισμούς.

N° 00, 10, 20, 3, 33 & 39

Κοινωνίες
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΣ
ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ
με φυσικά αϊθέρια έλαια

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΔΑΜΒΕΡΓΗ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 39 (ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ)

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ
ΣΠ/40

Από 1900 Δρχ.

ΑΝΟΣΕΙΔΩΤΗ ΜΕ
ΛΑΒΥΡΙΝΘΟ ΚΑΙ
ΕΣΤΙΑ ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑΤΟΣ

ΙΣΟΛΑ
Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η Δις ΜΑΡΑΕΝ ΙΣΑΑΚΙ-ΔΟΥ δέχθηκε να φωτογρα-φηθή για τις ΕΙΚΟΝΕΣ σε μίαν από τις ώραιες άκροθα-λασιές της Μυκόνου, που γνώρισε και φέτος μεγάλη δό-ξα. Στο ίδιο τεύχος δημοσι-εύομε ένα μικρό γεωγραφιά για ένα μεγάλο γόητα του γραφι-κού αυτού νησιού του Αιγαίου — τόν... πελεκάνο Πέτρο.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: ΟΔΟΣ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 11

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
"COMERZ BANK"

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΣΤΡΑΤΗΣ Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

23
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΑΘΗΝΩΝ
ΠΕΙΡΑΙΩΣ

55
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΚΡΗΤΗΣ, ΑΓΡΙΝΙΟΝ, ΑΙΓΙΟΝ,
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ, ΑΜΑΛΙΑΣ, ΑΜΦΙΣΣΑ, ΑΡ-ΓΟΣ, ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ, ΑΡΤΑ, ΒΑΟΥ-ΣΑΜΟΥ, ΒΕΡ-ΡΟΙΑ, ΒΟΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ, ΔΡΑΜΑ, ΕΔΕΣΣΑ, ΖΑ-ΚΥΝΘΟΣ, ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ΘΕΣΣΑ-ΛΟΝΙΚΗ Β'-(Ευνατίας), ΘΗΒΑΙ, ΙΩΑΝΝΙΝΑ,
ΚΑΒΑΛΛΑ, ΚΑΛΑΜΑΙ, ΚΑΡΔΙΤΣΑ, ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ,
ΚΑΙΣΤΟΡΙΑ, ΚΕΡΚΥΡΑ, ΚΟΖΑΝΗ, ΚΟΜΟΤΙΝΗ, ΚΟ-ΡΙΝΘΟΣ, ΛΑΜΙΑ, ΛΑΡΙΣΑ, ΛΕΒΑΔΕΙΑ, ΛΗΘΟΥ-ΡΙΟΝ, ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΜΥΡΙΝΑ-ΛΗΜΝΟΥ, ΝΑΞΟΣ,
ΝΑΥΠΛΙΟΝ, ΞΑΝΘΗ, ΠΑΤΡΑΙ, ΠΑΤΡΑΙ Β/
ΠΑΛΑΜΑΡΙΟΝ, ΠΡΕΒΕΖΑ, ΠΥΡΓΟΣ, ΡΕΘΥΜΝΟΝ,
ΡΟΔΟΣ, ΣΕΡΡΑΙ, ΣΥΡΟΣ, ΤΗΝΟΣ, ΤΡΙΚΑΛΑ,
ΤΡΙΠΟΛΙΣ, ΦΛΩΡΙΝΑ, ΧΑΛΚΙΣ, ΧΑΝΙΑ, ΧΙΟΣ.

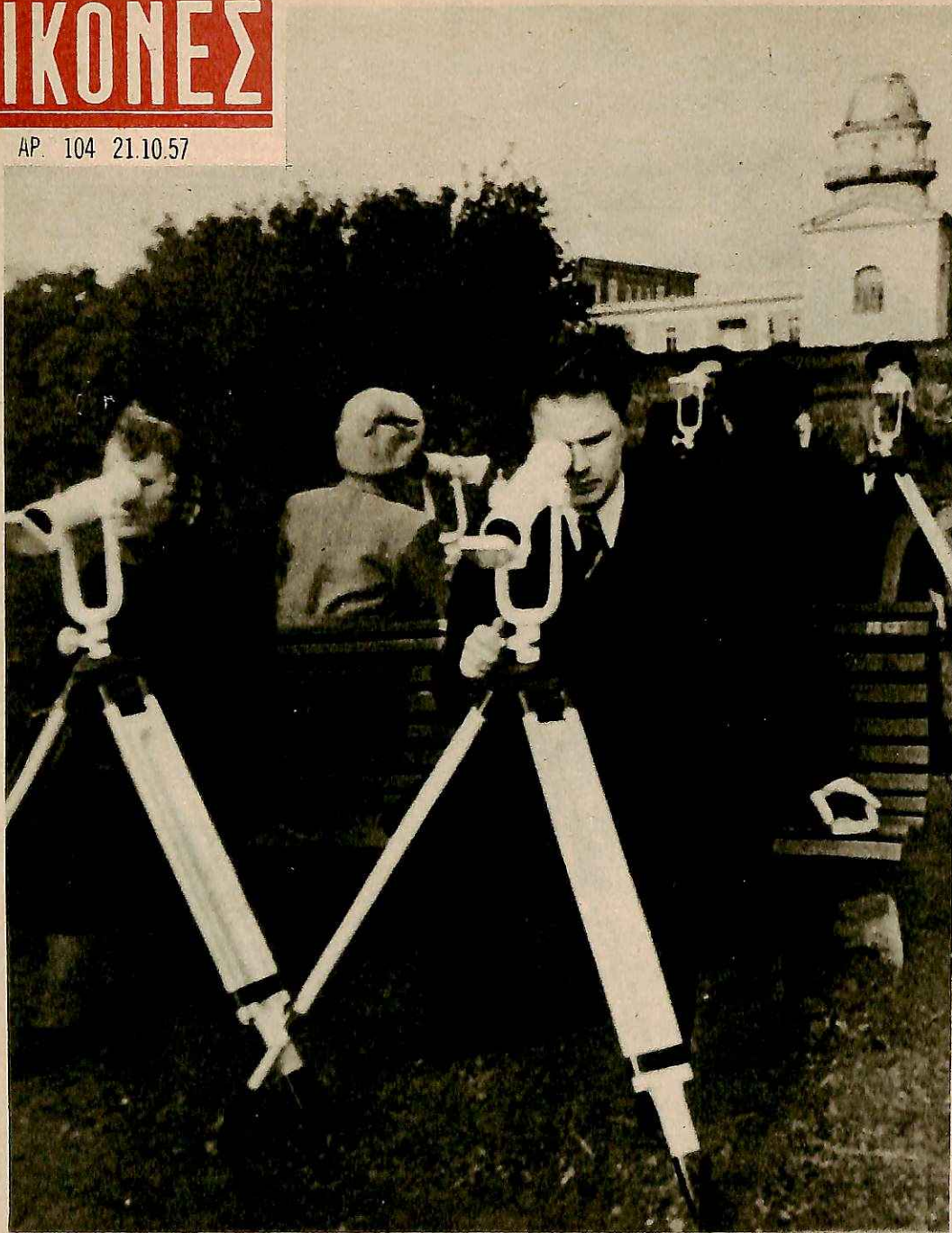
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΛΗΡΩΜΑΣ ΕΜΒΑΣΜΑΤΩΝ ΕΚ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ, ΑΓΟΡΑΝ CHEQUES, TRAVELLER'S
CHEQUES ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1907

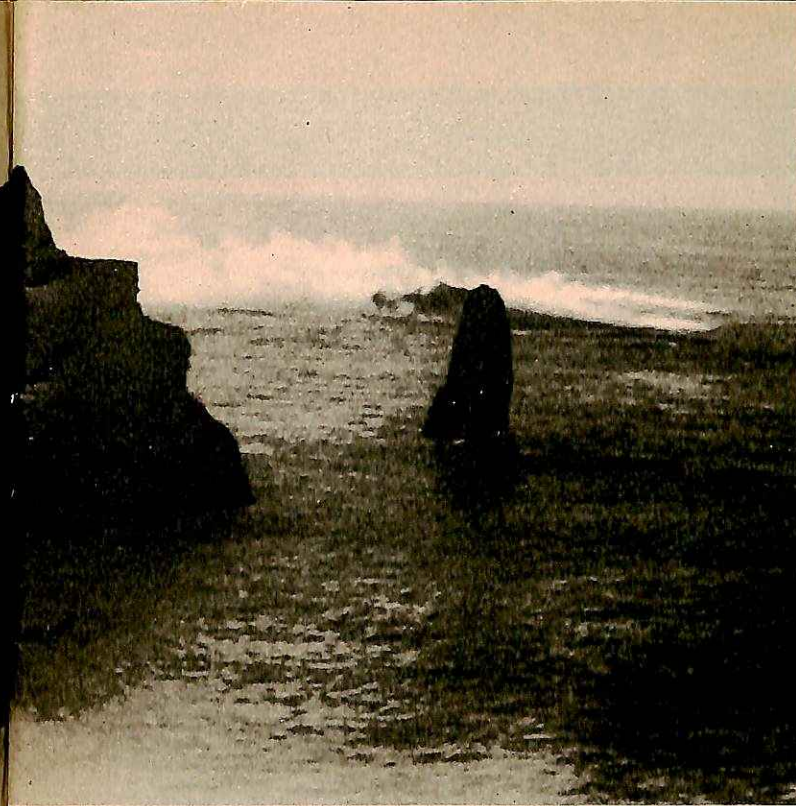
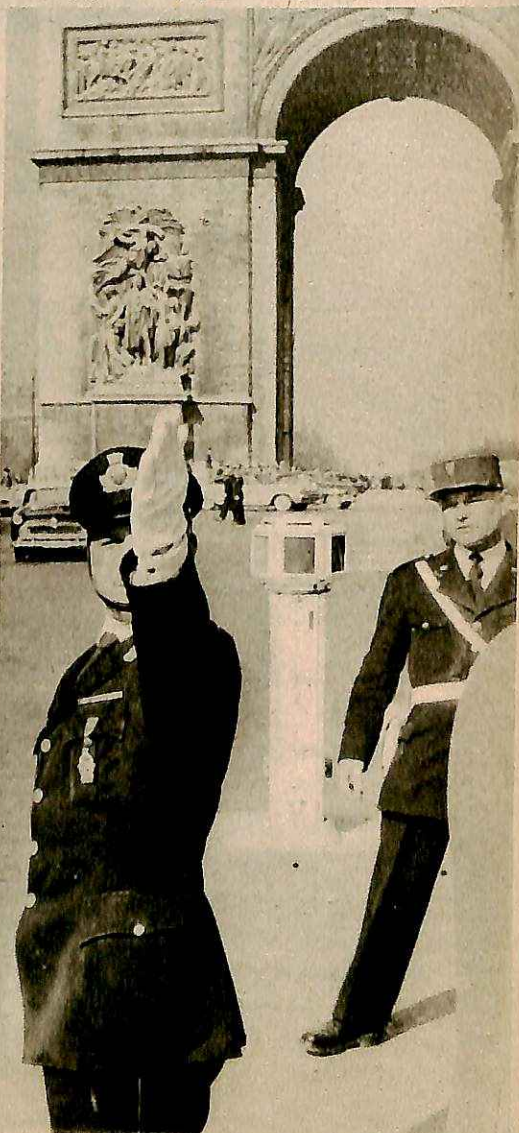
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 116.132.743,10
ΚΑΤΑΒΕΣΕΙΣ ΤΗ 31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1957 ΔΡΧ. 1.768.170.694,88

ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ:
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST LTD.
17 st. Helen's Place E.C. 3, London

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΤΟΚΟΣ 9 %

Ανταλλαγαί: Η Τροχαία χρειάζεται εκπαίδευση. Έτσι, οι Ναπολιτάνοι αστυνομικοί, που έπεσκέφθησαν τη γαλλική πρωτεύουσα, θέλησαν να δοκιμάσουν τις ικανότητές τους μέσα στην κυκλοφοριακή παραζάλη του Παρισιού. Σ' ένα κεντρικό «πόστο» —στην πλατεία 'Ετουάλ, μπροστά στην 'Αψίδα του Θριάμβου— οι Ναπολιτάνοι τροχαίοι κατήνθουν με μεγάλη δεξιότητα την παρισινή κυκλοφορία, κ' έτσι θα επιτρέψουν σαφέστεροι στη Νάπολη, όπου, το καλοκαίρι, κυκλοφορούν πάρα πολλοί Γάλλοι.

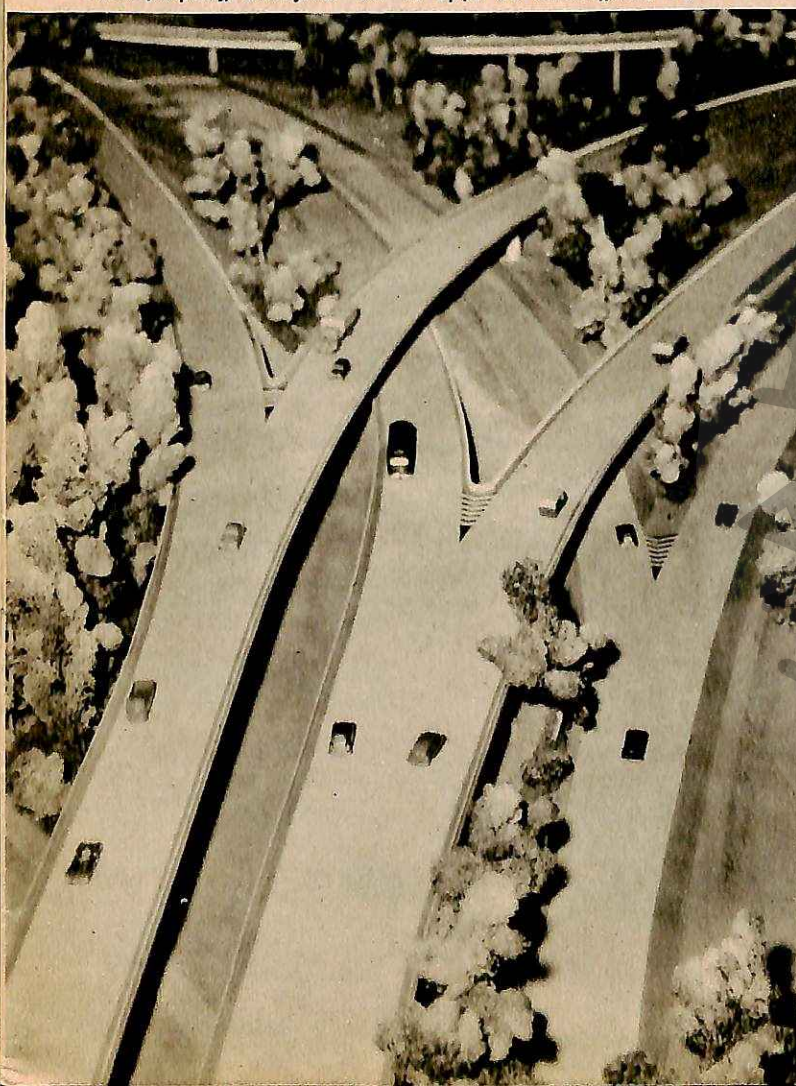

Γεννήσεις: Έπειτα από την έκρηξη ενός υποβρυχίου ήφαιστείου, κοντά στις δυτικές ακτές της νήσου Φαγιάλ, των 'Αζορών, η φλεγόμενη λάβα, που ανεδύθη από τα βάθη του ωκεανού, άρχισε να σχηματίζει μία νησίδα. Το «νεογνόν» μεγαλώνει γρήγορα και αναμένεται ότι σύντομα θα ενώθῃ με την Φαγιάλ.

(United Press Photo)

Αυτοκινητόδρομοι: Σοβαρότερη προσπάθεια για την επίλυση του κυκλοφοριακού προβλήματος αποτελεί ένα νέου τύπου σταυροδρόμι, υπό κατασκευήν, στο Ντύσσελντορφ της Γερμανίας. Όπως παρουσιάζει και η μακέτα, τ' αυτοκίνητα θα κινούνται σε τρία διαφορετικά επίπεδα, για ν' αποφεύγονται οι διασταυρώσεις. Το πρώτο ασφαλτόστρωμα θα στηρίζεται στο έδαφος, αλλά τα άλλα δύο θα είναι ανάρτια και θα υποστηρίζονται από πανίσχυρες κατασκευές μετετών άρμ. Κατά τους υπολογισμούς, ελπίζεται ότι το έργο θα ολοκληρωθῇ ως το 1960.

(Keystone)

Μις 'Ελλάς 1957: Με κάποια άμνηχανία παρακολουθεί ο λόρδος Δήμαρχος του Λονδίνου τη δίδα Νανά Γασπαράτου, αντιπρόσωπο της 'Ελλάδος στα έφιετινά ευρωπαϊκά καλλιστεία, να κατευθύνῃ τὸ τόσο της στις τοιχογραφίες της μεγάλης αίθουσας τελετῶν τοῦ δημαρχιακοῦ μεγάρου. Δίπλα του ἡ Τζιούντυ Ουέλτς, μις Καναδάς τοῦ 1957.

(United Press Photo)

Μις αἰών: Πρὸ ἡμερῶν γιόρτασε τὴν 108ῃ (ἐκατοστήν ὀγδόη!) ἐπέτειο τῶν γενεθλίων της ἡ κ. Λουίζα Ρίσμαν, πρωταθλήτρια τοῦ δρόμου τῆς ζωῆς στὴν Γερμανία. Ὁ μικρότερος γιός της, ποῦ συμπληρῶσε κιόλας τὰ 71 τοῦ χρόνιου, τῆς ἔφερε ἀπὸ τὸ τσίρκο Ρόλαντ ἕνα πίθηκο, γιὰ νὰ τῆς εὐχηθῇ κι αὐτὸς μὲ τὸν τρόπο του. Σημειώτέον ὅτι καὶ τὰ ἑξὶ παιδιά τῆς κυρίας Ρίσμαν ζοῦν, καὶ ἡ πρωτότοκῃ κόρη της εἶναι σήμερα 81 χρονῶν.

(Keystone)

Ὁ δορυφόρος: Χιλιάδες κατοικοὶ τοῦ Λέινγκραντ ἐπεσκέφθησαν τὸ ἀστεροσκοπείο τοῦ Πούλκοβο, γιὰ νὰ παρακολουθήσουν, ἀπὸ ἕνα εἰδικὰ διαρρυθμισμένο χώρο, τὴν περιστροφή τοῦ θηλιακοῦ πιά «Σπούτνικ». Εἴτε τὸν εἶδαν, εἴτε ὄχι, ὁ ἐνθουσιασμός τους ὑπῆρξε ἀφάνταστος καί, ὡς γνωστόν, στίς ἐφημερίδες δημοσιεύθηκαν ἐπιστολὲς ἀναγνωστῶν ποῦ προσφέρονται γιὰ ἐθελοντὲς ἀστροναῦτες.

(United Press Photo)

Γάμοι: Ὁ Βρετανὸς ἄσος αὐτοκινητιστῆς Στέρλινγκ Μόσ παντρεύτηκε τελευταῖα τὴν Καίτη Μόλσον, 22 ἐτῶν, κόρη Καναδοῦ ζυθοποιοῦ. Τὸ ρεπορτάζ ἀναφέρει: 500 καλεσμένοι, δακτυλίδι ἀπὸ σάπφειρο σὲ σχέδιο τοῦ ἴδιου τοῦ Στέρλινγκ, πρὸ τῆς τελετῆς χάθηκε ἡ τσάντα τῆς νύφης. Οἰωνοὶ ἀρίστοι.

(D. E. L.)

(A. D. P.)

Ὅταν κάθε 4 μῆνες
μένει ἡ χώρα ἀκέφαλη

ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ;

Ὁ Γάλλος πολιτικὸς Πῶλ Ρενώ ἔχει ἀποκαλέσει τὴν Γαλλία «ὁ ἄρρωστος τῆς Εὐρώπης». Τὴν ἀρρώστιαν αὐτὴν πολλοὶ μέχρι σήμερα προσπάθησαν νὰ διερευνήσουν. Πολλοὶ θέλησαν νὰ καθορίσουν τὰ συμπτώματά της, νὰ σχεδιάσουν ἕνα τρόπο θεραπείας. Γιατί, ὅσο κι ἂν φαίνεται πολὺ, εἶναι ἀλήθεια πῶς «ὅταν ἡ Γαλλία ἔχη συνάχι, φτερνίζεται ὅλος ὁ κόσμος», ὅπως γράφει σ' ἕνα πρόσφατο θαυμάσιο βιβλίο τοῦ ὁ Ἀμερικανὸς Ντέιβιντ Σένμπρον, δέκα χρόνια ἀνταποκριτῆς ἑνὸς τεραστίου συγκροτήματος ραδιοφωνικῶν σταθμῶν στὴν Πόλη τοῦ Φωτός. Ὑπάρχει κ' ἡ αἰσιόδοξη ἀντίληψη. Ὁ γνωστὸς Γάλλος εὐθυμογράφος, ὁ Πιέρ Ντανινο, ἀνατρέποντας μὲ τὴν ἐλευθερία τῆς σάτιρας τὰ στοιχεῖα τοῦ προβλήματος πιστεύει, οὔτε λίγο οὔτε πολὺ, ὅτι ἡ πολιτικὴ ἀστασία τῆς χώρας τοῦ εἶναι σημεῖο... εὐξίας. Καὶ δάξει στὸ στόμα τοῦ Ἀγγλοῦ ἥρωός του, ταγματάρχου Τάμσον, τὰ ἐξῆς λόγια γιὰ τὴν Γαλλία: «... Ἡ Γαλλία δὲν εἶναι μιὰ χώρα ποὺ κυβερνᾶται εὐκόλα. Οἱ ξένοι σφάλλουν χαρακτηρισίζοντας τοὺς Γάλλους στὸ ζήτημα αὐτὸ ἄστατους. Κατὰ τὴν ἀντίληψή μου δὲν πρόκειται περὶ ἀστασίας, ἀλλ' ἐκδηλώσεως τῆς καλῆς τους ὑγείας. Πολλοὶ λαοὶ χάνουν τὴν ψυχραιμίαν τους, διότι χάνουν τὶς κυβερνήσεις τους. Οἱ Γάλλοι, ποὺ οἱ κυβερνήσεις τους θὰ μπορούσαν νὰ τοὺς κάνουν νὰ τὰ χάσουν, διαθέτουν τὴν καταπληκτικὴν ἱκανότητα νὰ μὴ χάνουν τὴν ψυχραιμίαν τους σὲ τέτιες περιπτώσεις. Μοναδικὸ ἴσως παράδειγμα στὸν κόσμον, ἡ Γαλλία ἀντέχει νὰ ζῇ ἀκέφαλη ἕνα μῆνα στοὺς τέσσαρες. Ἐνῶ γιὰ τοὺς Ἀγγλοὺς ἡ κυβέρνηση ἀποτελεῖ ἀνάγκη, γιὰ τὴν Γαλλία εἶναι πολυτέλεια!...» Μὲ τὴν εὐκαιρία λοιπὸν τῆς νέας, πολλαπλῆς κυβερνητικῆς κρίσεως τῆς Γαλλίας, ὁ συνεργάτης τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ κ. Γρηγόριος Δαφνῆς, ἀναλύει τὸ πρόβλημα καὶ τὰ αἷτια τῆς σημερινῆς καταστάσεως στὴν μεγάλη αὐτὴ χώρα τῆς Δύσεως.

Ο Κ. RENE KOTY

σμων καὶ δὲν πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τὸ σύνταγμα τοῦ 1946 θὰ σταδιοδρομήσῃ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ὅπως καὶ τὸ προηγούμενον;

Τὰ φαινόμενα εἶναι ἀπατηλὰ καὶ αἱ ἐλπίδες θὰ διαψευθοῦν. Ὁ χρόνος προχωρεῖ ταχέως σήμερον καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ Δημοκρατία εἶναι τόσοσιν θαθῶς ἐφθαρμένη, ὥστε ἀπὸ 75 ἐτῶν ζωῆς, ὅσον καὶ ἡ Μοναρχία τοῦ παλαιοῦ καθεστώτος, εἰς τὸ τέλος 10 αἰώνων. Ἐλειτούργησεν ἀξιόλογα μεταξύ 1875 καὶ 1914, ὅποτε ἡ Γαλλία ἐξῆσεν εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα πιθανῶς καθεστῶτα τῆς ἱστορίας της. Ἀλλ' ὁ πόλεμος τοῦ 1914 τὴν ἔριπεν εἰς κωματώδη κατάσταση, τὴν ὁποῖαν ὁ πόλεμος τοῦ 1939 ἐπέτεινε. Τὸ 1940, δὲν ἀνέτρεψεν ὁ στρατάρχης Πεταῖν τὸ καθεστῶς; Ἡτο νεκρόν. Τὸ 1946, ἡ παλιννόστησις τοῦ ἐδημιούργησε κατὰ τὸ τεχνητὸν καὶ ἀπατηλόν. Ἡ ἐπάνοδος εἰς τὸ παλαιὸν τελετουργικόν, ἐνθυμίζει τὴν στέψιν τοῦ Καρόλου 10ου. Ἡ συνταγματικὴ σταθερότης δὲν ἀποτελεῖ ἀγαθόν, παρὰ ἂν τὸ σύνταγμα ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας. Ποίος θὰ ἐτόλμα νὰ εἴπῃ ὅτι πληροῦται ὁ θεμελιώδης αὐτὸς ὅρος σήμερον; Εἶναι τόσοσιν γελοῖον νὰ θέλωμεν νὰ κυβερνήσωμεν τὴν Γαλλίαν τοῦ 1950 μὲ τὰς μεθόδους τοῦ προέδρου Φαλλιέρ, ὅσον ἦτο γελοῖον ἡ προσπάθεια νὰ κυβερνηθῇ ἡ Γαλλία τοῦ 1914 μὲ τὰς μεθόδους τοῦ Λουδοβίκου 16ου.

Ὁ Μωρίς Ντιβερζέ, καθηγητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Παρισίων, εἶδε, πρὸ ἐπτά ἐτῶν, διὰ τῶν ἀνωτέρω ἐπιγραμματικῶν σκέψεών του, κατὰ τρόπον ἀνάγλυφον, τὰ θαυότερα αἷτια τῆς πολιτικῆς κακοδαιμονίας τῆς Γαλλίας. Ἡ σημερινὴ ἡγεσία τῆς Γαλλίας ἐνθυμίζει τοὺς μοναρχικούς τοὺς ἐπιστρέφοντας ἐκ τῆς ἐκουσίας ἐξορίας των, τὸ 1814. Δὲν ἐδιδάχθησαν καὶ δὲν ἐλησμόνησαν τίποτε. Ἀρκεῖ καὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι εἰς τὸ πολιτικὸν προσκλήνιον δρῶν ὅλοι αἱ πολιτικαὶ προσωπικότητες τοῦ μεσοπλέμου, ἀρκεῖ καὶ μόνον τὸ γεγονός ὅτι ἔγιναν πρωθυπουργοί, ἢ φιλοδοξοῦν νὰ γίνουν, οἱ ὑπαίτιοι τῆς ἥττης τοῦ 1940, διὰ νὰ δοθῇ πλήρης ἡ εἰκὼν τοῦ γαλλικοῦ πολιτικοῦ δράματος. Ρενώ, Νταλαντιέ, Κεῖν, Μπονέ, Κότ, διὰ νὰ ἀναφέρω τὰ πλέον γνωστὰ δυνάμια, ἐξασκλούμεν νὰ ἔχουν θαρύνουσαν γνώμην εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Ἐάν ὁ Λαβᾶλ δὲν εἶχεν ἐκτελεσθῇ, θὰ εἶχεν ἐπανεῦρε τὴν παλαιάν του θέσιν εἰς τὸ Παλὰι Μπουρμπόν. Μήπως, ἄλλωστε, πρῶτος πρόεδρος τῆς Τετάρτης Γαλλικῆς Δημοκρατίας δὲν ἐξελέγη ὁ Βενσάν Ὁριόλ, καὶ μήπως ὁ διάδοχός του, ὁ σημερινὸς πρόεδρος κ. Ρενέ Κοτύ, δὲν ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν

παλαιῶν Γάλλων πολιτικῶν; Ὅτι οἱ δύο πρόεδροι, καίτοι στεροῦμενοι ἀρκετῶν ἐκ τῶν οὐσιαστικῶν δικαιωμάτων, μὲ τὰ ὁποῖα τὸ σύνταγμα τοῦ 1875 περιέβαλε τοὺς προκατόχους των τῆς Τρίτης Δημοκρατίας, κατάρθωσαν νὰ κατευθύνουν τὴν πολιτικὴν ζωὴν καὶ νὰ ὑποδεικνύουν τοὺς ἐκάστοτε πρωθυπουργούς, ἀποτελεῖ πρόσθετον ἀπόδειξιν τῆς ἐπικρατήσεως τῶν παλαιῶν καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν συνθηκῶν τοῦ παρελθόντος.

Διάθεσις πρὸς ἀλλαγὴν καὶ δισταγμοί

Ὅταν, τὴν 21ην Ὀκτωβρίου 1945, ὁ γαλλικὸς λαὸς ἐκλήθη ν' ἀποφανθῇ, διὰ δημοψηφίσματος, ἐάν θέλῃ τὴν ἐπάνοδον εἰς τὸ προπολεμικὸν καθεστῶς, ἀπέκρουσε διὰ τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν 18.000.000 ψήφων, ἐναντὶ ἐπτακοσίων χιλιάδων, τὴν ἀποκατάστασιν τῶν παλαιῶν θεσμῶν. Εἰς τρεῖς δὲ συνεχεῖς ἀναμετρήσεις, Ὀκτώβριον 1945, Ἰούνιον 1946 καὶ Νοέμβριον 1946 κατεδίκασε τοὺς παλαιούς πολιτικούς καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ κοινοβούλιον νέους. (Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Ὀκτωβρίου 1945 καὶ τοῦ Ἰουνίου 1946 ὁ γαλλικὸς λαὸς ἐξελέξε συντακτικὰς συνελεύσεις. Τὸ καταρτισθὲν ὑπὸ τῆς πρώτης σύναγμα ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, εἰς τὸ διενεργηθὲν τὴν 5ην Μαΐου 1946 δημοψήφισμα, διότι ἐθεωρήθη ὑπερβολικὰ νεωτεριστικόν. Κατόπιν τούτου ἐξελέγη ἡ δευτέρα συντακτικὴ συνέλευσις, ἡ ὁποία καὶ καθήρτισε τὸ ἱσχύον σύνταγμα. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1946 ἔγιναν αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν πρώτην Βουλὴν τῆς Τετάρτης Δημοκρατίας). Παρὰ ταῦτα συνέβη τὸ ἐξῆς καταπληκτικόν. Νὰ τοῦ ἐπιβληθῇ σύνταγμα ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ἐψήφισαν μόνον τὰ 36% τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ (κατὰ τὸ δημοψήφισμα τῆς 13ης Ὀκτωβρίου 1946 ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ συντάγματος τὰ 36% τῶν ἐκλογέων, ἐναντίον τὰ 33%, καὶ 31% ἀπέσχον), καὶ νὰ ἴδῃ ὡς πρῶτον πρωθυπουργόν, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ συντάγματος, ἕνα παλαιόν, τὸν Μπλουῦ... Κάτι χειρότερον. Δύο ἔτη μετὰ τὰς ἐκλογὰς τῆς πρώτης Βουλῆς, δηλαδή, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1948, ἀνετέθη ὁ σχηματισμὸς κυβερνήσεως εἰς τὸν ριζοσπάστην ἡγέτην Κεῖν, ὁ ὁποῖος καὶ ἔλαβε ψήφον ἐμπιστοσύνης καὶ παρέμεινε εἰς τὴν ἐξουσίαν πλέον τοῦ ἔτους, γενόμενος, ὀλίγον ἀργότερον, ἐκ νέου πρωθυπουργός, διὰ νὰ διενεργήσῃ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1951. Ἐν τούτοις, εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Νοεμβρίου 1946 τὸ ριζοσπαστικὸν Κόμμα εἶχε λάθει μόνον 43 ἔδρας, ἐπὶ συνόλου 617.

Θὰ ἦτο δύσκολον νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἐμπειρία καὶ ἡ ἱκανότης των ἔφερον τοὺς παλαιούς εἰς τὸ προσκλήνιον. Ἡ σημειωθεῖσα διόγκωσις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ ἡ, πρὸς στιγμήν, στρόφις μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ (κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1947) πρὸς τὸν στρατηγὸν Ντε Γκῶλ, ὁ ὁποῖος ὑπεστήριξε θοασικὴν μεταβολὴν τοῦ τρόπου διακυβερνήσεως τῆς Γαλλίας, ἔφερε παλαιὰ καὶ νέαν ἡγεσίαν εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ συνεργασθοῦν, διὰ νὰ καταπολεμήσουν τὰς δύο δυνάμεις τῶν «ἄκρων». Ἀπὸ τὴν στιγμήν ἐκείνην ἦτο μοιραῖον ἡ παλαιὰ πολιτικὴ ἡγεσία νὰ ἐπιβῇ τὰς θελήσεις της.

Ὁ παρεμβατισμὸς καὶ ἡ αὐτοκρατορία

Ἐκτός, ὅμως, τῆς ἐπάνοδου εἰς τὰς πεπαλαιωμένας μεθόδους διακυβερνήσεως, συνέτειναν καὶ δύο ἀκόμη αἷτια εἰς τὴν ἐπιδείνωσιν τῆς πολιτικῆς κακοδαιμονίας. Ὁ ἀσκηθεὶς εἰς τὸν οικονομικὸν τομέα, ἀπὸ τοῦ 1944, ἄκρατος παρεμβατισμὸς, ὁ μειώσας εἰς τὸ ἐλάχιστον τὴν δυνατότητα οικονομικῆς ἀνασυγκροτήσεως (ἢ σύγκρισιν

μὲ τὴν Γερμανίαν, ὅπου ἐφημέριον ἀπόλυτος φιλελευθερισμὸς, μαρτυρεῖ περὶ τῶν αἰτίων τῆς καταστάσεως ἐνδημικῆς οικονομικῆς κρίσεως εἰς τὴν Γαλλίαν, χώραν, ἐν τούτοις, πλουσίαν) καὶ ἡ ἐπιδειχθεῖσα ἑλλειψὶς γενναιοῦτος διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα ἐδημιούργησαν τὰ ἐκδηλωθέντα εἰς τὰς γαλλικὰς ἀποικίας ἀπελευθερωτικὰ κινήματα. Ἐχρειάσθησαν ὀκτῶ ἔτη διὰ νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν αἱμορραγίαν τῆς Ἰνδοκίνας καὶ δέκα διὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ εἰς τὸ Μαρόκον καὶ τὴν Τυνησίαν ἡ ἀνεξαρτησία των. Μὲ ἀποτέλεσμα, αἱ τρεῖς χώραι, εἰς τὰς ὁποίας ἄφθονον ἐχούνη τὸ γαλλικὸν αἷμα καὶ τεράστια ποσὰ ἐδαπνήθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων διὰ τὸν ἐκπολιτισμὸν των, νὰ ἐξέλθουν τῆς γαλλικῆς τροχιάς. Ἐνῶ ἔγκαιρος ἱκανοποίησις τῶν ἀπελευθερωτικῶν πόθων θὰ ἐπέτρεπε τὴν διατήρησιν στενῶν δεσμῶν πολιτικῆς καὶ οικονομικῆς συνεργασίας μετὰ τῆς παλαιᾶς μητροπόλεως καὶ τῶν νέων κρατῶν. Ἡδὴ ὑφίσταται ἀνοικτὸν τὸ πρόβλημα τῆς Ἀλγερίας. Δὲν εἶναι ἀπλοῦν. Διακυβεύεται ἡ τύχη 1.200.000 Γάλλων ἐγκατεστημένων πρὸ δεκάδων ἐτῶν. Διακυβεύεται ἡ τύχη τεραστίων οικονομικῶν συμφερόντων τῆς Γαλλίας καὶ, ἐπὶ πλέον, διακυβεύεται ἡ ἀμυνα τῆς Βορείου Ἀφρικῆς καὶ, ἐμμέσως, τῆς Εὐρώπης.

Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα δὲν ἔχει νὰ παραμείνῃ ἀνοικτόν, διότι ὁ πόλεμος εἰς τὴν Ἀλγερίαν ἀποτελεῖ θάρος καὶ διὰ τὴν διεθνὴ καὶ διὰ τὴν ἐσωτερικὴν θέσιν τῆς Γαλλίας. Καὶ ὅμως ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ ἡγεσία διστάζει νὰ δώσῃ τὴν γενναίαν λύσιν, ἡ ὁποία καὶ μόνη ἔχει νὰ διασώσῃ τὰ γαλλικὰ συμφέροντα. Νὰ προβῇ εἰς παραχωρήσεις εὐρυτάτης μορφῆς, ἐντὸς τῆς Γαλλικῆς Ἐνώσεως, πρὸς τὸν λαὸν τῆς Ἀλγερίας, ὅσον εἶναι ἀκόμη καιρὸς. Διότι αὖριον καὶ ἡ ἀνεξαρτησία δὲν ἀποκλείεται νὰ ἀποτελῇ λύσιν, ἐὰν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Γάλλων ἐκ τῆς Ἀλγερίας.

Αἱ κυβερνητικαὶ κρίσεις

Ὑπὸ, τοιοῦτους ὁρους, τὸ μικρότερον κακὸν διὰ τὴν Γαλλίαν εἶναι μιὰ κυβερνητικὴ κρίσις. Δεδομένου, ἄλλωστε, ὅτι αἱ περισσώτεροι ἐκ τῶν κυβερνήσεων, ὅπως συνέβη καὶ μὲ τὴν παραιτηθεῖσαν τὴν 30ην Σεπτεμβρίου κυβερνήσιν Μανουρά, δὲν ἀνατρέπονται ἀπὸ τὴν Βουλὴν, ἀλλὰ μόνον τῶν ἐγκαταλείπου τὴν ἐξουσίαν. Διότι, κατὰ τὸ σύνταγμα τοῦ 1946, μόνον ἐὰν καταψηφισθῇ μιὰ κυβερνῆσις ἀπὸ τοῦ ἡμῶς πλέον ἐνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν ὑποχρεοῦται νὰ παραιτηθῇ. Ἐπὶ τῶν 18 κυβερνήσεων ποὺ παρητήθησαν, μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ συντάγματος, μία ἢ δύο ἀνετράπησαν διὰ τῆς συνταγματικῆς πλειοψηφίας. «Δὲν ἀνατρέπονται αἱ κυβερνήσεις, γράφει ὁ Ντιβερζέ. Ἐγκαταλείπου τὴν ἐξουσίαν οἱ κεισθελῶς λόγῳ φθορᾶς, ἡ ὁποία, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶναι φθορὰ τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος τῶν μελῶν των». Διότι τὸ γαλλικὸν κοινοβουλευτικὸν σύστημα ἐπιβάλλει μίαν ἀνεῦ προηγουμένου ὑπερκόπωσιν εἰς τοὺς ὑπουργούς, οἱ ὁποῖοι μάχονται ἐναντίον τῶν προβλημάτων, τοῦ κοινοβουλίου καὶ τῶν διοικητικῶν ὀργανισμῶν. Κατ' ἀκολουθίαν δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὰ πρόσωπα ἡ λύσις τοῦ γαλλικοῦ πολιτικοῦ προβλήματος, ἀλλ' ἀπὸ τὴν μεταβολὴν τοῦ συστήματος. Ὅλοι ὁμιλοῦν διὰ τὴν ἀνάγκη αὐτὴν τῆς μεταβολῆς. Ἀλλ' ὅπως συνέβη καὶ συμβαίνει μὲ τὰς ἀποικίας, ἡ μεταβολὴ θὰ πραγματοποιηθῇ ὅταν τίποτε ἄλλο δὲν θὰ ἤμπορῇ νὰ γίνῃ. Λησμονοῦντες ὅτι

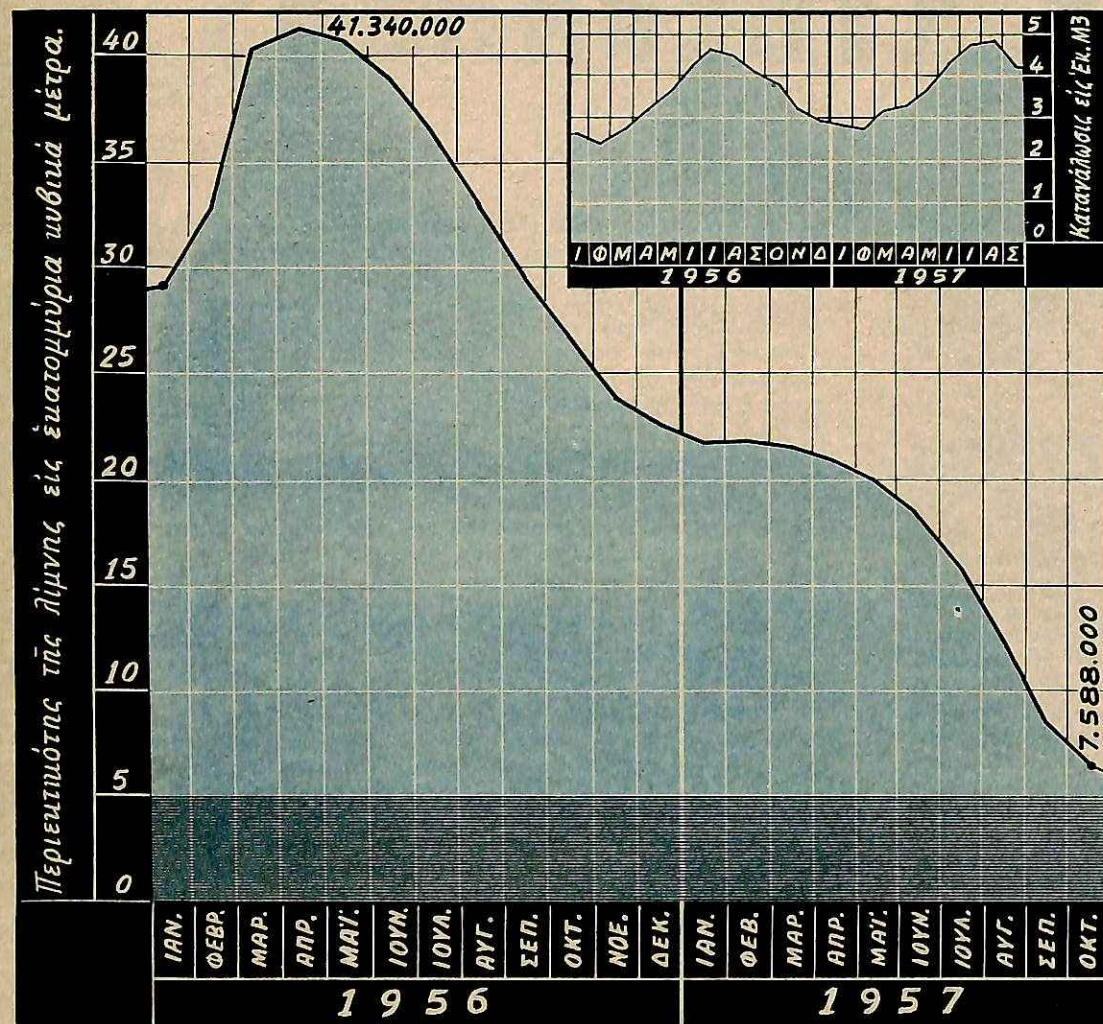
viveant omnes, ultima necat.

ΓΡ. ΔΑΦΝΗΣ

Ἀνακύπτει ἀπαραίτητη πλέον
ἡ μεταβολὴ τοῦ συστήματος;

Θά διαψεύσουμε;

ΜΙΑ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΑΓΩΝΙΩΔΕΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

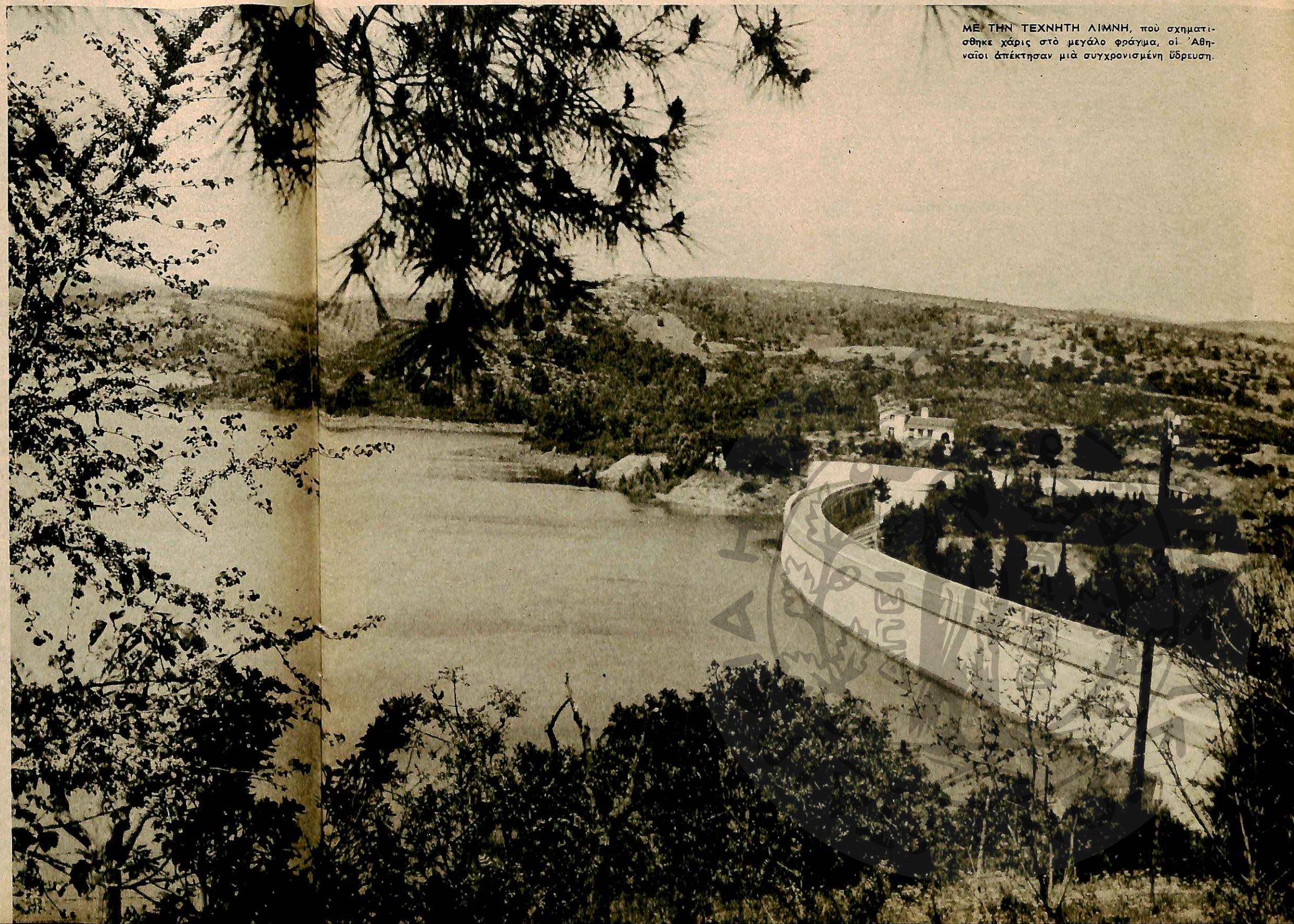

Ή οτάθμη πέφτει — ή κατανάλωση αύξάνεται: Η σύγκριση των δυο παραστατικών πινάκων παρουσιάζει το επίφοβο άνοιγμα πού, παρ'α τ'ις εποχιακές διακυμάνσεις, μεγαλώνει σταθερά. Σημειωτέον ότι κάτω από τ'α πέντε έκ'ατ. κυβικά μέτ. τ'ο νερό τ'ης λίμνης είναι άκατάλληλο.

Τ'ο φάσμα τ'ης λειψυδρίας πολύ σπάνια έλειψε από τ'α μάτια τ'ων Αθηναίων τ'α τελευταία χρόνια. Καί από τ'η μνήμη τους δέν έχουν οθήσει, ούτε ή «έκ περιτροπής παροχή ύδατος», ούτε ό διαβόητος έκεινος βροχοποιός, πού έδωσε μηδέν νερό σέ μ'ας καί πολλή τροφή στίς αθηναϊκές έπιθεωρήσεις. Ώστόσο οί προσπάθειες πού έγιναν σ' αυτόν τόν τομέα — τεράστιες καί πολυδάπανες — άν καί υπόσχονται πολλά διά τ'ο μέλλον, δέν απέδωσαν άκόμη τ'α άναμενόμενα άποτελέσματα. Χρειάστηκε νά καταφύγουμε σέ νέα προσωρινή λύση γιά νά εξασφαλίσουμε στήν λίμνη τ'ου Μαραθώνα 60.000 κυβικά μέτρα νερού τ'ην ήμέρα, πού ισοδυναμεί μέ τ'ο ήμισυ τ'ης ημερησίας κατανάλωσης τ'ων κατοίκων τ'ης πρωτεύουσας! Είναι όμως ή ποσότητα αυτή άρκετή γιά νά διώξη τ'ο φάσμα τ'ης λειψυδρίας; Σέ ποιό σημείο βρίσκονται τ'α έργα; Τί πρέπει άκόμη νά γίνει γιά νά λυθ'η όριστικά τ'ο πρόβλημα; Μιά κατατοπιστική όσο καί αντικειμενική ανάλυση όλοκλήρου τ'ου θέματος τ'ης ύδρευσης δίνουν σήμερα οί ΕΙΚΟΝΕΣ.

ΤΑ ΝΕΡΑ τ'ου Άσωπού μοιάζουν μεταξένια, σ'το παρακαμπτήριο φράγμα τ'ου Άγ. Θωμά.

ΜΕ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΤΗ ΛΙΜΝΗ, πού σχηματίσθηκε χάρις σ'το μεγάλο φράγμα, οί Αθηναίοι απέκτησαν μία συγχρονισμένη ύδρευση.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΘΑ ΜΑΣ ΣΩΣΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΕΙΨΥΔΡΙΑ. Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΟΜΩΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΒΡΟΧΕΡΟΣ

Οσοι αγανακτούν —και με το δίκιο τους— γιατί δεν καταρρώθηκε να δοθεί ακόμη μία δριστη λύση στο πρόβλημα της ύδρευσης, άς παρηγορηθούν. Τά ίδια θέσανα τραβούσαν και οι προπάτορές μας —εκατό σχεδόν χρόνια πριν— όταν η 'Αθήνα ήταν ουσιαστικά ένα χωριό και οι κάτοικοί της δεν είχαν ανακαλύψει ακόμη όλα τα αγαθά του νερού. Και γιά να μην αμφισβάλλετε, ίδου τί έγραφε ή «Εφημερίδα» του Κορομηλά το καλοκαίρι του σωτηρίου έτους 1874:

«...έπιτροπή εκ μηχανικών θα εξέταση το ζήτημα... μέλη αυτής οι κ.κ. Σκαλιστήρης, Μεταξάς, Γενίσαρης, Σούλης, 'Ηπίτης και Φουντουκλής... το Δημοτικόν Συμβούλιον εσύστησε γοργότητα ενεργείας, άνάλογον πρὸς τὰς κατεπειγούσας ανάγκας ύδρευσεως, δυνάμενη νά πρᾶξη τήν δικαίαν εξέγερσιν τῆς χολῆς τῶν δημοτῶν... 'Επὶ τοῦ παρόντος τακτικῇ διανομῇ τῶν ὑπαρχόντων ὑδάτων καίτοι ἐλαττωθέντων, καίτοι ἀνέκαθεν ὀλίγων, δύναται νά θεραπεύσῃ τὰς πρῶτας καί μᾶλλον ἀκαταβλήτους ανάγκας τῶν πολιτῶν...»

«'Ο κ. Δήμαρχος 'Αθηναίων ἐδημοσίευσε δικαιολόγησιν περὶ τῆς ἐλαττώσεως τῶν ὑδάτων λέγων ὅτι τοῦτο προέρχεται α) ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν δημοσίων δρῦσεων ἀπὸ 20 εἰς 55, β) διότι 1400 οἰκίαι ἔλαβον ὕδωρ ἐκ τῶν ὑδραγωγείων καί γ) διότι οἱ οἰκοδομοῦντες, ἂν καί ἔλαβον ὕδωρ, προσλαμβάνουσι κρῖνα δεκαπλάσιον...»

«...τώρα ἐννοοῦμεν διατὶ δὲν ἔχομε ὕδωρ ἐν ταῖς οἰκίαις ἡμῶν. 'Αφοῦ παραχωροῦνται εἰς τοὺς κτίζοντας 6 καί 10 δράμια ὕδατος, πῶς νά μὴ λείψῃ ἀπ' ἡμῶν; Καί ὅμως ἐπληρώσαμε ἀδρὸν ποσὸν διὰ νά μὴ σκάσωμεν ἀπὸ τὴν δίψαν...»

Τὸ πρῶτο σημαντικό βήμα, τὸ 1939

Τὰς 'Αθήνας ἐξυπηρετοῦσε τότε (ἔως τὸ 1930) ἓνα παλαιὸ ὕδραγωγεῖο, τὸ ἱστορικὸ τεχνικὸ ἔργο τοῦ Ρωμαίου αυτοκράτορος 'Αδριανοῦ, ποὺ ἂν στάθηκε μεγάλο γιά τὴν ἐποχὴ του κι ἂν δόξασε κάπως τὴν βασιλεία του, δὲν μποροῦσε νὰ ἐπαρκέσῃ στὶς ἀνάγκες τῶν νεωτέρων 'Αθηναίων. Τὸ 1840 (ἔξη χρόνια μετὰ τὴ μεταφορά τῆς πρωτεύουσας ἀπὸ τὸ Ναύπλιο) τὸ ἐγκαταλειμμένο 'Αδριάνειο ὕδραγωγεῖο ἐτέθη πάλι σὲ λειτουργία. Τότε πιά ἄρχισε ἡ ἐποχὴ τῆς ὑδροληψίας ἀπὸ τὴ θύρση τοῦ συνοικιακοῦ δρόμου, ἐνῶ τὸ πόσιμο νερὸ ἔφθανε στὴν πρωτεύουσα μετὰ γαϊδουράκια ἀπὸ τὸ Μαρούσι, ἢ μετὰ καϊκία ἀπὸ τὸν Πόρο.

Χρόνια καὶ χρόνια ὁ τύφος θέριζε τοὺς πρωτεύουσάσιους, γιὰτί πολλοὶ χρησιμοποιοῦσαν τὸ «πηγαδίσιο» νερό, τὸ μόνο ποὺ κάπως ἀφθονο προσεφέρετο στὴν περιοχὴ.

Πολλὲς φορές, εἴτε ὁ Δήμος, εἴτε οἱ κυβερνήσεις, οἱ τράπεζες, οἱ ἐταιρίες κλπ., προσεπάθησαν νὰ «προικίσουν» τὴν 'Αθήνα μ' ἓνα σύγχρονο ὕδραγωγεῖο. Τίποτε μεγάλο, ὅμως, κατὰ δριστηκὸ καὶ μόνιμο δὲν θεμελιώθηκε ποτὲ γιὰ διαφόρους λόγους.

Τὸ πρῶτο σημαντικό βήμα ἐγένετο τὸ 1919. 'Η Τράπεζα Πειραιῶς μετεκάλεσε τὸν ἀρχιμηχανικὸ τοῦ ὕδραγωγείου τῆς Νέας 'Υόρκης, Σπῆρ, ποὺ ἐμελέτησε τὸ θέμα καὶ ἔδωσε τὴ λύση, φυσικά, στὰ χαρτιά. "Ἐπρεπε, παρὰ τὸν Μαρθάνα, νὰ κτισθῇ ἓνα φράγμα, ὥστε νὰ σχηματισθῇ μιὰ τεχνητὴ λίμνη, ὡς ἀποθήκη γιά τὴν ὕδρευση τῶν 'Αθηναίων. Τὸ ἔργο αὐτὸ θ' ἀποτελοῦσε τὸ πρῶτο σκέλος ἑνὸς μεγάλου ὕδραγωγείου, ποὺ τελικά θὰ κατέληγε (μετὰ ἀπὸ διὰφορα στάδια) στὶς πλούσιες πηγές τοῦ Παρνασσοῦ.

ΜΙΚΡΟ ΤΜΗΜΑ τοῦ νέου μεγάλου ὕδραγωγείου, ποὺ ἀπὸ τὴν 'Υλικὴ διοχετεύει τὸ νερὸ στὴ λίμνη τοῦ Μαρθαῶνα. 'Η λειτουργία του ἄρχισε μόλις πρὸ ὀλίγου καιροῦ καί, πρὸς τὸ παρόν, ἡ λίμνη ἐνισχύεται μετὰ 60.000 κυβικά μέτρα νεροῦ τὸ εἰκοσιτετράωρο. "Όταν συμπληρωθοῦν τὰ ἔργα, ἡ ποσότης αὐτῆς πρὸκειται ν' αὐξηθῇ πολὺ περισσότερο.

Μετὰ ἔξη χρόνια (τὸ 1925), στὸν διεθνῇ διαγωνισμό ποὺ προκήρυξε ἡ 'Ελλάς, ἐπέτυχε καὶ ἄ-

νέλαθε νὰ κατασκευάσῃ αὐτὸ τὸ ἔργο ἡ γνωστὴ ἀμερικανικὴ ἐταιρία «Γιοῦλεν». Εἰς τὴν μελέτῃ ποὺ ὑπέβαλε ὑπάρχει ἡ ἐξῆς περιέργη πρόδωψη: «'Η τεχνητὴ λίμνη Μαρθαῶνος θὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς πρωτεύουσας μόνον ἔως τὸ 1940-41»!

Περνοῦν ἄλλα ἔξη ἔτη, ἀλλὰ κανένα δὲν τελειώνει χωρὶς φοβερὴ πολεμικὴ ἐναντίον τοῦ ἔργου, ποὺ ταχέως προχωρεῖ. ('Υπῆρξαν σοδαροὶ ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι ὑπεστήριζαν ὅτι ὁ θυθὸς τῆς λίμνης... τρύπησε καὶ τὸ νερὸ τῆς χάνεται!). Τέλος, τὸ 1931 ἡ «Γιοῦλεν» παραδίδει στὴν 'Ελληνικὴ 'Εταιρία 'Υδάτων τὸ ἔργο μετὰ τὴ δὴλωση ὅτι πρέπει ταχέως νὰ συνεχισθῇ τὸ ὕδραγωγεῖον πρὸς τὰς πηγὰς τοῦ Παρνασσοῦ. 'Η προσπάθεια αὕτη συνεχίζεται ἔως τὸ 1935. 'Ατυχῶς, λόγω πολλῶν θροχῶν, ἡ λίμνη ξεχειλίζει κ' ἔτσι ἡ ἀδιαφορία ἀντικαθιστᾷ τὴν ἀνάγκη ἐνδρέσεως νέων πηγῶν. Πάντως, λίγο ἀργότερα, κατόπιν διαγωνισμοῦ, ἡ 'Ελληνικὴ 'Εταιρία 'Υδάτων ἀναλαμβάνει νὰ κατασκευάσῃ τὸ πρῶτο τμήμα τοῦ μεγάλου ὕδραγωγείου Παρνασσοῦ, ἀπὸ τὸν Μαρθαῶνα ἔως τὸ Κακοσάλεσι. "Ηλθε ὁ πόλεμος, ἡ κατοχὴ (ἡ λίμνη σχεδὸν ἀδειασε), ὁ συμμοριτοπόλεμος καὶ γι' αὐτὸ, μόνο στὸ τέλος τοῦ 1950 τὸ τμήμα αὐτὸ τοῦ ὕδραγωγείου συντελερώθη.

Τὸ σχέδιον «'Υλική — Παραλίμνη»

Απὸ προπολεμικά, ὅμως, ὑπῆρχε καὶ ἓνα ἀκόμη σχέδιο —μεταξὺ ἄλλων πολλῶν— τὸ γνωστὸ ὡς «'Υλική-Παραλίμνη». Μεταπολεμικῶς, αὐτὸ τὸ ὕδραγωγεῖο, ἀντὶ τοῦ ἄλλου πρὸς Παρνασσόν, ἐπρότεινε ἔγκριτος καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου μας, ὁ ὁποῖος καὶ ἐτοίμασε ὅλα τὰ σχέδια καὶ κάθε μελέτην.

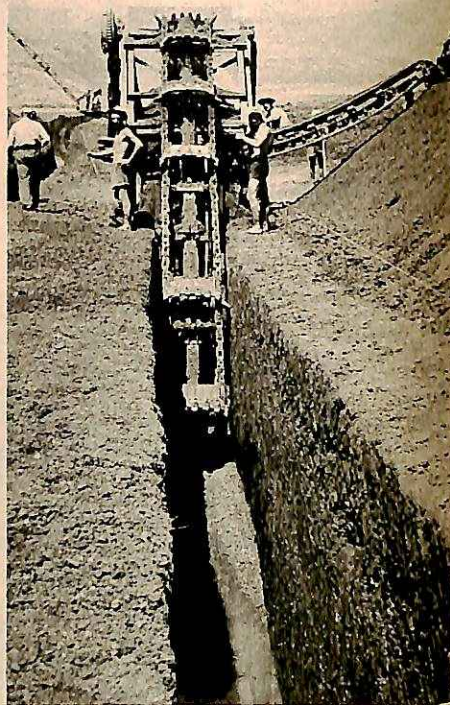
'Υπεστήριξε, μετὰ μὲγαν ἡμαχητικότητα, ὅτι ἡ ὕδρευση τῶν 'Αθηναίων ἀπὸ τῆς δυὸ αὐτῆς φυσικῆς λίμνης α) θὰ μειώσῃ τὸ μήκος τοῦ ὕδραγωγείου, τὸν χρόνον ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου καὶ τὰ ἐξοδα του. β) θὰ φέρῃ πολὺ περισσότερο νερὸ εἰς τὴν πρωτεύουσα. γ) θὰ ἀρδεύσῃ τὰ ἔναντι τῆς Χαλκίδος θησαυρικὰ ἐδάφη καὶ θὰ μεταβάλῃ εἰς ποτιστικὴν τὴν ξερὰ καλλιέργεια ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς μας.

'Ατυχῶς, τὸ πρῶτο αὐτὸ σχέδιο εἶχε τρία κύρια ἐλαττώματα. Οἱ λίμνες χάνουν τὰ 3)4 τῶν ὑδάτων τους. 'Η τοποθεσία τῶν εἶναι χαμηλὰ καὶ διὰ νὰ φθάσῃ τὸ νερὸ εἰς τὰς 'Αθήνας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀνυψοῦται μετὰ ἰσχυρὰν ἡλεκτρικὴν ἐνέργεια, ἡ ὁποία, φυσικά, θὰ ἐπεβάρυνε τοὺς καταναλωτὰς. Τέλος, προεβλέπετο ἡ διάτρηση τῆς Πάρνηθος, ἀπὸ τῆς θορείας εἰς τὴν νοτίαν πλευράν, διὰ μιᾶς σήραγγος μήκους 22 περίπου χιλιομέτρων.

Τὸ σχέδιον αὐτὸ ὑπέστη, κατὰ καιροὺς, ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἐμπνευστὴ του, πολλὰς ἀλλαγές. Πάντως, ἡ προβολὴ τοῦ ἐπέτυχε τρία τινα: Νὰ σταματήσουν δριστηκὰ τὰ ἔργα πρὸς τῆς πηγῆς τοῦ Παρνασσοῦ. Νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ τὸ σχέδιον «'Υλική-Παραλίμνη». Νὰ ἀρχισθῇ ἡ κατασκευὴ ἑνὸς ἄλλου ὕδραγωγείου —νέας ἐμπνεύσεως καὶ χαράξεως— ποὺ θὰ καταλήγῃ εἰς μόνη τὴ λίμνη 'Υλική. 'Επ' αὐτοῦ ἐργάζεται τὸ ὑπουργεῖον Δημοσίων 'Εργων, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ποὺ ἦταν ὑπουργὸς τοῦ δ. κ. Κ. Καραμανλῆς.

Εἶναι τὸ σχέδιον αὐτὸ καλὺτερο, τελειότερο, προσφορώτερο ἀπὸ τὰ ἄλλα; 'Η ἀπάντησις ἡμπορεῖ νὰ δοθῇ μόνο μετὰ τὴν λειτουργία τοῦ ἔργου, γιὰ ἓνα διάστημα. Τότε, στὴν πράξιν θὰ κριθοῦν ἡ μελέτη, ἡ ἐκτέλεσις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα.

"Ενας μόνον ἰσχυρισμὸς ἀποκλείεται ν' ἀμφισβητηθῇ. "Ότι τὸ νερὸ, ποὺ φθάνει εἰς τὴν κατανάλωσι διὰ τῆς «φυσικῆς ροῆς», κοστίζει, πάντως, ὀλιγώτερο ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ ἀνυψώνεται τεχνητά. Τὸ 'Αδριάνειο ὕδραγωγεῖο, ἀπὸ τὸ 141 μ.Χ. ἔως ἡμέτερα, δὲν ἐπεβάρυνε τοὺς 'Αθηναίους μετὰ ἐξοδα ἀντλήσεως, γιὰτί τὸ νερὸ τοῦ «κυλᾶ» μόνο του, ἀπὸ τῆς πλαγιῆς τῆς Πάρνηθος ὡς τὴ δεξαμενὴ.

ΜΗΧΑΝΙΚΗ διάνοιξη τάφρου γιά τὴν τοποθέτησι ἀγωγῶν ὕδρευσεως.

Ερώτημα μέγα καὶ ἐπείγον: Τὰ ἔργα τοῦ ὑπουργείου θὰ μᾶς σώσουν ἀπὸ τὴν λειψυδρία;

'Απάντησις, ἀτυχῶς ὀρθή:

Ναί, ἀλλὰ μόνο ἂν ὁ χειμῶνας τοῦ 1957-58 εἶναι βροχερός.

Διότι τὸ ὕδραγωγεῖον πρὸς τὴν 'Υλικὴ λέγεται ἐπισημῶς ὅτι θὰ εἶναι ἔτοιμο τὸ ἐπόμενον θέρος. "Ως τότε, ἡ λίμνη δὲν θὰ ἔχῃ παρὰ τοὺς παλαιούς της πόρους ὕδατος καὶ ἐπὶ πλέον τὰ 60.000 κυβικά, μετὰ τὰ ὁποῖα ἐνισχύθῃ ἀπὸ τὸ «ἐπείγον, ἀλλὰ πρόχειρον» ἔργον τοῦ ἐφετινοῦ θέρους. Αὕτῃ ἡ ἐπιτυχία τοῦ ὑπουργοῦ κ. Γ. Ράλλη καὶ τῆς Ε.Ε.Υ. ἐπέτρεψε ν' ἀντιμετωπίσουν οἱ 'Αθηναῖοι, χωρὶς περιορισμοὺς εἰς τὴν ὕδρευση, τὰ κυνικά καύματα. 'Αλλὰ ἡ στάθμη τῆς λίμνης κατέρχεται. Οἱ νέες ποσότητες ὕδατος δὲν θὰ ἔλθουν πρὸ τοῦ 'Ιουλίου 1958. Καὶ ἔως τότε; Μόνον ἡ θροχὴ —τεχνητὴ ἢ φυσικὴ— ἡμπορεῖ νὰ γεμίσῃ τὴ λίμνη.

"Όταν, λοιπόν, μετὰ τὸ καλὸ, τὸ ἔργο τελειώσῃ θὰ εἶναι ἐξησφαλισμένη ἡ ἐπάρκεια, ὥστε νὰ ὕδρευθοῦν ὅλοι οἱ ἀκράοι καὶ οἱ... ὀρεινοὶ συνοικισμοὶ τῶν 'Αθηναίων (ὕψόμετρον οἰκισμῶν ὡς καὶ 500 μ.). "Ενα πρᾶγμα, ὅμως, ἐπιβάλλεται: Νὰ ἐπιταχυνθοῦν κάπως τὰ ἔργα τοῦ ὑπουργείου, ὥστε νὰ κερδηθῇ χρόνος.

2.000. χιλιόμετρα δίκτυον ὕδρευσεως

Γνωρίζουν, ἄραγε, οἱ ὕδρευόμενοι ὅτι σήμερα, ἂν τὸ ἀθηναϊκὸ δίκτυο ὕδρευσεως ἀπλωθῇ, σωλῆνα μετὰ σωλῆνα, θὰ φθάσῃ περίπου ἔως τὸ...Βερολῖνον; Τὸ 1925 ἦτο 215 χιλιόμετρα, τὸ 1940 ἠύξθη σὲ 1295 χιλιόμετρα, καὶ τώρα πλησιάζει τὰ 2.000 χιλιόμετρα!

Τὸ 1956, ἡ λίμνη ξεχειλίζει. "Αλλῃ τόσο καλὴ χρονιά ὑπῆρξε καὶ τὸ 1934, ὁπότε τὸ δριὸν τῆς ἔφθασε τὰ 42.046.340 κυβικά μέτρα ὕδατος (5 Φεβρουαρίου).

Φέτος ἡ λίμνη ἀδειάζει. "Αλλὰ ἔτη μετὰ χαμηλὴ στάθμη ὑπῆρξαν τὸ 1944, ὁπότε, στὰς 29 Δεκεμβρίου, ὑπῆρχαν 4.817.900 κυβικά μέτρα, καὶ τὸ 1951, ὁπότε, στὰς 2 'Νοεμβρίου, μόνο 4.255.910 κ. μ. ὕδατος εἶχε ἡ λίμνη.

Πεῖθ ὅμως εἶναι ἡ ἐτήσια κατανάλωσις; Γιά τὸ 1957 γνωρίζουμε ὅτι ἡμερησίως θέλουν οἱ 'Αθηναῖοι, οἱ Πειραιεῖς καὶ οἱ περιχωρίτες 110.000-120.000 κ.μ. ὕδατος. Τὸ 1955 κατηνάλωσαν 36.500.000 κ.μ., ἐναντι 16.802.600 κ.μ. τοῦ 1945 καὶ ἑνδεκα ἑκατομμύρια τριακοσίας ἐνενηντα ἐννέα χιλιάδας καὶ ὀκτακόσια κ.μ. τοῦ 1931. "Ας μὴ ξεχνοῦμε ὅμως ὅτι ἀπὸ τῆς 13 Φεβρουαρίου 1943 ἤρχισαν οἱ περιορισμοὶ εἰς τὴν κατανάλωσιν. Τελείωσαν μόνο τὸ 1954, ὅταν τὸ 95% τῶν καταναλωτῶν εἶχε 24ῶρον παροχὴ. Χειρότερα ἐποχὴ ὑπῆρξε τὸ 1945 (διανομὴ ὕδατος ἐκάστην τρίτην ἡμέραν ἐπὶ 3 ὥρες)! Ποιὸς ὅμως τῶρα τὰ ἐνθυμεῖται;

Πόσες παροχετεύσεις ὑπάρχουν; 'Απὸ τῆς 48.000 τοῦ 1931, φθάσαμε τὸ 1951 εἰς τῆς 142.000, τώρα δὲ πλησιάζουμε τῆς 200.000.

Τὸ ζήτημα τῆς δριστηκῆς ὕδρευσεως τῶν 'Αθηναίων πρέπει νὰ παύσῃ νὰ γίνεται προσφιλὲς θέμα τῶν ἀντιπολιτευσέων. Μεταπολεμικῶς δὲν ὑπῆρξε κυβέρνησις ἡ ὁποία ἔχῃ μόνον νὰ ἐνέκρινε, ἀλλὰ καὶ νὰ ἤρχισε πραγματοποιοῦσα ἔργα ἱκανὰ νὰ ἐπαρκέσουν εἰς ὅλας τὰς ἀνάγκας. Πιθανὸν —μόνον ἡ πράξις θὰ τὸ ἀποδείξῃ— ἄλλαι λύσεις τοῦ προβλήματος νὰ ἦσαν καλύτεραι, συμπερὼτεραι, ταχύτεραι ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν. Πάντως, ἐνῶ ὅλοι «συνεζήτουν» ἐπὶ τῆς ἄλφα ἢ θήτα λύσεως, ὁ κ. Κ. Καραμανλῆς, ὡς ὑπουργὸς Δημοσίων 'Εργων, καὶ ὁ κ. Γ. Ράλλης, ποὺ τὸν διεδέχθη, εἶναι οἱ πρῶτοι ποὺ ἤρχισαν, καὶ εἰς τα-

ΔΙΑΔΥΜΟΙ ἀγωγοὶ μεταφέρουν καθημερινὰ τεράστιες ποσότητες νεροῦ, ἀπὸ τὴ λίμνη τοῦ Μαρθαῶνα στὴν κατανάλωσι. "Ολόκληρο σχεδὸν τὸ λεκανοπέδιο τῆς 'Αθήνας τροφοδοτεῖται ἀπὸ τὴ λίμνη.

κτὴν προθεσμίαν ὑπόσονται ὅτι θὰ τελειώσουν, τὸ ὕδραγωγεῖον 'Υλικῆς. Αὐτὸ, παρὰ τὸν θόρυβον, προχωρεῖ ὀχι, θεαίως, μετὰ ταχὺν ρυθμὸν ποὺ προστάζει ὁ χρόνος λόγω τῆς ἀνομβρίας, ἀλλὰ πάντως ἱκανοποιητικά.

Τί, ὅμως, συνέθη καὶ διεσώθημεν ἀπὸ τὴν ἀνομβρίαν κατὰ τὸ ἐφετινὸν θέρος;

"Όταν ἡ 'Ελληνικὴ 'Εταιρία 'Υδάτων εἶδε τὴν αὐξηση τῆς ἡμερησίας καταναλώσεως καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τῶν 'Αθηναίων, οἱ ὁποῖοι δὲν περιόρισαν τὴ χρῆσι τοῦ ὕδατός των, ὅπως τοὺς ἐζήτησε τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, ἐσκέφθη, ἐμελέτησε καὶ ἐπρότεινε εἰς τὸν ὑπουργόν κ. Ράλλον μίαν «πρόχειρον λύσιν» γιά τὴν ταχεῖα ἀφίξι ἑνὸς τουλάχιστον μέρους τῶν ὑδάτων τῆς 'Υλικῆς. Εὐτυχῶς, ὁ κ. ὑπουργὸς ἀμέσως διέταξε τὴν ἐκτέλεσι τῶν ἔργων, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ εἰσρέουν, ἀπὸ τῆς 25ης παρελθόντος Σεπτεμβρίου, 60.000 ἐπιπλέον κυβικά μέτρα ὕδατος, δηλαδὴ, τὸ ἥμισυ τῆς ἡμερησίας καταναλώσεως τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν περιχώρων.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸ «πρόχειρον» αὐτὸ ἔργον κατεσκευάσθη ὑπὸ τῆς Ε.Ε.Υ. (ἡ ὁποία οὐδεμίαν ἄλλην ἀνάμιξι ἔχει εἰς τὸ ὕδραγωγεῖον πρὸς 'Υλικὴν) καὶ παρεδόθη σχεδὸν μιὰ ἐβδομάδα ἐνῶρτα ἀπὸ τὸν προϋπολογισθέντα χρόνον.

Γιά νὰ κατανοηθῇ εἰς τί ἀκριβῶς συνίστατο ἡ λύσις αὕτη, πρέπει νὰ σχηματισθῇ σαφὴς ἐντύπωσις γιά τὸ «δριστηκὸν ἔργον τῆς ἐξ 'Υλικῆς ὕδρευσεως τῶν 'Αθηναίων». Αὐτὸ, λοιπόν, ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἑξῆς: 'Απὸ τὸ μεγάλο ἀντλιοστάσιον, ποὺ θὰ ὑψώνῃ τὰ νερά τῆς 'Υλικῆς ἔως ἓνα ὕδραγωγεῖο. 'Απὸ τὴν σήραγγα τῆς Τανάγρας, καὶ ἀπὸ ἓνα ἀδλακα ὁ ὁποῖος θὰ μεταφέρῃ τὰ ὕδατα. Αὐτὰ ὅλα εἶναι ἔργα μόνιμα καὶ θὰ ὁλοκληρωθοῦν τὸ ἐρχόμενο θέρος. ■ ■ ■

ΕΝΑ ΤΜΗΜΑ ΤΩΝ ΔΙ'ΥΛΙΣΤΗΡΙΩΝ, ΟΠΟΥ, ΜΕ ΚΑΘΕ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΓΙΝΕΤΑΙ Ο ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΔΑΤΟΣ

Ο ΔΥΤΗΣ ΜΕ ΔΥΣΚΟΛΙΑ ΑΠΈΣΠΑΣΕ ΤΟΝ ΑΜΦΟΡΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΒΟΡΒΟΡΟ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ. 'Αναστατωμένα τὰ ψάρια παρακολουθοῦν τὸ πρωτόφαντο τέρας, πού ἦρθε νὰ ταραξῇ τὴν αἰώνια γαλήνη τοῦ ὕγρου κοιμητηρίου.

ΠΕΝΗΝΤΑ ΚΙΛΑ ΖΥΓΙΖΕ ΚΑΘΕ ΑΓΓΕΙΟ. Η ΑΝΕΛΚΥΣΗ ΤΟΥΣ ΕΓΙΝΕ ΜΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΑΝΟΥ

(Φωτ. Dalmás)

ΤΟ «ΟΠΕΡΚΟΥΛΟΥΜ», —δηλαδή τὸ πῶμα— σφραγίζει ἀνεγγίχτο τὸ στόμιο τοῦ ἀμφορέως.

ΕΙΚΟΣΙ ΑΙΩΝΕΣ ΣΤΟ ΒΥΘΟ

ΕΝΑ ΝΑΥΑΓΙΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΜΑΪΚΗ ΕΠΟΧΗ, ΑΝΑΣΥΡΕΤΑΙ ΤΩΡΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ

Ο ὕρανός καὶ θάλασσα λὲς καὶ εἶχαν ἐξαπολύσει ἀχαλίνωτες ὅλες τὶς δυνάμεις τοῦ Ἄδη, ἐκείνῃ τῇ νύχτῃ. Τὸ καλοχτισμένο σκαρὶ τῆς ὀλκάδος ἔτριξε κάτω ἀπὸ τὰ μανιασμένα πλήγματα τῶν γιγάντων πού ὤρθωνε ὁ Νεπτούνου. Σὲ μιὰ στιγμή, καθὼς τ' ἀστραπελέκια ἐσχίσαν τὸ ἔρεβος, φωτίστηκαν οἱ μοιραῖες ξέρες. Ἦταν ὅμως ἀργά γιὰ νὰ τὶς ἀποφύγουν. Σὲ λίγο, ὁ ὕγρὸς τάφος σκέπασε γιὰ πάντα τὸν Σέρβιο, τὸν Μάρκιο, τὸν Σεργώσιο. . . . Naί, ἐκείνῃ ἡ τρικυμισμένη νύχτῃ ἐγίνε ἐπὶ ὑπατείας Ἰουλίου Καίσαρος.

Για πρώτη φορά ένα ολόκληρο ναυάγιο

- μιὰ ρωμαϊκή «κοίλη όλκάς» -

δ' ἀναστηδῇ ἀπὸ τὸν ὑγρὸ τῆς τάφο

ὕστερα ἀπὸ εἴκοσι αἰῶνες

Ενώ η μητέρα γη έχει διαφυλάξει στα σπλάχνα της αναρίθμητα ένθυμματα του παρελθόντος — από τα πιο μικροσκοπικά κτερίσματα των Μικηνών και τα πηλίνα τεφτέρια της Πήλου, μέχρι τα περήφανα κάστρα και ανάκτορα, μέχρι ακόμα τις ανέπασες πολιοίτες — αντίθετα η θάλασσα έχει εξαφανίσει για πάντα ό,τι βούλησε κάποτε στην ύψη άγκαλιά της. Σπένει μόνο να μάς επιστήρη, κάτι ελάχιστο από τους θησαυρούς που κρατάει ζήλοττα.

Τώρα είναι η πρώτη φορά που ένα ολόκληρο ναυάγιο — ένα ρωμαϊκό σκάφος με το φορτίο του — εγκατέλειψε τον υγρό του τάφο ύστερα από 2.000 χρόνια και ξαναγύρισε στην επιφάνεια και στο φως.

Ἡ συγκινητική αὐτὴ ἀνακάλυψη ἔγινε τελευταία ἀπὸ τὸν δρα Πιροῦ, ποὺ εἶναι καὶ ἡ ψυχὴ μίᾶς Ὑποθηρνούσας Λέσχης τῆς Ἀντίμψ. Τὸ ναυάγιο ἐβρέθηκε σὲ βάθος 27 μέτρων στὶν ἀοικήτα θύλα τῆς νήσου Λεβάν. Στὴν περιοχή αὐτὴ υπάρχουν μερικὸ πολὺ ἐπικίνδυνοι σκόπελοι, οἱ σκόπελοι τῆς Ἑσκουιλάντ, τοὺς ὁποίους οἱ ντόπιοι ναυτικοὶ ἐξακολουθοῦν νὰ τρέμουν καὶ νὰ φοροῦν μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα. Πληθὺς ἱεροφάντ παρὰδόσεων συνδέεται μὲ τοὺς διάσημους αὐτοὺς χαμηλοὺς βράχους. Ὁ δρα Πιροῦ ἔκανε, λοιπόν, τὴ σκέψη, πὼς ἐφ' ὅσον οἱ σκόπελοι ὑπάρχουν στὴν ἴδια θέσι ἀπὸ πολλῶν χιλιετηρίδων καὶ ἐφ' ὅσον στὴν ἴδια θέσι ὑπῆρχε ἀπὸ 26 αἰῶνων ἡ Ἀντίμψ, δηλαδὴ ἡ τότε Ἀντίπολις, θὰ ἦταν πολὺ πιθανὸ ἡ παράδοσις τῆς καταστροφικῆς παιγίδας τῶν μικρῶν βράχων νὰ ξεκινᾷ ἀπὸ τότε. Ὅπως σήμερα κάποια τρικυμισμένη νύχτα μπορεῖ νὰ ἐκκλίνει μιά γολέττα ποὺ κατεβυθωνεταί στὴν Ἀντίμψ, τὸ ἴδιο καὶ τότε, μίαν ἄλλη τρικυμισμένη νύχτα θὰ πρέπει νὰ εἶχε ἐκκλίνει κάποια γαλέρα ποὺ κατεβυθωνεταί στὴν Ἀντίπολι.

Με βάση αυτό το συλλογισμό ο δρ Πιρού άρχισε τις υποβρύχιες έρευνές του σ' όλη την περιοχή από τη νήσο Λεβάντ ως το ακρωτήριο Τίταν. Καί ο συλλογισμός του άπεδείχθη σωστός. Σε λίγο οι έρευνες απέκλειψαν σ' ένα βραχώδες κοίλωμα τού βυθού ένα πραγματικό κοιμητήρι άμφορέων καί τού σκελετού ενός πλοίου. Ή θέση τού ναυαγίου ήταν άπόλυτα εύνοική γιά να επιβεβαιωθεί ή άνέλευσή του.

Επειτα από ενέργειες του δρ. Πιρού το έργο της ανελκύσεως ανελήφθη από το γαλλικό ναυτικό. Η επιχείρηση ανετέθη στον πλοίαρχο Ταίν

“Ένας ιδιόρρυθμος «σαρδελλοφάγος»

‘Ο πλοίαρχος Ταϊγ έγκατέστησε πάνω από τὸ ἐπισημανθὲν ναυάγιο μιὰ ἐβάση καταδύσεως, ὁλοῦθι μιὰ φορτηγίδα, ἡ ὁποία ἀπείλειτο συνεχῶς νὰ παρασυρθεῖ ἀπὸ τὰ θαλάσσια ρεύματα καὶ τὸν ἀνέμο. Ἡ φορτηγὶς ἦταν ἐξωπλισμένη μὲ γερανούς μὲ μιὰ ἀναρροφητικὴ συσκευή τῆς ὁποίας ὁ σωληνὸς ἐβόσκει ὥς τὸ βυθό. Ὁ ἀναρροφητὴς ἄρχισε νὰ ἐργάζεται ἀδιάκοπα καὶ νὰ ἀδειάζει στὸ κατὰστρωμα τῆς φορτηγίδας ἄμμο, βόρβορο, τεμάχια ἀπὸ σπασμένους ἄμφορες, μπρούτζινα καρφιά ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ἀρχαῖο πλοῖο. Ἀλλὰ οἱ ναῦτες βάφτισαν τὴν πολυτίμη γιὰ τὴν ἐργασίαν τους συσκευὴ «σαρδελλοφάγος», γιὰτὶ τοὺς φιλοδόκησε καὶ μὲ ἀναρίθμητα ψαράκια ποὺ ἐπέτασαν σπαρταριστὰ στὸ κατὰστρωμα.

“Όταν τελείωσε ή εργασία τής αποκαλύψεως του ναυαγίου από την λάσπη του βυθού, άρχισε τὸ κυρίως ἔργο τής ανέλκυσεως του φορτίου.

Δεκαπέντε ούτως του γαλλικού ναυτικού — όλοι έθελοντές — άρχισαν να εργάζονται έντατικά, με ρυθμό 2-3 καταδύσεις την ήμέρα. Για ν' άποφευχθούν τά δυστυχήματα λόγω ένδεχαμένης θλάσης της, νέου συστήματος, άναπνευστικής συσκευής που χρησιμοποιούσαν, ό χρόνος παραμονής κάτω από την έπιφάνεια της θαλάσσης ήταν αυστηρά προκαθορισμένος. Με τη βοήθεια τών γερανών άρχισαν να ξαναβλέπουν τό φώς του ήλιου ένας - ένας ό πεντακόσιοι άμφότεροι που είχε στό άμπάρι του τό πλοίο. Ήταν, βέβαια, φορητό, μετέφερε άμύγδαλα, έλιές, λάδι, σκουμπριά, όπως άπέδειξε από τά ψαροκόκαλα που βρέθηκαν σε ώριμα άγγεια. Έκτός από τούς άπύχους ναυτικούς που έχασαν τη ζωή τους έκείνη τη ματαιωμένη νύχτα, πούς

Η ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΗ εξέταση επέτρεψε να καθορισθῇ με ακρίβεια τὸ περιεχόμενο τῶν ἀγγείων. Ἀλλοστε, ἀνευρέθησαν ἀμύγδαλα με ἄθικτο κέλυφος καὶ πολλοὶ ἀμφορείς, μόλις ἀνεσθόθησαν. ἀπ' τὸ βυθὸ, μύριζαν λάδι.

ξέριε ποιός έμπορος τής Άντιπόλεως κατεστράφη, μάτια περιμένοντας ν' άράξη στο λιμάνι τής πολιτείας ή άλλας πού θα του μετέφεραν τήν πραγμά-
του πού είχε παραγγείλει. Οί ναυτοσφαλείες δέν ήταν τότε γνωστές. Αυτά
τα άντικείμενα του καθημερινού βίου μιάς παλιάς έποχής, πολύ περισσότε-
ρο από τα μνημεία, άσכולν τόσο ηγοιτιά στή φαντασία μας καί μάς φέρνουν
τόσο κοντά στους μακριούς προγόνους. Με καταφανή συγκίνηση το πλη-
ρωμα τής φορητής σου του πλοιάρχου Ταϊγύ υποδεχόταν τα εύρηματα πού
άνευρεο ό γερανός. Ένα καλοδιατηρημένο πιθάρι, πού μόλις σκουπίστηκε
από τή λάσπη νόμιζες πώς δέν θάχε πολύ καιρό πού βγήκε από τα χέρια
του άγγελιοπλάστη. Έπειτα άλλο άγγείο πού μυρίζει έντονα λάδι, τρίτο
μέ άμυγδαλά, πού είχαν κοπή από τήν άμυγδαλιά τους πριν 2.000 χρό-
νια, τέλος ένα κομμάτι ξύλου, από τήν πλώρη του σκάφους, μέ τα καρφιά
του, πού θρυμματίζονταν μόλις τ' άγγιζε κάποιο χέρι.

Φαντασία και πραγματικότητα

Μολις ἀνηγγέλθη ἡ πρωτόκουστη ἀνακάλυψη, ἔσπευσαν στὴν πλωτὴ βάση τοῦ πλοιογράφου Ταῖϊ ἀρκετοὶ ἀρχαῖολογοὶ, μερικοὶ μάλιστα κατεβύθησαν γιὰ νὰ ἐξετάσουν τὰ εὐρήματα ἐπὶ τόπου. Ἡ καλὴ κατάσταση τῶν εὐρημάτων ἐπέτρεψε στοὺς εἰδικευμένους ἐπιστήμονες νὰ διατυπώσουν ὁρισμένες ὑποθέσεις, ποὺ ἂν δὲν ἔσωσαν... τὴ ζωὴ τῶν ἀδικητηγμένων ὀρχαίων ναυαγῶν τῆς Ἑσκουιλάντ, ἔσωσαν τὸν... ἀρχαῖο ἑμπορευόμενο τῆς Ἀντιπλέδας ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴ. Τὰ συμπεράσματα τῶν εἰδικῶν ψαλίδισαν τὰ φεράτῃ τῆς φαντασίας τῶν ἀσάν, ἀλλὰ χάρισαν ἐξ ἴσου συναρπαστικὰς εἰκόνας. Τὸ πλοῖο, λοιπὸν, σύμφωνα μὲ τὶς ὑποθέσεις τῶν ἀρχαῖολογῶν, ἦταν μεταγωγικὸ τοῦ στρατοῦ. Πρέπει νὰ ναυάγησε μεταξὺ 50-50 π.Χ. καί, ἐφ' ὅσον μετέφερε καλὰ συσκευασμένα τρόφιμα, σίγουρα προωριζόταν γιὰ τὸν ἀνεφοδιασμὸ τῶν λεγώνων τοῦ Ἰουλίου Καίσαρος, οἱ ὁποῖες πολεμοῦσαν τότε στὴ Γαλιατία.

Ἀπομένει τώρα τὸ δυσκολώτερο μέρος τοῦ ἐγχειρήματος, ἡ ἀνέλκυσις, ἡ ἀνάβησις, τοῦ ἴδιου τοῦ σκάφους. Εἶναι ἄρτια διατηρημένο, ὡλλὰ καὶ τόσο ἐλαφρύ, ποὺ δημιουργοῦνται τεράστια προβλήματα. Ἄλλοι εἰδικοί σκέπτονται νὰ τὸ χωρίσωσι, σὲ τέσσερα ἢ πέντε μέρη, τὰ ὁποῖα νὰ συναρμολογηθοῦν ἀργότερα στὴν ἑνῶσι. Ἀνομένεται μὲ τὴν ἀδμονύνην ἡ αἰσία ἐκκῆσις τῆς ἀνέλκυσεως, γιατί τὸ ναυάγιο τῆς Ἑσουλῶντ ἀποτελεῖ μοναδική περίπτωση στὰ χρονικά τῆς ἀρχαιολογίας καὶ θὰ μὴ ἀπὸ ἐπιτήρῃ νὰ μελετήσωμεν τὴ ναυπηγικὴ τέχνη τῆς ἀρχαιότητος, ὅχι πιά ἀπὸ ἀπεικονίσεις ἀγγείων ἢ περιγραφὰς συγγραφέων, ὡλλὰ ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ἀντικείμενό της. Ἀπὸ τώρα, καὶ γιὰ τὸ φόβο καμιάς ἀπροσδόκητῆς καταστροφῆς, μετρήθηκαν οἱ διαστάσεις τοῦ πλοίου. Τριάντα μέτρα μήκος, δώδεκα μέτρα πλάτος, «κοιλὴ ὁλκάς», ὅπως ὠνόμαζαν τότε τὰ φορβεῖα φορητὰ σκάφη. Ἡ κάρινα τοῦ ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ δοκὸ 15 μέτρων, πάνω στὴν ὁποία στηρίζονται, κατὰ διαστήματα 20 ἐκατοστῶν, οἱ νομῆεις (τὰ πόστα, ὅπως λέγ. οἱ ναυτικοὶ) τοῦ σκελετοῦ. Σύμφωνα μὲ μιὰ παραμορφωτὴ τοῦ πλοιοῦ ἀρχοῦ Ταΐν, τὸ ναυάγιο μοιάζει μὲ τὸ σκελετὸ κάποιου προκατακλυσμαίου μαγειρήρου.

Ἔχουν γίνει μέχρι στιγμῆς πάνω ἀπὸ 500 καταδύσεις, εὐτυχῶς χω-
ρὶς αὐθιγὰ δυσάρεστη περιπέτεια. Οἱ ὀδηγίες, ἄμως, τηροῦνται μὲ μεγά-
λη αὐστηρότητα ἀπὸ τὸ πλῆρωμα. Οἱ δύτες κατέρχονται κατὰ ζεύγη, καὶ
ἡ πρώτη κατάδυση διαρκεῖ 28 λεπτά. Ἀκολουθεῖ δῶρθε ἀνάπαυση καὶ με-
τὰ ὁ δύτες καταδύεται πάλι, αὐτὴ τὴ φορά, μόνο γιὰ 20 λεπτά.

Ἡ ἀνακάλυψη τοῦ ναυαγίου τῆς Ἑσκουιλάντ φέρνει ἄθελα στὸ νοῦ μας ἐν ἄλλο μέρος, ποὺ εἶναι σίγουρο ὅτι κρύβει στὸ θυβὸ τοῦ λάι-
μας ὄχι ἀπὸ μία, ἀλλὰ ἀπὸ ἑκατοντάδες τριήρεις. Ἀπὸ τὶς τριήρεις τοῦ
Ξέρξη στὴ Σαλαμίνα, καὶ γιὰ τὴν ἀκρίβεια στὸ στενὸ τοῦ Κερατσινίου,
ἀπέναντι ἀπὸ τὴν Ψυττάλεια. Δὲν θὰ μπορούσε, ἄραγε, νὰ γίνῃ κάποια
ἐρευν.α κ' ἐδῶ;

ΠΑΒΕΛ ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ ΤΣΙΤΣΙΚΩΦ, τυχοδιώκτης
ΜΑΝΙΑΩΦ, γεωκλήμων, πού του πουλάει νεκρές ψυχές
ΤΕΝΤΕΤΝΙΚΩΦ, ένας άνυπαντρος γεωκλήμων
ΠΛΑΤΩΝ ΠΛΑΤΩΝΩΦ, συνταξιδιώτης του Τσίτσικωφ
ΚΛΟΜΠΟΥΕΦ, ένας άσωτος
ΚΩΝΣΤΑΤΖΟΓΛΟΥ, πλούσιος γεωκλήμων
ΑΛΕΞΕΪ ΙΒΑΝΟΒΙΤΣ ΛΙΕΝΙΤΣΕΝ

17
НИКОЛАЙ ГКОГКО

Neurès
Yuxès

ΕΙΔΟΣ ΕΡΓΟΥ: Μυθιστόρημα
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Νικολάϊ Γκόγκολ (1809—1852)
ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ ΕΡΓΟΥ: Κοινωνική σάτιρα
ΕΠΟΧΗ: Άρχες 19ου αιώνα
ΤΟΠΟΣ: Ρωσία
ΠΡΩΤΟΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ: 1842

Οι «Νεκρὲς ψυχῆς» εἶναι γραμμένες σὲ μιὰ εὐνυχισμένη στιγμή μεγάλης πνευματικῆς εὐφορίας. Τὸ ὡρολόριο τῶν ἀναριθμητῶν χαρακτηρίζουν — μουζικάν, γεακιμῶν, πριγκίπων — εἶναι ὑπέροχο. Ἡ πλοκή τοῦ ἔργου εἶναι ἀπλούστατη. Οἱ πολυάριθμοι παρεμβόδες τοῦ συγγραφέα κάνουν τὸ μυθιστόρημα ὀγκώδες, ἀλλὰ συμπληρώνουν μιὰ πλούσια εἰκόνα τῆς ἐπαρχιακῆς ζωῆς τῆς Ρωσίας στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου αἰῶνα. Ἡ ὁράση τοῦ κατατάσσεται ἀνάμεσα σὲν πᾶσι τοῖς ποιήτοις παγκόσμιου δημοσίου καὶ θεωρεῖται πᾶν ἀνεπιφύλακτα κλασικὴ.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ:

Θ Πάβελ 'Ιβάνοβιτς Τσίτσικωφ, φθάνει στην πολιτεία —σε κάποια τυπική επαρχιακή ρωσική πολιτεία του περασμένου αιώνα— με τόν άμαξά του Σελιφάν και τόν υπηρέτη του Πετρούσκα. Του γίνεται έξαιρετική υποδοχή και γνωρίζεται με πολλά αξιόλογα πρόσωπα, που σκοτώνονται να τόν προσκαλέσουν στο σπίτι τους. Τίποτε δέν εξυπηρετεί καλύτερα τας σχέδια του Τσίτσικωφ. 'Αφού περνάει αρκετές μέρες στην πολιτεία, μέσα σε συνεχείς δεξιώσεις, ανεβαίνει στ' άμάξι του και αρχίζει την περιόδεά του στα γειτονικά τοπία.

Πρώτα επισκέπτεται τὸν τοιφυλικῶ Μα-
νίλωφ, ποὺ τὸν καλοδέχεται καὶ τὸν φιλο-
ξενεῖ πριγκιπικῶς. Ὅταν ὠρμάσῃ ἡ σι-
γὴ, ὁ Τοῖτσιφωφ ἀρχίζει νὰ τὸν ὑποβάλ-
λῃ ἐρωτήσεσι σχετικὰ μετ' ὁ τοιφυλικῶ, καί
μαθαίνει, μετὰ μεγάλη του εὐχαρίστηση, πὼς

πολλές «ψυχές» του Μανίλωφ —όπως ώνόμαζαν τότε τους δουλοπάροικους— είχαν πεθάνει από χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από την τελευταία απογραφή. Ο Μανίλωφ του παραπονιέται ότι έλακο- λουθεί ακόμα να πληρώνη φόρους για τις νεκρές ψυχές και πώς αυτό θα συνεχίζο- ταν μέχρι την επόμενη απογραφή. Ο Τσί- τσικωφ προσφέρει να γ αγοράσει αυτός τις νεκρές ψυχές και να απαλλάξει τον Μανί- λωφ από την άδικη φορολογική επιβάρυν- ση. Ύπογραφούν το συμβόλαιο και ο Τσί- τσικωφ ξεκινάει για το επόμενο τοιφλίκι.

ἀμαξίας του, ὁ Σελιφάν, χάνει τὸ δρόμο καί, μέσα στὴ θαθεῖα νύχτα, φθάνουν στὸ σπίτι τῆς κυρίας Κορομπότσκινα, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀγοράζει πάλι ὁ Τσίτσικωφ τὶς νεκρὲς ψυχές. Φεύγοντας ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς σταματᾷς σ' ἕνα χάνι, ὅπου συναντᾷ τὸν Νόζντρεφ. Ἔνα διαδρόμο τοῦ χαρακτηρίζεται καὶ ψεύτη. Ὁ Νόζντρεφ

είχε χάσει, τελευταία, ένα μεγάλο χρηματικό ποσό στα χαρτιά και ο Τσίτσικωφ σκέφτηκε ότι θά δέχονταν να το πουλήσει τις νεκρές ψυχές. 'Αλλά όταν βίβει το θέμα ο Νόζντρεφ τον ρώτησε τους λόγους που τον έκαναν ν' αγοράζει ανύπαρκτους δουλοπάροικους. 'Ο Τσίτσικωφ άρχισε ν' αναμασάει διάφορες δικαιολογίες, αλλά, κάθε φορά, ο Νόζντρεφ τον άποκαλεί άπροκάλυπτα ψεύτη. 'Ο Νόζντρεφ του προτείνει να παίξουν στα χαρτιά τις νεκρές ψυχές, αλλά ο Τσίτσικωφ αρνιέται. Καθώς συνεχίζεται ή λογομαχία, μπαίνει ο άστυνόμος της περιοχής και συλλαμβάνει τόν Νόζντρεφ, γιατί είχε χτυπήσει κάποιον όταν ήταν μεθυσμένος. 'Ο Τσίτσικωφ άναστενάζει με άνακοήφηση, που ξεφορτώθηκε τόν όχληρό Νόζντρεφ.

Ἐπόμενος σταθμός του είναι τὸ ταφίλει τοῦ Σομπάκεβιτς, ποῦ στὴν ἀρχὴ τοῦ ζητάει τὸ ἐξωφρενικὸ ποσὸ τῶν ἐκατὸ ρουβλίων γιὰ κάθε ὄνομα πεθαμένου

ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17 - 19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 470.271

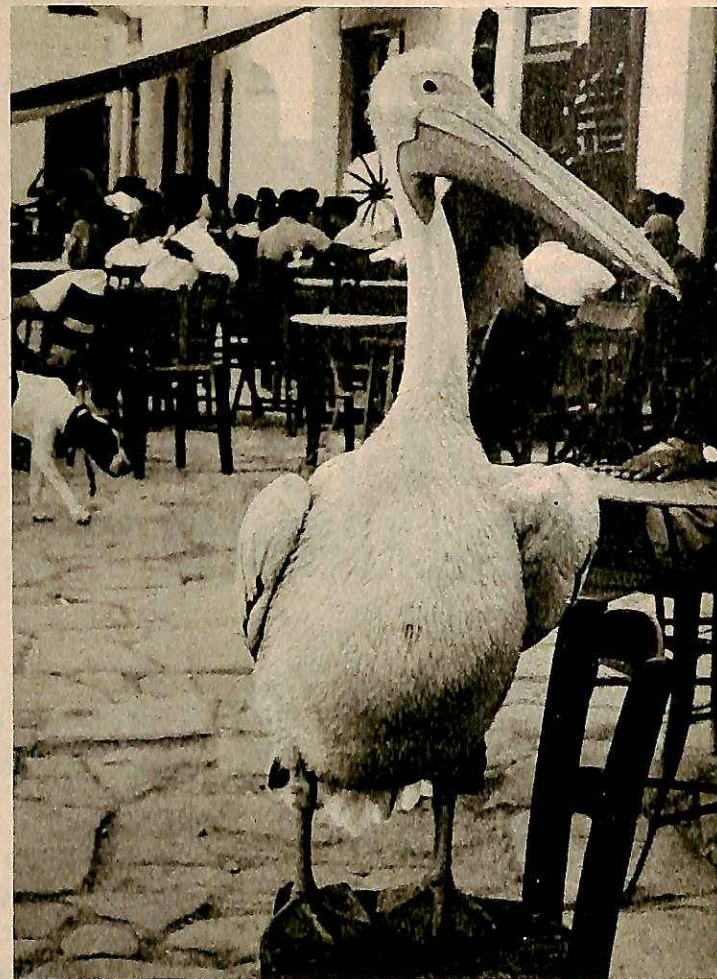
Πέτρος, ο γόης της Μυκόνου

ΕΝΑΣ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟΣ ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ ΕΙΣΒΑΛΛΕΙ ΣΤΟ... ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΤΕΡΕΩΜΑ

Ο Πέτρος είναι ο δημοφιλέστερος παραθεριστής της Μυκόνου. Και τόσο πολύ έχει επιμύσει την αγάπη, που του δείχνουν και οι ντόπιοι και οι τουρίστες, που δεν έννοει πια να το κουνήσει από το ωραίο νησί.

Πρόκειται για έναν πελεκάνο, που άκουσε στο χριστιανικό-ταίο αυτό όνομα και που έπεσε λίγους μήνες πριν έξω ούρανού στην προκυμιαία της Μυκόνου. Ένας θαλάσσιος τον περιμάζεψε, τον τσίσε, τον περιποιήθηκε, τον βάπτισε και τον παρέδωσε στην κοινή περιέργεια, στην αγχή, και στην αγάπη ντόπιων και

ξένων, αργότερα. Και ο Πέτρος δεν άργησε, μετά την απροσδόκητη αυτή δημοτικότητα, να γνωρίσει και την δόξα: Πραγματικά, ένα συνεργείο Γάλλων κινηματογραφιστών, που έφτιασε στη Μύκονο για να γυρίσει ένα μικρό φιλμ με θέμα την ομορφιά του νησιού, διάλεξε για πρωταγωνιστή της ταινίας τον Πέτρο. Και ο πελεκάνος μας, έχοντας προφανώς συναίσθηση ότι επρόκειτο για την «μεγάλη στιγμή» της ζωής του, ακολουθώντας πειθαρχικά τις οδηγίες των κινηματογραφιστών και κατ'αφερέσει να δημιουργήσει έναν ωραιότατο στόλο, πολλά υποσχόμενον....

ΜΕ ΤΙΣ ΩΡΕΣ κάθεται ο κοσμικός Πέτρος στα κεντράκια του λιμανιού. Δεν πίνει καφέ, αλλά ποτέ δεν λείπει «όχι» για μία μαρίδα.

Η ΗΜΕΡΑ του Πέτρου είναι γεμάτη. Σεργιανάζει στο λιμάνι, κολυμπάει, πετάει, γυρίζει ταινία, φωτογραφίζεται. Άλλωστε, η αγαθότητά του είναι παροιμιώδης. Πλησιάζει άφοβα όποιον τον καλέσει, αφήνει τα παιδιά να τον χαϊδεύουν, να τον αγκαλιάζουν, να τον τραβολογάνε, ακολουθεί τους ψαράδες στις βάρκες τους. Μόνο στο ξενύχτι δεν αντέχει, ίσως γιατί είναι ακόμη πολύ μικρός. Μόλις γείρη ο ήλιος, ο Πέτρος αποτραβιέται σε μία ήσυχη γωνιά και, κατάκοπος, αλλά εύτυχισμένος, πέφτει στον ύπνο.

Ενα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο και μια εξ'ίσου ενδιαφέρουσα έκδοση θα προκαλέσουν ούγουρα την προσοχή των φιλοτέχνων αυτών το μήνα. Το βιβλίο είναι η «ΟΔΟΣ ΟΝΕΙΡΩΝ» του Μίνου Αργυράκη, που περιέχει 100 σχέδια του καλλιτέχνη και η έκδοση, είναι επίσης μια έκδοση των αντιτύπων των σχεδίων του βιβλίου του Μίνου Αργυράκη, που θα γίνει στη νέα γκαλερί «ΚΟΥΡΟΣ» του ζωγράφου Λεων. Χρησιτάκη στην πλατεία Κολωνακίου (πλάι στο καφεείο «Βυζάντιον»). Το βιβλίο του Αργυράκη, που κυκλοφορεί σε 3.000 αντίτυπα, είναι μια πολύ επιμελημένη έκδοση, που τυπώθηκε στις εγκαταστάσεις γραφικών τεχνών «Ασιώτη-Έλκα». Ο Μήνως Αργυράκης είναι σήμερα 37 ετών. Έδω και δέκα χρόνια συνεργάζεται με ελληνικές εφημερίδες και οι συνθέσεις του φέρουν, αν όχι το πλούσιο γέλιο, πάντως δπωσδήποτε το χαμόγελο και τον θαυμασμό για την παρατηρητικότητα και το διεισδυτικό βλέμμα του καλλιτέχνη. Το γνωστό αγγλικό περιοδικό «Punch» και το «London Magazine» έδημοσίευσαν σκίτσα του, κ' ένα καφεείο της Όξφόρδης, το «Cafe-Roma» κοσμείται από μια μεγάλη τοιχογραφία του. Ο Μήνως Αργυράκης μπορεί να θεωρηθεί και αυτοδίδακτος — αν και πολλά, όπως λέγει ο ίδιος, οφείλει στον Γιάννη Τσαρούχη — αφού άπ'ευχε δυο φορές να εισαχθεί στη Σχολή Καλών Τεχνών.

Ο

Μίνως Αργυράκης

και η «Οδός των Όνείρων» του

Ο Έρωτας αλυσσοδεμένος οδηγείται υπό της δημίου παιδαγωγού δίδος Frigidaire Solitaire προς εκτέλεση και εκδίχουν της γύρω οργανιστικής φύσεως

«Ο σατιρικός καλλιτέχνης έχει χρέος ν' άσokaλύψη τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ ὄνειρο τοῦ κρύβει κάθε ἄνθρωπος»

Κάθε άνθρωπος κρύβει μέσα του κάποια αλήθεια καὶ κάποιο ὄνειρο. Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια καὶ αὐτὸ τ' ὄνειρο τὸ κρύβει μ' ἐπιμέλεια, κάτω ἀπὸ μιὰ σο-
βανοφανὴ μάσκα, κάτω ἀπὸ ἕνα προσωπεῖο πού τὸ φοράει τόσο πολὺ καὶ τό-
σο συχνά πὺ κατανατὰ στὸ τέλος τὸ «φυσικό του πρόσωπο». Αὐτὸ τὸ πρόσωπο
πού βλέπομε καθημερινά νὰ περιφέρεται γύρω μας, νὰ ὑποκρίνεται, νὰ ὑποκλί-
νεται, νὰ κολακεύη, νὰ προσποιητὰ καὶ νὰ «ἀνθίζει» κάτω ἀπὸ τὶς πνευματικὲς
τοῦ ρυτίδες.

Αὐτὴ τοῦ ἡ «ἀνθισ» σιγά-σιγά μεταδίδεται καὶ στὸ σῶμα. Οἱ κινήσεις τοῦ
κακοφορίζουν καὶ ἡ ἔκφρασή του μολύνεται.

Ἡδὴ, δηλαδή, τὸ πρόσωπο αὐτό, ἀρχίζει νὰ γίνεται γελοῖο. Εἶναι γιατί ἀρ-
χίζει νὰ θγαίνει ἀπὸ τὸ φυσικό του καλούπι.

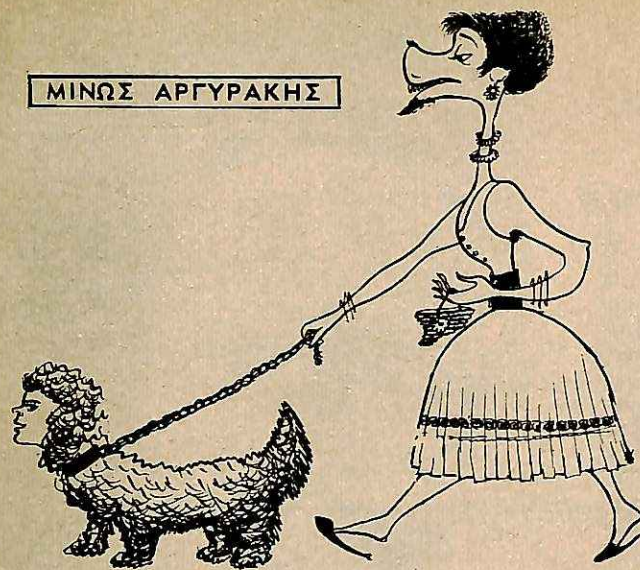
Τὸ ἴδιο πρόσωπο, φυσικά, δὲν ἔχει τὴ δύναμη νὰ τὸ καταλάβη. Κοιτώντας
στὸν καθρέφτη, ἀντὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ ἀληθινὸ του πρόσωπο, βλέπει ἀντίθετα
τὸν ἑαυτὸ του μκτιγιαρισμένο, μὲ σηκωμένα τὰ φρύδια, «πολὺ καθὼς πρέπει»,
κουμπωμένο σὰ φωτογραφία νεοπλούτων νεονύμφων.

Εἶναι «μὴ στάξῃ καὶ μὴ θρέξῃ», πὺ λένε.

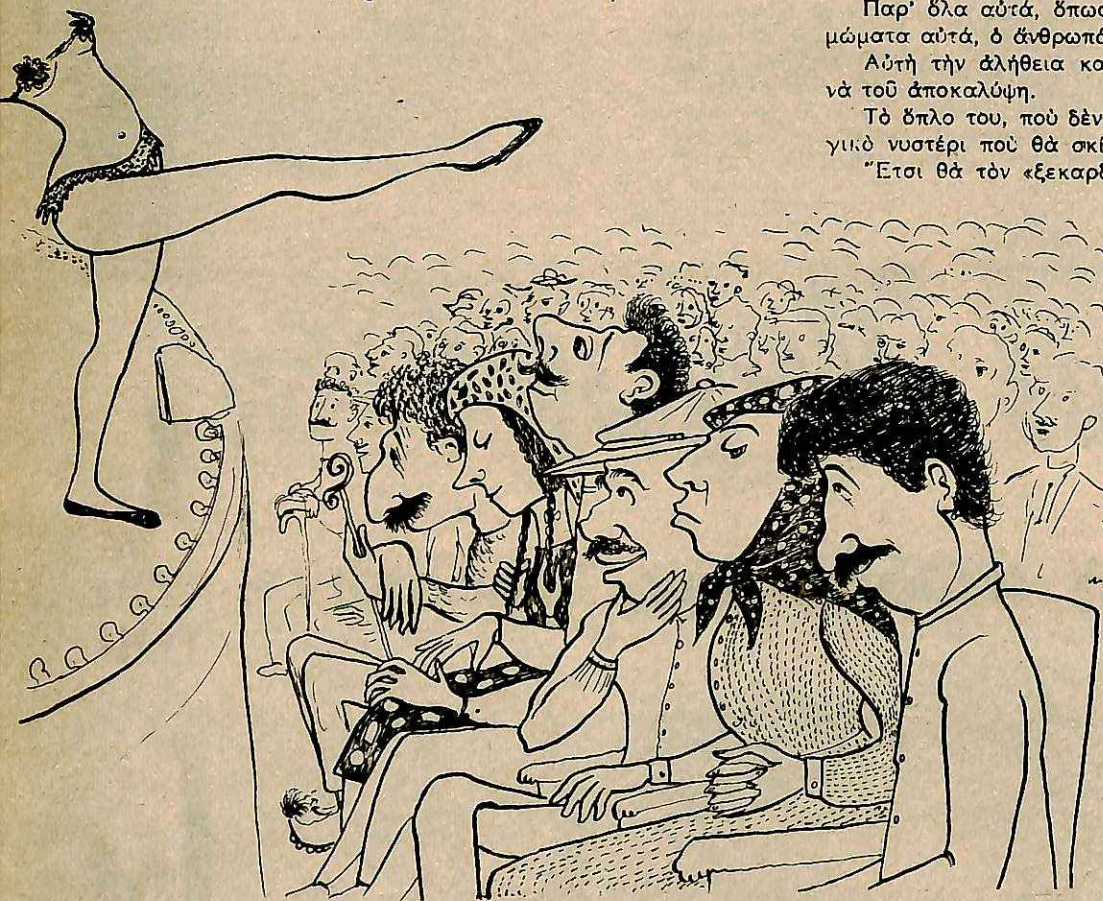
Παρ' ὅλα αὐτά, ὅπως εἴπαμε στὴν ἀρχή, κάτω ἀπὸ τὰ τερτίπια καὶ τὰ κα-
μῶματα αὐτά, ὁ ἄνθρωπός μας κρύβει μέσα του κάποια ἀλήθεια· κάποιο ὄνειρο.
Αὐτὴ τὴν ἀλήθεια καὶ αὐτὸ τὸ ὄνειρο ἔχει χρέος ὁ σατιρικός καλλιτέχνης
νὰ τοῦ ἀποκαλύψῃ.

Τὸ ὅπλο του, πὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ σχέδιο, πρέπει νὰ εἶναι τὸ χειρουργ-
γικὸ νυστέρι πὺ θὰ σκίσῃ τὸ συμβατικὸ πέπλο.

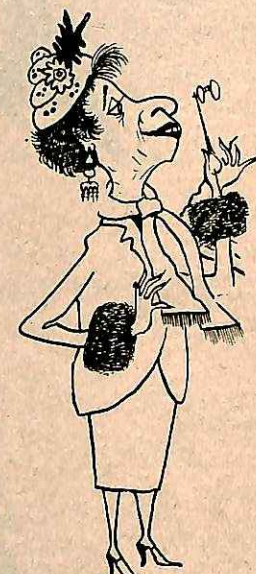
Ἔτσι θὰ τὸν «ξεκαρδίση».

Δεπιμέλεια ἀπὸ τὸ Χάι Λάιφ

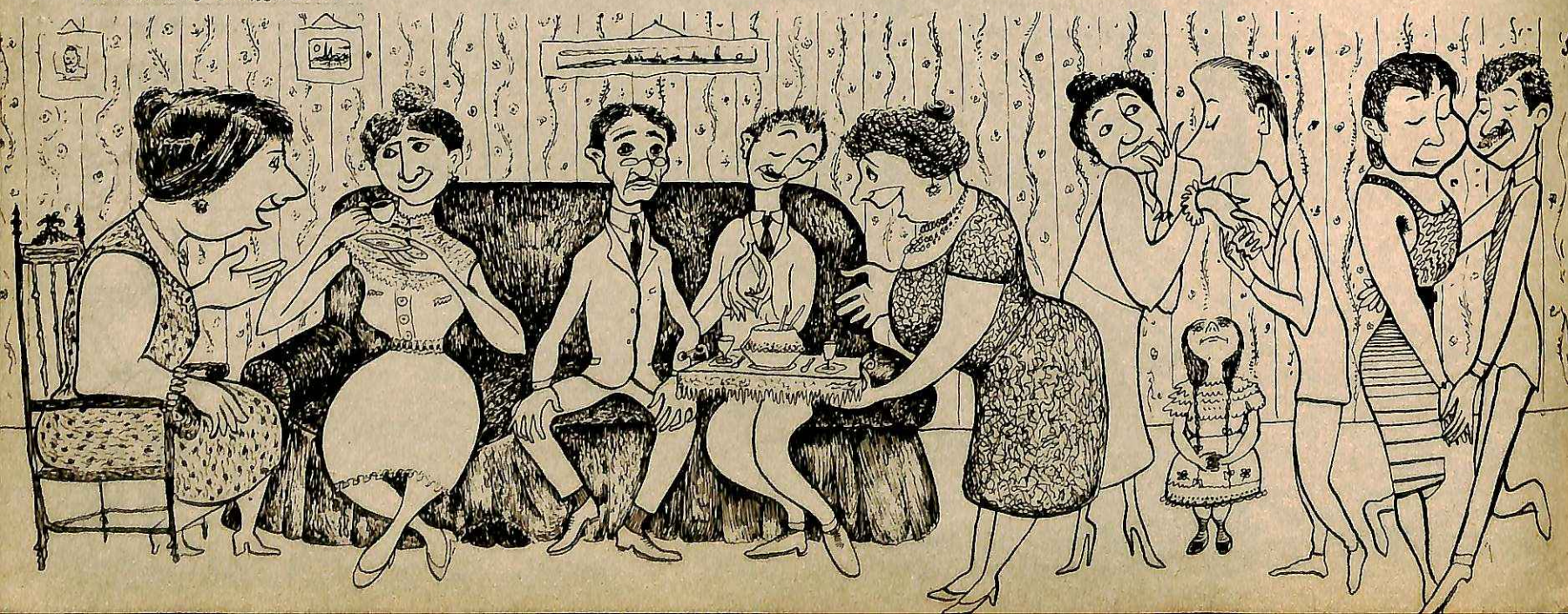

Ἐπαρχιώτες στὴν ἐπιθεώρηση

Ἄφ' ὕψηλῳ...

Κοινωνικὲς ὑποχρεώσεις

Γελάμε ἅμα διαπιστώσαμε πόσο ἔχομε ξεφύγει ἀπὸ τὴν φυσική μας κα-
τάτυση.

Ἡ ἀντιπαράσταση τῆς ἀλήθειας, πὺ κρύβομε, μὲ τὴν ψευτιά πὺ διατηροῦ-
με στὴν ἐπιφάνεια, προκαλεῖ τὸ «ξεκάρδισμα».

Ἀπὸ τὴ σύγκρουση αὐτὴ πηγάζει τὸ κωμικό.

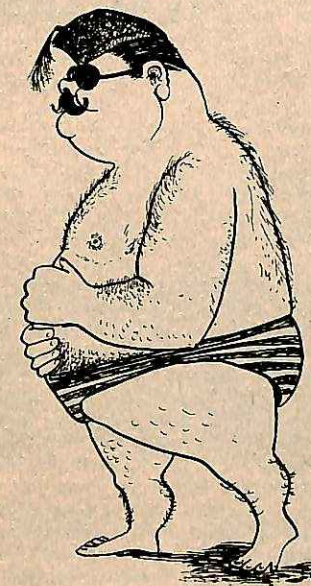
Ἡ πορεία τῶρα τοῦ σατιρικοῦ καλλιτέχνη εἶναι νὰ κυνηγήσῃ τὴν κοινωνική
προσποίηση καὶ νὰ τὴν ἀποκαλύψῃ. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ μπορέσουν καὶ οἱ
ἴδιοι: ἡρώες τοῦ νὰ δοῦν τὸν ἴδιο τοῦς ἑαυτὸ, ὅπως βλέπει κανεὶς τοῦς ἡρώες
σὲ ἕνα φιλμ πὺ ξαφνικά κόπηκε στὴ μέση καὶ κοιτάζει τὶς σκιὲς τοῦς σταμα-
τημένες, ἀκίνητες, κοκκαλωμένες πάνω στὴν ὁδὸν στὴν πὺδ γελοῖα τοῦς στιγμῇ.

Εἶναι σὲ νὰ πιάνῃ ἐπ' αὐτοφῶρῃ τὴν συμβατικότητα. Σὰ νὰ «πιάνῃ στὰ πρά-
σα» τοῦς ἄνθρώπους, πὺ ἀνυπόπτοι παίξουν τὴν κωμωδία τοῦς.

Ὁ σατιρικός γιὰ νὰ τὸ πετύχῃ αὐτὸ ἔχει ὑποχρέωση νὰ θρίσκειτὰ σὲ ἀδιά-
κοπη ἐπαφὴ μὲ τὸ λαὸ τοῦ.

Αὐτὸ θὰ τὸν δυναμώσῃ, θὰ τὸν ἐμπυχώσῃ περισσότερο, γιὰτὶ ὁ λαὸς εἶναι
κατὰ κάποιο τρόπο συνεργάτης τοῦ.

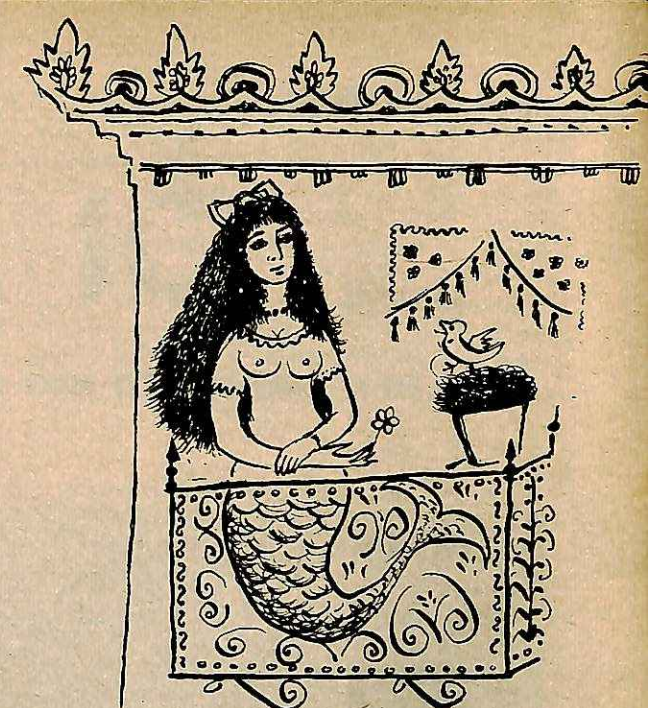
Διατηρεῖ καὶ αὐτὸς σὸν τὸν καλλιτέχνη τὸν αὐθορμητισμὸ τοῦ, τὴν φυσικό-
τητά τοῦ, τὴν ἀνέσή τοῦ τὴν ψυχική. Ἐκφράζεται ἐλεύθερα, δὲν κρατᾷ πῶσα,
δὲν προσποιεῖται, φιλοσοφεῖ καὶ παίζει μὲ τὴ ζωὴ. Ξέρει νὰ θλέπῃ, νὰ διακρίνῃ,
νὰ γελά, νὰ καυτηριάξῃ καὶ ἀκόμα νὰ ξεσκεπάξῃ χωρὶς φόβο, δι, σάπιο θλέπει
γύρω τοῦ.

Μόντε Κάρολο

Intelligentia

Δεπιμέλεια ἀπὸ τὴν ὁδὸ ὀνείρων

ΟΙ ΜΑΓΙΣΣΕΣ ΤΟΥ ΣΑΛΕΜ

Η ΜΥΛΕΝ ΝΤΕΜΟΝΖΩ, ΤΟ ΝΕΟ ΛΑΜΠΡΟ ΑΣΤΕΡΙ, ΣΥΜΜΕΤΕΧΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΥΚΡΟΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΜΥΛΛΕΡ

Ο ΥΒ ΜΟΝΤΑΝ ΑΠΟΔΙΔΕΙ ΜΕ ΡΕΑΛΙΣΜΟ ΚΑΙ ΣΥΓΚΙΝΗΣΗ ΤΟ ΡΟΛΟ ΤΟΥ ΑΥΤΟΘΥΣΙΑΖΟΜΕΝΟΥ ΤΖΩΝ ΠΡΟΚΤΟΡ

Ενα δολόκληρο χωριό του 17ου αιώνα χρειάστηκε να κατασκευάσει ο Ραϋμόντ Ρουλώ, στο Τρέμπεν, 30 χιλιόμετρα από το Βερολίνο, για να τοποθετήσει τη δράση της νέας του ταινίας. Πραγματικά, κάθε φροντίδα κατεβλήθη ώστε οι «Μάγισσες του Σάλεμ», που γυρίστηκαν με βάση το γνωστό θεατρικό έργο του Άρθουρ Μύλλερ — παίχτηκε και στην Αθήνα πριν 2 χρόνια — να κινηθούν μέσα σ' ένα πειστικό ρεαλιστικό περιβάλλον. Κατασκευάστηκε ένας τυπικός δρόμος αμερικανικού χωριού της Μασαχουσέτης, όπως ήταν πριν 3 αιώνες. Ξύλινα σπίτια ώρθώθηκαν και στις δυο πλευρές του δρόμου σε μήκος 160 μέτρων. Χτίστηκαν ακόμα μία εκκλησία, ένα σιδηρουργείο, ένα έλαιοτριβείο κ' ένα δυσσοφείο, και τέλος μια δολόκληρη υπαίθρια αγορά. Το «Σάλεμ» του Ραϋμόντ Ρουλώ κατασκευάστηκε στην παρυφή ενός μεγάλου πευκιά. Σε μικρή απόσταση από το χώρο του γυρίσματος υπάρχει ένα αεροδρόμιο, που, φυσικά, δημιούργησε πρόσθετες σκοτούρες στο κεφάλι του σκηνοθέτη. Ένα πολυπληθές συνεργείο από... ανοιχτομάτηδες παρατηρητές είχε σ' όλη τη διάρκεια του γυρίσματος των εξωτερικών σκηνών τα μάτια στραμμένα στον ουρανό. Μέσα στην ατμόσφαιρα του αυστηρού ρεαλισμού, η απροσδόκητη παρουσία στην όθονη κανενός αεροπλάνου στον ουρανό ενός χωριού του 17ου αιώνα θα ήταν θανάσιμος αναχρονισμός.

Ο Ραϋμόντ Ρουλώ, πολύ πιά γνωστός από τις μεγάλες επιτυχίες του σαν ηθοποιός και σκηνοθέτης του ιστορικού θεάτρου «Σάρας Μπερνάρ», βασίζει μεγάλες ελπίδες στην γεμάτη άγριο πάθος και διαισθητική ταινία που γύρισε. Άνέθεσε το σενάριο σε ένα από τους διασημότερους δημιουργούς της εποχής μας, που αποτελεί επίσης και έγκυρη εμπορική φίρμα. Τον Ζαν-Πωλ-Σάτρ, Κράτησε για τον εαυτό του ένα από τους βασικούς ρόλους, του Ντάνφορθ, και ανέθεσε το ρόλο της Ελίζαμπεθ και του Τζών Πρόκτορ, στην Σιμόν Σινιγιό και στον Υβ Μοντάν. Άλλα και ο υπόλοιπος θίασος περιλαμβάνει γνωστά ονόματα της γαλλικής σκηνής και όθονης. Ο ρόλος της Άμπιγκάλ δόθηκε στην Μυλέν Ντεμονζώ, ένα νέο άστέρι του γαλλικού κινηματογράφου, που θεωρείται μία από τις πιο επικίνδυνες αντιπάλους της Μπριζίτ Μπαρντώ και της Βλαντύ. Η Μυλέν ανήκει στο τελευταίο «κύμα» των «σέξυ» στάρ της Γαλλίας, που περιλαμβάνει ακόμη την Βέρα Βαλμόντ, την Ντανίκ Πατισσόν, την Άνιες Λωράν, την Κριστίν Καρέρ, την Μισελίν Ντάν και άλλες.

Θεατρική προετοιμασία...

Ο ρεαλισμός, που ζητάει ο σκηνοθέτης από τους ηθοποιούς του, είναι χωρίς προηγούμενο. Χαρακτηριστικό είναι το έπεισόδιο, που συνέβη στον Υβ Μοντάν. Ο ρόλος απαιτεί ο

Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ δεν δίστασε να εμπιστευθεί το βασικό ρόλο της Άμπιγκάλ — που η μνησικακία της μαζί με την ομαδική ύστερία, στάθηκαν οι αιτίες της τραγωδίας — στην νεαρή Μυλέν Ντεμονζώ. Η Μυλέν, μολονότι ως σήμερα θεωρείτο απλώς «σέξυ», απέδειξε ότι έχει και αξιόλογα δραματικά προσόντα, πράγμα που την καθιστά ακόμη πιο επικίνδυνη αντίπαλο των δημοτέχνων.

(Φωτ. Unifrance Film)

ΜΕΣΑ ΣΕ μιάν άγρια ατμόσφαιρα υποβολής, ύστερίας και θρησκοληφίας κινείται όλο το έργο του Μύλλερ. Έτσι, οι έγκόσμιοι πειρασμοί και τα πάθη των ήρώων φωτίζονται με μιάν πρωτόφαντη ένταση. Στην ψυχή της Άμπιγκάλ συγκρούονται ο πόθος, η εκδίκηση, ο φόβος της Κρίσεως, ο οίκτος, κι ό' αυτά σε εικόνες γεμάτες ποίηση κι όμορφια.

Τζών Πρόκτορ να μαστιγώνει με όλη τη δύναμή του την νεαρή Μαίρη Γουώρεν. Ο Υβ παρ' όλο το φόβο του μήπως τραυματίσει την χαριτωμένη Πασκάλ Πετίτ, που παίζει το ρόλο της Γουώρεν, υποχρεώθηκε να καταφέρει χτυπήματα με όλη του τη δύναμη. Άλλα η σκηνή δεν ικανοποίησε τον σκηνοθέτη. Ξαναγυρίστηκε δέκα φορές και στο τέλος, ο θηριώδης Πρόκτορ, δηλ. ο Υβ, σφωρίστηκε τελειώς εξαντλημένος. Έν τώ μεταξύ το θύμα δεχόταν με απέραντη σωϊκότητα τον καταγισμό των κτυπημάτων. Ένα καπλατισμένο με σόχα κορσάζ προφύλαγε το λεπτοφυές σώμα της Πασκάλ από τό... ρεαλιστικό γύρισμα.

Για πρώτη ίσως φορά στο γύρισμα της ταινίας του Μύλλερ εφαρμόζεται από τον Ραϋμόντ Ρουλώ ένας καθαρά θεατρικός τρόπος προεργασίας. Δυό δολόκληρους μήνες πριν πάρη την πρώτη στροφή η μανιέλα του σπερατέρ, ο θίασος έκανε καθημερινές εξαντλητικές δοκιμές κάθε σκηνής και κάθε λεπτομέρειας. Έπειτα άρχισαν να επαναλαμβάνονται οι σκηνές μπροστά στη μηχανή που δεν ήταν όμως ακόμη όπλισμένη με φιλμ. Έτσι όταν όλα ήταν έτοιμα, έμοιαζε σαν να σκημάθηκε ή αλλαία μπροστά στο άκροατήριο και άρχισε το γύρισμα. ■ ■ ■

ΤΟ ΟΠΙΤΙ ΜΙΑΣ ΑΛΛΗΣ

΄Αστυνομικό μυθιστόρημα της Μ. G. EBERHART

ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Η Μόριρα Λέιν, νέα και όμορφη, φιλοξενείται στο πλουσιο σπίτι των Θόρν — του Ρίτσαρντ και της "Άλις Θόρν— μαζί με τη θεία του Ρίτσαρντ, την Ιρχοντική λαϊκή Κορνέλια Καρμάικελ, σ' ένα προ-κατριο της Νέας Υόρκης. Η "Άλις όμως, η άραιο-τατή και τέλεια "Άλις, δέ μείνει σ' αυτό το σπίτι. Είναι στη φυλακή. Έχει καταδικαστή σέ ισόβια γιά τόν φόνο του Τζακ Μάντερς, ενός γείτονα των Θόρν και στενού φίλου τους. Η Μόριρα Λέιν έρωτεύεται τόν Ρίτσαρντ κ' εκείνος ανταποδίδει τó ασθμά της. Είναι αποφασισμένος νά ζητήσει διαζύγιο άπ' την "Άλις. Καί τότε γίνεται κάτι έντελώς άπρόοπτο. Η "Άλις άπελευθερώνεται άπ' τή φυλακή, ύστερα άπό μία νέα, άνεπάντερη κατάθεση του Τίμ, του άδελφού της Μόριρα. Τό δικαστήριο είχε καταδικάσει την "Άλις στην ισόβια στίς μαρτυρίες του Τίμ και του Ούεμπ Μάντερς, ό όποιος είχε καταθέσει ότι είχε δη την κατηγορουμένη άπ' τó παράθυρο νά πυροβολή τόν ά-δελφό του. Κι άξαφνα, πριν άπό λίγες μέρες, ό Τίμ παρουσιάσθηκε στόν κυβερνήτη γιά νά δηλώσει ότι ό Ούεμπ Μάντερς δέν ήταν δυνατό νά είχε δη την "Άλις νά πυροβολή, άφού οι κουρίτσες του παρθύρου ήταν κλειστές. Καί, έντελώς άπροδόκητα, ό Ού-εμπ Μάντερς άμολόγησε ότι δέν είχε πη την αλήθεια στο δικαστήριο. Έτσι, ή κατηγορία εναντίον της "Α-λις έχει καταρρεύσει. Η "Άλις είναι τώρα έλεύθερη. Άφού όμως ή "Άλις δέν είναι ένοχη, ποιά σκότωσε τόν Τζακ Μάντερς; Ένα σημείο είχε μείνει άνεξι-χνύστο κατά τή δίκη. Τό όπλο τού έγκλήματος — ένα περιστροφό πού άνήκε στόν Ρίτσαρντ— δέν είχε βρεθί ποτέ. Η άνακάλυψη τού όπλου αύτού είναι τώρα τό μόνο στοιχείο πού μπορεί νά βοηθήσει στή σύλληψη τού ένοχου. Έντελώς τυχαία, ή Μόριρα τό ά-νακαλύπτει κρυμμένο μιά στο κάγκελλο της σκάλας. Άλλά δέν κάνει λόγο σέ κανέναν γιά την άνακάλυψή της. Φροντίζει μόνο ν' άφαιρέσει τή μία σφαίρα άπ' τό περιστροφό και τό ξαναβάλει εκεί πού τό όρνη. Μοιραία, μετά την άπαλλαγή της "Άλις, οι όύοντες στρέφονται εναντίον του Ρίτσαρντ Θόρν, τού Τίμ και της Μόριρας. Ούίλκινσον, μιάς πλουσίας γεροντο-κόρης, φίλης της "Άλις, πού μείνει σ' ένα άρμονικό εκεί κοντά. Η "Άλις, άπ' την πρώτη στιγμή πού έ-πιστρέφει στο σπίτι της, άντιλαμβάνεται τά ασθμα της Μόριρα και τού Ρίτσαρντ και δείχνει άπρόκαλυ-πτα τό θυμό και τή δυσάρεσκά της.

23

Αλλά όχι. Ό θάνατος της Μίλντρεντ δέν ή-ταν δολοφονία. Άπ' την άλλη όμως ήτανε φανερό πώς ή μοναδική πρόθεση τού Ούεμπ ήτανε νά μά-θη άπ' αύτήν, τή Μόριρα, άν ή άστυνομία λογά-ριζε νά κάνει έρευνες γιά ν' άνακαλύψει τó όπλο. Ναι, ό Ούεμπ κύρι ήξερε γιά τό όπλο.

Με μιάς, τό συναίσθημα μιάς άόριστης άπει-λγής, πού σάν άπαίσιος προβολέας έκτοξευόταν άπ' τό όπλο, κυριέψε πάλι τή Μόριρα. Τώρα έβλεπε τόν κίνδυνο τόσο καθαρά πού σχεδόν άόρνησε με την άδιαφορία της και την άσυγχώρητη χρονοτριβή της.

Μά πού είχε μείνει λοιπόν ό Ρίτσαρντ; Ό ήχος της βροχής σάν πλακόστρωτο έφτανε άδιάκοπα σ' αυτιά της σάν ήχος θημάτων πού πλη-σιάζουν, φεύγουν, ξανάρχονται. Όμως άξαφνα άκουσε θημάτα πραγματικά, μεσ' στο σπίτι. Κά-ποιος έρχότανε άπ' την άλλη άκρη τού χώλ. «Θάνα! ό Ρίτσαρντ, σκέφτηκε κ' έτρεξε στην

πόρτα. Άλλά ήταν ό Τίμ κι όχι ό Ρίτσαρντ — ό Τίμ, με πυτζάμες, κουκουλωμένος με μία μπλε κουβέρτα. Την είδε και, ξαφνιασμένος κάπως, έ-πιτάχυνε τό όχημα του.

—Γειά σου, Μόριρα, είπε, Είσαι ακόμη στο πό-δι; Ούτ' έγώ μπόρεσα νά κοιμηθώ! Μά είναι νά κοιμηθί κανείς!

—Δέ σ' άκούσα νά κατεβαίνεις! είπε ή Μόριρα. Νά την είχε άκούσει πού μιλούσε με τόν Ού-έμπ;

—Όχι, γιατί της είπε άμέσως, καλόκαρδα: —Ω, κατέβηκα άπ' την πίσω σκάλα. Είναι πιο κοντά στο δωμάτιό μου.

—Πού είναι ό... Είδες τόν Ρίτσαρντ; Είχε άπλώσει τό χέρι του γιά νά πάρη ένα τσι-γαρο άπ' τό κουτί πού ήτανε πάνω στο τραπέζι. Της έριξε ένα φευγαλέο βλέμμα.

—Όχι είπε μάλλον κοφτά. Τόν περιμένεις; Η Μόριρα έκανε ναι με τό κεφάλι κι ό Τίμ ά-νεψε τό τσιγάρο του και πήγε κι άκούμπησε στο μάρμαρο τού τζακιού. Τά μαλλιά του ήταν άχτένι-σια και άνακατεμένα. Τά ίσωσε με τό χέρι του άφρημένα και είπε:

—Άκουσε, Μόριρα, θέλω νά σου πώ κάτι... (Κοντοστάθηκε): Πρόκειται γιά τόν Ντικ κ' εσέ-να... Καταλαβαίνεις πόσο δύσκολο μου είναι... Δέ θέλω νά σε πληγώσω. Καί δέ θέλω... (Ξεροκατά-πτε) νά πληγωθών, ούτε ό Ρίτσαρντ ούτε... ή "Α-λις.

Σώπασε. Τά μάτια του την κοίταξαν άνήσυχα, τό πρόσωπό του έδειχνε άμυχανία. Άξαφνα πη-γε κοντά της κ' έβλεπε τό χέρι του στόν όμο της. Η Μόριρα ρώτησε:

—Τό νομίζεις τόσο εύκολο;

—Όχι. Δέν τό νομίζω εύκολο. Όχι πάντως γιά τούς άλλους άνηθώπους. Άλλά έσύ είσαι ά-δελφή μου.

Η Μόριρα άκούμπησε τό μαγουλό της στο χέ-ρι του.

—Τόν αγαπώ, Τίμ.

—Ξέρω. (Έβηξε γιά νά κρύψει την άμυχανία του): Ναι, ξέρω. Άλλά τί νά γίνει, καλό μου κο-ρίτσι.

—Μ' αγαπά.

Έγινε μία μακρά σιωπή. Έπειτα, μ' εκείνη την έκπληκτική γιά την ηλικία του όρμότητα πού έδειχνε σέ ώριμες στιγμές, ό Τίμ είπε:

—Ναι. Τό νομίζει. Η μάλλον τό νόμιζε πριν γυρίσει στο σπίτι ή "Άλις.

Πολέμησε γιά νά κερδίσει, είχε πη ή θεία Κορνέλια.

—Τίμ, δέ θέλω νά τόν χάσω, φώναξε ή Μό-ριρα άπελπισμένα, λαχταρώντας ν' άκούση άπ' τό στόμα του τις ίδιες λέξεις: «Πολέμησε την "Άλις, γιά νά κερδίσεις τόν Ρίτσαρντ»!

Άλλά ό Τίμ έμεινε κάμποση ώρα σιωπηλός. Τέλος είπε με φωνή πολύ τρυφερή:

—Η "Άλις τόν αγαπά και... και, στο κάτω-κάτω, είναι γυναίκα μου. Δέ θά ξεχάσω ποτέ πό-σο καλή στάθηκε μ' έμένα, ένα άσήμαντο παιδι-αρέλι. Ποτέ δέ με ξεχνούσε — τά Χριστούγεννα, τό Πάσχα, στα γενέθλιά μου. Πάντα έφρισκε καιρό

γιά μένα Δέ θυμωνα όταν της έδειχνα πόσο τρελ-λά έρωτευμένος ήμουνα μαζί της. Γελούσε μόνο λιγάκι και... κ' έγώ έλεγα πάντα άπό μέσα μου: Είναι μία άγία. Ήμουνα, βλέπεις, παιδί ακόμη εκείνη την εποχή. Άλλά και άργότερα, σ' όλο τό διάστημα τού πολέμου, τό ίδιο σκεπτόμουνα γιά την "Άλις. Ήξερα πώς ήταν άδύνατο νά είχε σκο-τώσει τόν Τζακ Μάντερς. Άν τόν είχε σκοτώσει, πάλι τά αισθήματά μου άπέναντί της δέ θ' άλλα-ζαν, αλλά ήμουνα βέβαιος πώς δέν τόν είχε σκο-τώσει. Πολλές φορές την έφερνα στο νού μου, έ-ρεις. Κάθε φορά πού γύριζα άπό μία έκπαιδύνη άποστολή, ήμουνα μουνδιασμένος, παγωμένος ως τά κόκκαλα, όλο νεύρα. Καί τότε προσπαθούσα νά φαντασθώ πώς, όταν θά έφτανα στόν κατα-νισμό, θά την εύρισκα εκεί. Ήτανε κουτό, θά πής.

Άλλά, πολλές φορές, την έβλεπα όλοζώντανη μπροστά μου, μ' εκείνη την παιδική, άθώα έκφρα-ση στα μάτια. (Ό Τίμ έκανε μία μικρή παύση κ' έπειτα είπε άπότομα): Θά με παίρνεις γιά τρελλά. Καί νομίζω πώς ήτανε τρέλλα. Άλλά... (Πάλι, γιά ένα δευτερόλεπτο, τό πρόσωπό του πήρε μία έκφραση πρόορης άρμότητας. Πρόσθεσε άργά): Δέν είναι, ξέρεις, καλό γιά ένα άνθρωπο νάχη κά-τι τέτιο γιά νά κρατιέται στη ζωή. Στόν πόλεμο...

Η διάθεσή του είχε αλλάξει.

—Σού μίλησα και ξαλάφρωσα, είπε άπότομα, χτυπώντας την άδελφή του άπαλά στόν όμο. Θέ-λω όμως νά ξέρεις πώς μ' έχεις τό πλεονό σου...

Καταλαβαίνεις; Είσαι νέα κ' όμορφη, Μόριρα, και θά συναντήσεις τόν άνθρωπο πού σου ταιριάζει. Δέν έχεις θέση έδώ, άδελφούλα. Έλα νά μείνεις μαζί μου.

Ένα εκατομμύριο χρόνια πριν —στην πραγμα-τικότητα τούτο τ' άπόγευμα, κάπου δώδεκα ώρες πριν— είχε κάνει κ' αύτή την ίδια σκέψη. —Ναι. Ναι. Θά τ'όθελα πολύ, Τίμ, είπε. Ό Τίμ περιέμενε κάποια άρνηση. Τό πρόσωπό του φωτίστηκε μεμιάς.

—Έτσι μπράβο, είπε. Είσαι λογικό κορίτσι, Μόριρα.

Κάπνισε γιά λίγο σκεπτικώς και είπε:

—Τώρα πού έκλεισε όριστικά ή ύπόθεση της δολοφονίας τού Τζακ Μάντερς, ένα σωρό σκέψεις περνών, ξέρεις, άπ' τό μυαλό μου.

—Σάν τί σκέψεις;

—Νά... λόγου χάρι —θά με νομίσης άσφαλώς τρελλά— έχω πάντα την έντύπωση ότι ό Σάμ κά-τι ξέρει γιά τό όπλο.

Η Μόριρα αναπήδησε.

—Ό Σάμ!

—Γιά νά είμαι ειλικρινής, κάποια εποχή νόμι-να πώς ό Σάμ είχε σκοτώσει τόν Τζακ.

—Μά γιατί;

Την κοίταξε έπιτιμητικά.

—Έλα τώρα, μήν πās και βάλεις ιδέες με τό νού σου. Δέν έκανα καλά πού σου τό είπα.

—Τίμ, πές μου...

Της άποκρίθηκε με διασύνι:

—Πάω νά πλαγιάσω.

—Μά γιατί τόπες αύτό; Ό Σάμ...

—Μή βάζεις ιδέες στο μυαλουδάκι σου. Ό Σάμ δέ σκότωσε κανένα. Η Μίλντρεντ σκότωσε τόν Τζακ. Άλλά είχα ύποψιαστή τότε τόν Σάμ έπει-δι... έπειδή, πρώτ' άπ' όλα, είχε κατορθώσει νά θρίσκειται έδώ τόσο γρήγορα εκείνη τή νύχτα. Κά-ποιος τού τηλεφώνησε στή λέσχη του, δέν τόν θρή-κε εκεί και παρακάλεσε νά τού μεταδιόσουν τό ρήνιμα. Θά τό πήρε άμέσως, ύποθέτω, γιατί ήρ-θε έδώ σάν άστραπή. Φυσικά θαρχότανε όσο πιο γρήγορα μπορούσε. Άλλά και τόσο γρήγορα!... Έπειτα, ήξερα πώς ό Σάμ έκτιμούσε άφάνταστα την "Άλις και ήμουνα βέβαιος πώς θά έκανε τό πάν γιά χάρι της. Καί δέν τό έκανε. Την άφησε νά πάη φυλακή. Πήγα νά τρελλαθώ εκείνο τόν καιρό. Τπομιαζόμουνα όλο τόν κόσμο. Φυσικά, όλα αυτά φαίνονται παράλογα τώρα και άσφαλώς ήταν παράλογα! Βγάλε άπ' τό νού σου αύτά πού σου είπα. Πήγαινε στο κρεβάτι σου. Σε λίγο μία καινούργια μέρα ξημερώνει.

Έρριξε μία ματιά όλόγυρα και είδε τόν θρυμ-ματισμένο Έρωτα.

—Τί είναι αύτό;

—Τό... τό άγαλματάκι της "Άλις. Κάποιος τό σπασε.

—Χμ..., έκανε ό Τίμ ήρεμα, τί κρύμα!

—Τίμ... Φοδούμαι.

—Φοβάσαι; (Την κοίταξε έρευνητικά): Τί;

Ποιόν;

—Δέν ξέρω. Είναι κάτι... μέσ' στο δωμάτιο. Στο σπίτι...

—Έλα τώρα! Τί είναι αύτά πού λές; Δέν έ-χεις κανένα λόγο νά φοβάσαι!

Η Μόριρα σκέφτηκε πώς δέ θά μπορούσε νά δωση ποτέ στόν Τίμ νά καταλάβη αύτό πού έννοιω-θε Ήταν σά νά προσπαθούσε νά τόν αναγκάσει νά δη ένα φάντασμα πού μονάχα ή ίδια έβλεπε. Είπε ξεκάφωτα:

—Τό άγαλματάκι της "Άλις, Τίμ. Τό άγαπώ-σε τόσο πολύ! Κάποιος πού τή μισεί τόσασε θαρ-ρείς έπίτηδες!

—Κάνεις δέ μισεί την "Άλις! Τά νεύρα σου εί-ναι τσακισμένα. Τό άγαλμα έσπασε τυχαία. Έλα, ξέχασέ το. Άνεβαίνουμε;

Πώς θά μπορούσε νά τού εξηγήσει τό άνεξή-γητο;

—Όχι, θά περιμένω τόν Ρίτσαρντ.

Ό Τίμ δέν έπέμενε.

—Όπως θέλεις, είπε, έγώ πάω νά ξαναπέσω. Ίσως μπόρεσω νά κοιμηθώ λιγάκι. Θά τά ξανα-πούμε άργότερα.

Βγήκε άπ' την κάμαρα, σέρνοντας πίσω του την κουβέρτα.

Όπου νάμια πρέπει νά φανή ό Ρίτσαρντ, σκέ-φτηκε ή Μόριρα.

Τό όπλο... Τό άγαλματάκι... Ό Ούέμπ... Ποιά νά ήταν ή άπάντηση στα τρία τούτα αινίγματα; Ση-κώθηκε και πήγε πάλι στή σκάλα. Άνασήκωσε ξα-νά τή δούνη σφαίρα. Τό κούλωμα ήταν άδειο. Τόξερε πώς θάταν άδειο. Η Μίλντρεντ δέ θά μπο-ρούσε νά είχε ξαναβάλει τό περιστροφό εκεί.

Άλλά τό όπλο ήταν άκίνδυνο, σκέφτηκε αναπν-τεχα, χωρίς ούτε ή ίδια νά ξέρη γιατί. Άκίνδυνο, άφού τό είχε άδειάσει.

Ξαναγύρισε στή βιβλιοθήκη.

Κι άν τό είχε πάρει ό Ούέμπ;

Η σιωπή μεσ' στην κάμαρα ήτανε φορτωμένη άπό άναμνήσεις ναρκωμένες πού σάλευαν άργά-άργά, έτοιμες νά ξυπνήσουν.

Δέ θά περιμένω τόν Ρίτσαρντ, αποφάσισε ά-ξαφνα.

Άλλά έξακολούθησε νά στέκεται εκεί διστακτι-κή, με τά μάτια κορφωμένα στα σκόρπια κομμάτια τού σπασμένου άνεπαρθόρωτα μικρού Έρωτα.

Γονάτισε. Άρχισε νά μαζεύη άπό χάμω τά κομ-ματάκια. Άκουσε πίσω της την "Άλις νά λήη ήρ-μα:

—Τί τ'όκανε τό άγαλματάκι μου;

Άλλά ήταν ό Τίμ κι όχι ό Ρίτσαρντ - ό Τίμ με πυτζάμες, κουκουλωμένος με μία μπλε κουβέρτα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19ο

Γονατισμένη καθώς ήταν, ή Μόριρα γύρισε γρή-γορα τό κεφάλι, κρατώντας στο χέρι ένα κομμα-τάκι τού σπασμένου Έρωτα. Η "Άλις φορούσε πάλι τό κόκκινο «νεγκλιζέ» της. Τά χρυσάφνια μαλλιά της άστραφταν, όμως τό πρόσωπό της ή-τανε κάτωσπρο και άνεκφραστο σάν τό πρόσωπο ενός μικρού και τέλειου κομφοτεχνήματος.

—Μού έσπασες τό άγαλματάκι μου, είπε.

—Όχι.

—Τόσπασες γιατί ήτανε δικό μου.

—Κάνεις λάθος. Δέν τόσπασα έγώ, άποκρίθη-κε ή Μόριρα έκνευρισμένη.

—Τότε τί κανείς εκεί;

Η Μόριρα έρριξε ένα βλέμμα στα κομμάτια πού είχε μαζέψει σ' ένα μικρό σωρό μπροστά της. Σηκώθηκε.

—Μάζεψα τά κομματάκια, είπε.

—Γιατί;

—Ό, "Άλις, δέν έχω ιδέα πότε και πώς έγινε αύτό! Είναι παράλογο νά...

—Γιατί μαζεύεις τά κομματάκια;

Τ' άπαλά χεϊλή της "Άλις ήτανε θαμμένα ά-νάλαφρα. Η τέλεια, ίσα μυτούλα της, τό μικρό πηγούνι, ή ύπεροχη καμπύλη τού λαμπού, είχαν μία παραμυθένια όμορφιά πού σου έκοβε την άνα-πνοή. Ήταν σάν ένα άγαλμα φτιαγμένο άπ' τό χέρι ενός θεϊου καλλιτέχνη.

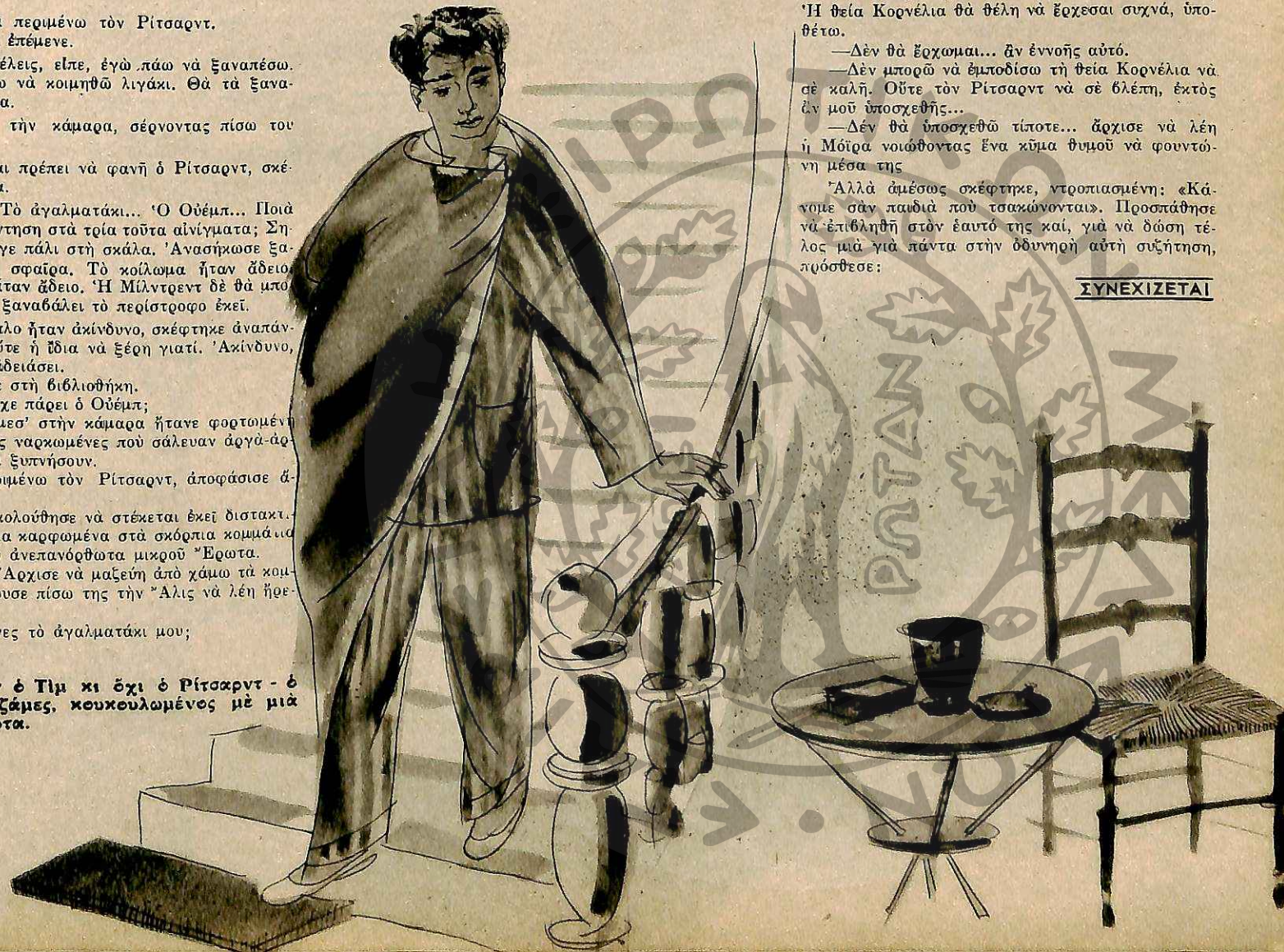
—Γιατί! Δέν ξέρω γιατί! είπε ή Μόριρα. Κά-ποιος έκρεπε νά τά μαζέψη.

Τά μάτια της "Άλις ήταν ήρεμα.

—Μού φαίνεται πώς πήρες τή συνήθεια ν' ά-νακατεύεσαι σέ πολλά πράγματα... Νά παίρνεις τή θέση μου, νά δίνεις διαταγές, νά έπιβλέπεις τούς ύπηρέτες, νά φροντίζεις τό λουλούδι. Μά δέν είσαι ακόμη στο σπίτι σου, Μόριρα.

Λόγια παιδιαστικά και γι αυτών άκριβώς τό λόγο γεμάτα κινδύνους. Ήταν κ' οι δύο τους μυαλωμένες γυναίκες, δέν ήτανε παιδιά.

Εικονογράφηση ΓΙΩΡΓΟΥ ΒΑΡΛΑΜΟΥ

—Δέν προσπάθησα νά πάρω τή θέση σου, εί-πε ή Μόριρα.

—Θέλεις νά μου πάρης ό,τι έχω! Έκανε ό,τι μπορούσες γιά νά καταστρέψης... (ή "Άλις προχώρησε μερικά βήματα, κοίταξε τή μικροσκο-πική στοίβα με τά κομματάκια)... τά πράγματα πού αγαπάς. Τά πράγματα πού ήτανε δικά μου, πριν έρθης έσύ.

Άξαφνα, σκέπασε με τά δυό χέρια τό πρόσω-πό της, τινάζοντας πίσω τά μαλλιά της. Φώναξε σχεδόν άγρια:

—Γιατί ήρθες; Γιατί δέν φεύγεις;

Σωριάστηκε στην θαυνοκίνητη πολυθρόνα κρύ-νοντας πάντα τό πρόσωπο μεσ' στα χέρια της. Άλλά δέν έκλαιγε. Με άπορία, αλλά και μ' ένα αίσθημα άνεξήγητης ταραχής, ή Μόριρα πρόσθε-πώς, πίσω άπ' τά δαχτύλια της, ή "Άλις την παρα-κολούθουσε —σάμπως ν' άναμετρούσε την έντύ-πωση πού είχανε κάνει τά λόγια της. Σά νά ήτα-νε ή Μόριρα τό κοινό στην αίθουσα ενός θεάτρου και ή "Άλις κρυφοκοίταζε νά δη άν είχε παίξει καλά τό ρόλο της.

Ήταν ένα συναίσθημα παράξενο πού την ξεφε-ρε σέ άμυχανία. Έβδινε στην κίνηση και τά λόγια της "Άλις μία χροιά ύποκρισίας. Παραξενωμένη άπ' αύτή την άόριστη διαπίστωση, ή Μόριρα είπε άργά:

—Θά φύγω, "Άλις. Φεύγω τώρα άμέσως, άν θέλεις. Μπορείς νά πής της Φρανσίν νά μαζέψη τ' ό πράγματα μου και νά μου τά στείλη άργότερα.

Η "Άλις κατέβασε τά χέρια άπ' τό πρόσωπό της.

—Δέν έχει ταξί μετά τά μεσάνυχτα, είπε σέ λίγο συλλογισμένη. Έξάλλου, άκουσα πώς θά έρ-θι ό εισαγγελέας. Μπορεί νά θέλψη νά μάς έξε-τάσει πάλι. Όχι, είναι προτιμότερο νά μη φύγης άμέσως. Άλλά τό καταλαβαίνεις και μόνη σου πώς ή κατάσταση θά είναι άφόρητη άν... άν μεί-νεις περισσότερο άπό μία-δυό μέρες.

Τά κρύνα πού είχε φέρε ή Μίλντρεντ ανάδι-ναν μία εύδορία γλυκεία, σχεδόν μεθυστική.

—Θά φύγω. Σου είπα, θά φύγω.

—Πού θά πās;

—Θά μείνω με τόν Τίμ. Έχει ένα μικρό δια-μέρισμα.

—Ό! Δηλαδή, δέ θά πās και πολύ μακριά, έ;

Η θεία Κορνέλια θά θέλη νά έρχεσαι συχνά, ύπο-θέτω.

—Δέν θά έρχομαι... άν έννοης αύτό.

—Δέν μπορώ νά έμποδίσω τή θεία Κορνέλια νά σε καλή. Ούτε τόν Ρίτσαρντ νά σε βλέπη, έκτός άν μου ύποσχεθής...

—Δέν θά ύποσχεθώ τίποτε... άρχισε νά λήη ή Μόριρα νοιώθοντας ένα κύμα θυμού νά φουντώ-νι μέσα της

Άλλά άμέσως σκέφτηκε, ντροπιασμένη: «Κά-νουμε σάν παιδιά πού τσακώνονται». Προσπάθησε νά έπιβληθί στόν έαυτό της και, γιά νά δώση τέ-λος μία γιά πάντα στην όδυνηρή αυτή συζήτηση, πρόσθεσε:

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μαλλι και χρώμα

Με μία πρωτοφανή ποικιλία ζωηρών χρωμάτων λανσάρονται φέτος τα πλεκτά στο Λονδίνο. Άλλα και στα σχέδια δεν ύστερούν τα χαριτωμένα και πρακτικώτατα αυτά εξαρτήματα της γυναικείας άμφιεσεως. Μπλουζες, ζακέ-

τες, σουέτερ κατέκλυσαν τις λονδρέζικες διτρίνες σε όλους τους δυνατούς συνδυασμούς φανταζι χρωμάτων, που ένεπνεύσθησαν οι σχεδιαστές του γνωστού οίκου φάρμερς. Τα πλεκτά — που ένα απάνθισμα προσφέ-

ρομε για τις αναγνώστριες των ΕΙΚΟΝΩΝ— προβλέπονται για όλες τις ώρες της ημέρας και για όλους τους τόπους. —για τον περίπατο, τη δουλειά, για την έκδρομή, ακόμη και για το μπάνιο.

Εμπνευσμένης από Ιταλούς προαδελφούς είναι επίσης ο συνδυασμός ζακέτας και μπλουζας, ο οποίος εκμεταλλεύεται θανυσία τις εναλλαγές μπλε και λευκού ριγέ. Χαρακτηριστικός είναι ο ψηλός γαιτανός γιανός της μπλουζας, ή οποία πλέκει μακριά και φαρδιά. Επίσης αξίζει να αναφερθεί η μακρική της ζακέτας, τα οποία κομψοποιούν με ένα σχεδόν ασυνήθιστο πλυσό.

Συνδυασμός φανταζι χρωμάτων. Το φαρύ σουέτερ της Λωραίν (άριστερά) φοριέται πάνω από μπλε και κόκκινο, ενώ η προσινη μπλουζα της Ζάν, με το προσιτικό κόμμο στο λαιμό, και καταργεί τον γιανό, ταιριάζει θανυσία με τα χροσσοχρώα καλίκας.

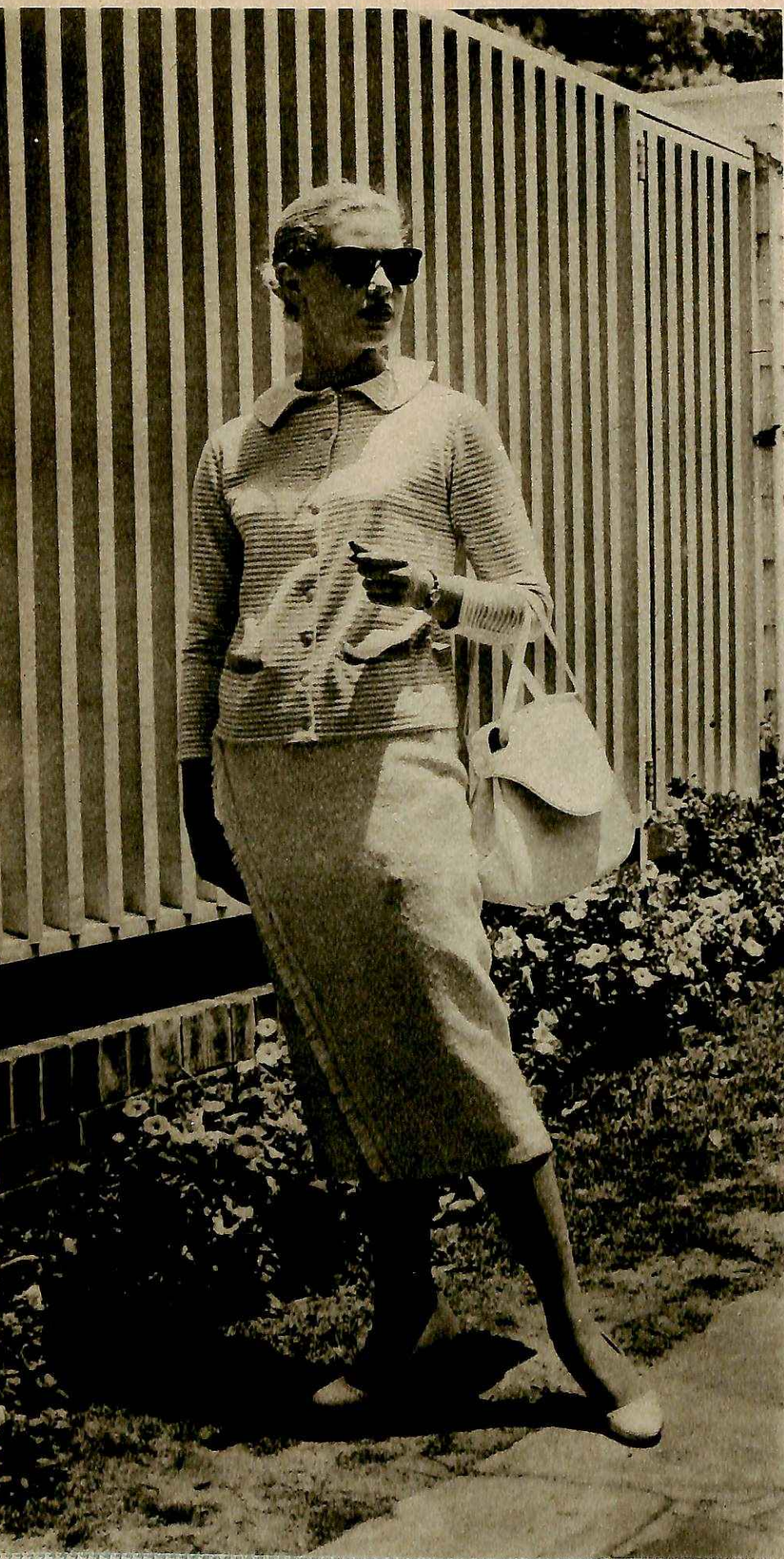
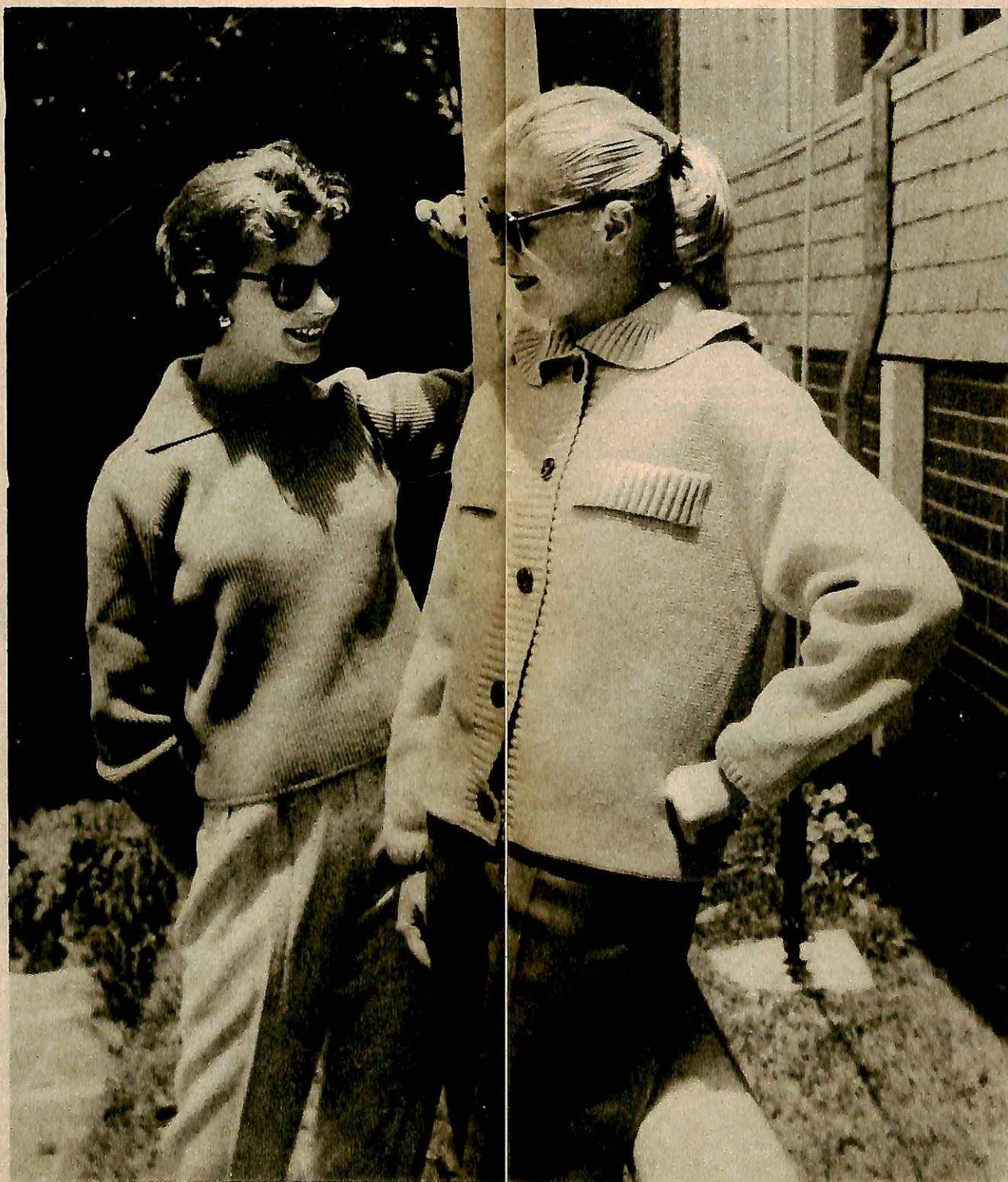
Δεν θα το πιστένε κανείς ότι οι γυναίκες θα καταδέχονταν να σφετεριστούν ένα καθιερωμένο ως τώρα αντρικό πλέξιμο. Άλλα η κλειστή μπλουζα με τα απλά σχέδια που επιδεικνύει το γνωστό μαρκεν Λωραίν (άριστερά) είναι καθαρή αντίγραφή από αντρικό πουλόβερ του πόλο. Γιατί της ταιριάζει υπέροχα. Ποιος έχει αντίρρηση;

Ἡ ἀνδρική κ' ἡ ἱλαρική μόδα ἐνέωνευσαν τοὺς σχεδιασλὰς

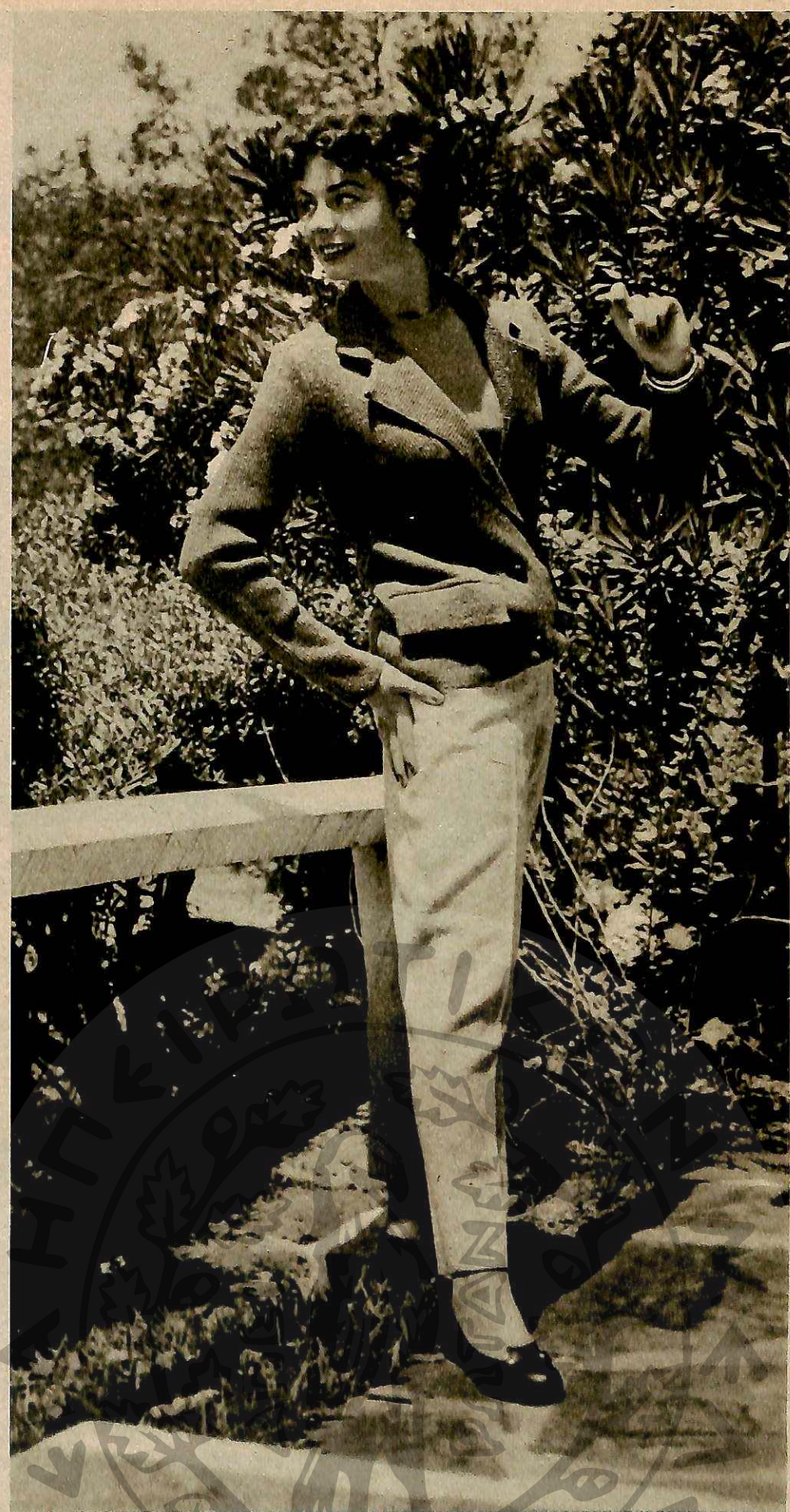
Ἄναμφίβολα ἡ ἀνδρική μόδα ἔχει ἐπη-
ρεάσει τὰ χαριτωμένα μοντέλα πού
λανσάρονται φέτος. Ναυτικοὶ γιακά-
δες, χοντρά πουλόβερ, μακρυὲς καί
ριχτὲς ζακέτες. Ἄλλα σχέδια εἶναι
ξεσηκωμένα ἀπὸ τοὺς Ἰταλοὺς ψαρᾶ-
δες. Πάντως, τὸ γεγονός εἶναι ὅτι τὸ
μεγαλύτερο ποσοστὸ τους εἶναι σχε-
διασμένο γιὰ νὰ φοριέται μὲ παντελό-
νια ἢ «σλάκς», πού ἐδῶ στὴν Ἑλλά-
δα ἡ χρῆση τους εἶναι σχεδὸν ἀπο-
κλειστικὰ περιορισμένη γιὰ ἔξω ἀπὸ

τὴν πόλη. Ἀλλά, σύμφωνα μὲ τὶς ὁδη-
γίες τῶν σχεδιαστῶν, μία ἀπλή καί
κομπὴ φουστίτσα ἀπὸ τουῖντ μπορεῖ
θαυμάσια ν' ἀντικαταστήσῃ τὰ ἀσυνή-
θιστα γιὰ τοὺς δρόμους μας παντελό-
νια. Ὅσο γιὰ τοὺς χρωματισμοὺς, ὁ-
μολογεῖται γενικῶς ὅτι σπουδαῖος πα-
ράγων ἐμπνεύσεως στάθηκε ἡ χρω-
ματική φιλοκαλία τῶν Ἰταλῶν — κατὰ
συνέπεια ὅλες οἱ δημιουργίες πού
θλέπετε προσαρμόζονται θαυμάσια
πρὸς τὸν μεσογειακὸ τόπο μας.

ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ ΜΟΝΤΕΛΑ ΠΛΕΚΤΩΝ, ΠΟΥ ΕΠΕΔΕΙΞΕ Ο ΟΙΚΟΣ ΦΑΡΜΕΡΣ, ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ

Ἐνὰ χαριτωμένο στυλ, κατάλληλο γιὰ ξανθιές. Ἡ φο-
στίτσα ἀπὸ τουῖντ, σπιντρεται ἀπὸ μίαν διακόσμηση
φράντζα. Ἀντίθετα ἡ μπλούζα παρουσιάζεται ἀσχητόνη
μὲ τὸν κλειστὸ στρογγυλὸ γυμνὸ πόνθον, γὰρ κίτρινος
για. Ἡ ἐξαιρετικὴ μόδα προορίζεται γιὰ ἐφαρμοστὰ πλεκτά.

Μία ἐπιτυχὴς πώλησις τοῦτο πρᾶγμα πρὸς τὴν ὁ-
μορφὴν καὶ τὴν ἀπλότητα τῆς ἐπιλογῆς. Ἡ Ζακ Χαίμπερτ
νὰ πᾶν, διὰ εἶναι ἀπαιτητικὸ ἀπὸ τὴν ὁμορφίαν. Καὶ ὁ-
μορφὴ εἶναι πλεονέκτημα. Ἐπομένως, ἀπὸ τὴν ὁμορφίαν
τοῦ ἀνδρικοῦ στυλ, τῆς ὁμορφίαν, ἐπιλογῆς.

Νουβέλλα του STANLEY ELLIN

2

Ετσι ο Κορνέλιους, όχι μόνο φρόντισε να εξασφαλίσει μια θέση για το αυτοκίνητό του σε κατάλληλη απόσταση από το σταθμό, αλλά άρχισε να το παρκάρη με το μπροστινό μέρος γυρισμένο προς την πλατεία, για να μπορέσει να βάλει τη μηχανή αμέσως μπροστά και να ξεκινήσει με δση ταχύτητα ήθελε. Μ' αυτόν τον τρόπο, θα είχε τον νέο αντίκρου του απ' την πρώτη στιγμή που θα τον έβλεπε να προβάλλει πίσω απ' τ' αμάξια.

Τήν παραμονή της μέρας που ο Κορνέλιους διάλεξε για την τελευταία πράξη του έργου του, έκανε μια δοκιμή. Καθώς γύριζε σπίτι του, σταμάτησε τ' αμάξι σ' ένα έρμηικό δρόμο, αφήνοντας τη μηχανή άνωμανη. Έπειτα, σημάδεψε με προσοχή μια απόσταση κάπου τριανταπέντε μέτρα, ως το σημείο που θα βρισκόταν ένα δέντρο. Τόση περίπτωση υπολόγιζε πως ήταν η απόσταση απ' τη θέση όπου θαβανε παρκαρισμένο το αμάξι. Ίσαμε την πλατεία του σταθμού. Πάτησε το γκαζί και δηλώνοντας όσο πιο γρήγορα μπορούσε, πέρασε σαν αστραπή μπροστά απ' το δέντρο. Ή μεγάλη μηχανή βόγγυσε καθώς έπαιρνε ταχύτητα. Μόλις προσπέρασε το δέντρο, ο Κορνέλιους πάτησε με δύναμη το φρένο κ' ένοιωσε την πίεση του τιμονιού πάνω στο στήθος του καθώς τ' αμάξι σταματούσε μ' ένα έκκωφαντικό τρίξιμο.

Αυτό ήταν. Αυτό ήταν ολο...

τικά. Όταν ήρθε ο υπάλληλος να ελέγξει τα εισιτήρια, βρήκε τον Κορνέλιους σωριασμένο στο κάθισμά του με ύφος ανθρώπου που δεν είναι στα καλά του.

—Έχετε την καλωσύνη να μου φέρετε ένα ποτήρι νερό; παρακάλεσε ο Κορνέλιους.

Ο Ελεγκτής του έριξε μια ματιά και έφυγε διασπασμένος. Όταν ξαναγύρισε μ' ένα ποτήρι γεμάτο νερό, ο Κορνέλιους έβγαλε με κινήσεις άργες προσεκτικά, μια άσπιρήν απ' το φακελάκι και την κατάπιε με ολοφάνερη ανακούφιση.

—Αν χρειασθίτε τίποτε, είπε πρόθυμα ο υπάλληλος του τράινου, δεν έχετε παρά να μου το πείτε.

—Ευχαριστώ, δε θέλω τίποτε, αποκρίθηκε ο Κορνέλιους. Δεν αισθάνομαι πολύ καλά, αυτό είναι όλο.

Όταν όμως το τρένο έφτασε στο σταθμό, ο υποχρεωτικός ελεγκτής έτρεξε να βοηθήσει τον Κορνέλιους να κατεβή.

—Δεν σάς έχω ξαναδεί, αν δεν κάνω λάθος, είπε. Πάντως, όχι σ' αυτό το τρένο.

—Όχι, αποκρίθηκε ο Κορνέλιους ικανοποιημένος. Πήρα αυτό το τρένο μονάχα άλλη μια φορά. Συνήθως ταξιδεύω με το εξίπρες.

—Ω!

Ο Ελεγκτής τον κοίταξε από πάνω ίσαμε κάτω και χαμογέλασε.

—Ωστε έτσι, είπε. Έλπιζω να βρήκατε την υπηρεσία σ' αυτό το τρένο τόσο καλή όσο και στο εξίπρες.

Ο Κορνέλιους κάθισε σ' ένα πάγκο στο μικρό σταθμό, με το κεφάλι ακουμπισμένο πίσω, τα μάτια καρφωμένα στο ρολόγι που ήταν πάνω απ' τη θυρίδα του ταμείου. Μια-δυο φορές είδε τον ταμία να του ρίχνει ανήσυχες ματιές πίσω απ' τη θυρίδα του.

«Περίφημα», σκέφτηκε. Εκείνο όμως που τον στενοχωρούσε ήταν το συναίσθημα κάποιας νευρικής τρέφας που είχε αρχίσει να τον κυριεύει. Ένοιωσε την καρδιά του να χτυπάει δυνατά μες στο στήθος του, σουβιές να του τρυπάνε το στομάχι. Δέκα λεπτά μείναι καθισμένος εκεί και, με κάθε λεπτό που περνούσε, το συναίσθημα αυτό γινότανε δυο και πάλι έντονο. Με μεγάλη δυσκολία κατάρθωνε να επιβληθί στον έαυτό του, για να μη σηκωθεί και τρέξει σ' αμάξι πριν ο λεπτοδείκτης του ρολογιού αγγίσει τη μικρή μαύρη κενκίδα που είχε βάλει για σημάδι.

Τέλος, όταν έφτασε η στιγμή, σηκώθηκε, διαπιστώνοντας με απορία πως έπρεπε να καταβάλει προσπάθεια για να σταθί στα πόδια του και να προχωρήσει προς την έξοδο του σταθμού. Ένοιωσε το βλέμμα του ταμία επάνω του να τον ακολουθεί ίσαμ' έξω απ' τον σταθμό, ίσαμε το αυτοκίνητο. Κάθισε στο τιμόνι, έκλεισε την πόρτα με δύναμη κ' έβαλε μπρός τη μηχανή. Θάλεγε κανείς πώς το άπαλο βουητό του μοτέρ κάτω απ' τα πόδια του τον ήλκτρισε. Ρουφώντας

μ' όλο του το είναι την καινούργια δύναμη που τον πλημμύριζε, περίμενε εκεί, με τα μάτια καρφωμένα πέρα στην πλατεία.

Όταν τον πρωτοείδε να προβάλλει από μακριά, είχε την παράξενη εντύπωση πως ο ψηλός, ξανθός άντρας που προχωρούσε με μεγάλα βήματα προς το μέρος του, δεν ήταν παρά μια μαριονέτα, δεμένη σ' ένα σύρμα άορατο που την ωδηγούσε σ' ένα καθωρισμένο σημείο της σκηνής. Ο νέος πλησίαζε γοργά, τραγουδώντας δυνατά. Ήταν όλος κέφι, ξεχειλίζε από νιότη και σφρίγος. Και το ύφος του ήταν θριαμβευτικό. Αυτό ήταν αρκετό για να διαλυθί μονομιάς το μούδιασμα που για μια στιγμή είχε παραλύσει τον Κορνέλιους. Σά δαιμονισμένο, το αυτοκίνητο χύμισε μπρός.

Όσες φορές κι αν είχε ζήσει με τη φαντασία του τούτη τη σκηνή, ο Κορνέλιους δεν περίμενε πως όλα θα γίνονταν μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο. Ο άντρας πρόβαλε πίσω απ' τα παρκαρισμένα αυτοκίνητα με ύφος άμεριμνο, χωρίς να προσέχει τί γινότανε γύρω του. Το χέρι του Κορνέλιους άναχτήσε το κλάξον —μια έμπνευση της στιγμής. Ένω κορνάρισμα ήτανε κάτι που δε θα μπορούσε εύκολα να περάσει απαρατήρητο και, πάνω απ' όλα, θα του εξασφάλιζε την επιτυχία.

Ακούγοντας άξανα το κορνάρισμα, ο νέος αναπήδησε σαστισμένος. Μια έκφραση τρόμου ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό του. Άπλωσε μπροστά τα χέρια του σώματι για να έμποδισί αυτό που έμελλε να γίνει. Μια στριγγλή γεμάτη φρίκη υψώθηκε και κόπηκε απότομα, καθώς οι ρόδες του αμαξίου άγγιζαν το κορμί του νέου. Όλα έβδοναν μέσα σ' ένα έκκωφαντικό τρίξιμο των φρένων.

Πριν από λίγα μόλις λεπτά η πλατεία ήταν έρημη. Τώρα άνθρωποι έτρεχαν απ' όλες τις μεριές. Ο Κορνέλιους κατάρθωσε με κόπο ν' ανοίξει δρόμο ανάμεσά τους για να ρίξει μια ματιά.

—Καλά θα κάνετε να μην κοιτάξετε, τον προειδοποίησε κάποιος απ' το πλήθος.

—Αλλά ο Κορνέλιους κοίταξε. Και είδε το σωριασμένο κορμί, τα πόδια που είχανε πάρει μια στάση έντελως άφυσική, το πρόσωπο που γινότανε δυο και πάλι σταχτί κάτω απ' το βλέμμα του. Κλονίστηκε και κοιμιά δωδεκαριά χέρια απλώθηκαν για να τον συγκρατήσουν. Δεν ήταν όμως η ταραχή που του είχε φέρι ζάλη, αλλά η μέθη, ο ίλιγγος της νίκης. Και το συναίσθημα αυτό δυνάμωνε καθώς ο Κορνέλιους άκουγε τις φωνές που υψώνονταν γύρω του:

—Πήγε κ' έπεσε με τα μούτρα ίσια κάτω απ' τις ρόδες...

—Άκουσα το κορνάρισμα απ' τ' άλλο τεράγωνο...

—Θάτανε πιωμένος, ίσως. Το ύφος του καθώς στεκότανε εκεί, στη μέση του δρόμου...

Ο μόνος κίνδυνος τώρα ήτανε να μην το παρακάνει. Έπρεπε νάχρη το νού του ν' ακολουθήσι κατά γράμμα όλες τις λεπτομέρειες του σχε-

δίου που είχε καταστρώσει. Έμεινε καθισμένος στο αμάξι όσην ώρα ο αστυφύλακας του έκανε ερωτήσεις με ύφος σοβαρό. Απ' τον τόνο της φωνής του αστυφύλακα, που έδειχνε δυο και περισσότερη συμπάθεια, κατάλαβε πως είχε κάνει καλή εντύπωση.

—Όχι, δεν ήταν καμιά ανάγκη να περιμένει, του είπε τέλος ο αστυφύλακας. Ήταν ελεύθερος να πάει σπίτι του, αν ήθελε. Φυσικά, μια μήνυση εναντίον του θάτανε αναπόφευκτη, αλλά, όπως έδειχναν τα πράγματα... Μα ναι, ευχαρίστως θα τηλεφωνούσαν στην κ. Κορνέλιους. Θα μπορούσαν να τον πάνε εκείνοι με το αυτοκίνητο στο σπίτι, αν όμως προτιμούσε να έρθει η γυναίκα του να τον πάρει...

Είχε αφήσει επίτηδες να περάσει αρκετή ώρα πριν ζητήσει να κάνουν τηλεφώνημα στην Κλαίρη, για να είναι βέβαιος πως θα την εύρισκαν στο σπίτι. Τα έπόμενα δεκαπέντε λεπτά, περίμενε καθισμένος σ' αμάξι του, τριγυρισμένος απ' το πλήθος που τον κοίταζε με περιέργεια και συμπάθεια μαζί. Όταν η Κλαίρη φάνηκε με το μεγάλο αυτοκίνητο, ως δια μαγείας το πλήθος παρμέρισε για να της ανοίξει δρόμο να περάσει. Κι όταν εκείνη έφτασε κοντά του, ο δρόμος ξανάκλεισε.

«Ακόμη και μέσ' στην παραζάλη και την ταραχή της, δεν παύει να είναι όμορφη», σκέφτηκε ο Κορνέλιους. «Ω, δε χαρούσε άμβιβολία, η Κλαίρη ήταν ικανή να ξεγελάσει τον καθένα με την ήθοποίη της. Το ύφος της, ύφος γυναίκας άφωτισμένης που ανησυχεί για τον άντρα της, ήταν άφθαστο. Ίσως όμως να είχε τη δύναμη να παίξει θέατρο, γιατί δεν ήξερε ακόμη. Καί, ήτανε καιρός να μάθει.

Ο Κορνέλιους την άφησε να τον βοηθήσει ν' ανεβή στο δικό της αμάξι κι όταν εκείνη κάθισε μπροστά στο τιμόνι, πέρασε το μπράτσο του πίσω απ' την πλάτη της σφίγγοντάς την απαλά.

—Ω, αλήθεια, κύριε αστυφύλακα, είπε σκύβοντας απ' το παράθυρο με ύφος σοβαρό και ανήσυχο, μήπως μάθατε ποιος ήταν αυτός ο άνθρωπος; Είχε καμιά ταυτότητα επάνω του;

Ο αστυνομικός κούνησε καταφατικά το κεφάλι.

—Ένας νεαρός απ' την πόλη, αποκρίθηκε. Θα πρέπει να ζητήσω περισσότερα στοιχεία απ' εκεί. Κάποιος Λάντγκεν. Ρόμπερτ Λάντγκεν, λέει η ταυτότητά του.

Κάτω απ' το μπράτσο του, ο Κορνέλιους ένοιωσε το σκίρτημα του πρόμου, το ασυγκράτητο τρεμύλιασμα του κορμιού. Το πρόσωπό της Κλαίρης ήτανε τώρα τόσο σταχτί όσο και του ανθρώπου που κοιτότανε χάμα έξω στο δρόμο.

—Έν τάξει. Κλαίρη, είπε ο Κορνέλιους απαλά. Πάμε σπίτι τώρα.

Μηχανικά, ώδηγημένη απ' το ένστικτο και μόνο, έβαλε μπρός τ' αμάξι. Το πρόσωπό της ήταν ανέκφραστο, τα μάτια της γουρλωμένα κοιτάζαν με βλέμμα έκστατο ίσια μπροστά. Ο Κορνέλιους αίσθάνθηκε σχεδόν ανακούφιση όταν άφησαν πίσω τους κεντρικούς δρόμους και πήραν τον έξωχο δρόμο που ώδηγούσε στο σπίτι τους. Τέλος, η Κλαίρη μίλησε.

—Όποτε τξέρετε, είπε με φωνή ήρεμη, μεταλλική. Τξέρετε και γι αυτό τον σκότωσε.

—Ναι, αποκρίθηκε ο Κορνέλιους. Τξέρα.

—Τότε είσαι τρελλός, είπε η Κλαίρη άτονα, με τα μάτια πάντα στηλωμένα ίσια μπροστά. Είσα: τρελλός να σκοτώσες έναν τέτοιο άνθρωπο.

Η ανέκφραστη, άτονη φωνή της τον εξώργισε όσο και τα λόγια της.

—Ήταν δίκαιο, είπε σφίγγοντας τα δόντια. Τξέλε και τξέπαθε.

Εκείνη έμοιαζε να βρίσκεται μακριά, σ' άλλο κόσμο.

—Δεν καταλαβαίνεις, ψιθύρισε.

—Δεν καταλαβαίνω τί.

Πύρισε το κεφάλι της και τον κοίταξε και τότε ο Κορνέλιους είδε πως δάκρυα λαμπύριζαν στα μάτια της.

—Τον γνώρισα πολύ πριν σε γνωρίσω, είπε η Κλαίρη, πριν ακόμη άρχισω να εργάζομαι στο γραφείο σου. Πηγαίναμε παντού μαζί, η ζωή δεν είχε κανένα νόημα για μας αν δε μπορούσαμε να είμαστε πάντα κοντά ο ένας στον άλλο.

Κοντοστάθηκε λιγάκι και συνέχισε: —Αλλά τα πράγματα δεν πήγαν καλά. Εκείνος ήταν δυο μεγάλες ιδέες, ιδέες που δεν φέ-

ρουν λεπτά. Κι αυτό δεν μπορούσα να το υποφέρω. Είχα γεννηθί φτωχή. Ή σκέψη πως θα ζούσα και θα πέθαινα μεσ' στην φτώχεια μου ήταν αβάσταχτη... Γι' αυτό σέ παντρεύτηκα. Και προσπάθησα να γίνω μια καλή σύζυγος —δε μπορούσε να φαντασθής πόσο προσπάθησα! — αλλά δεν ήταν αυτό εκείνο που ήθελες. Έσύ ήθελες μια γυναίκα για να την επιδεικνύς, όχι μια σύζυγο. Ήθελες κάτω που θα μπορούσες να το περιφέρεις έδω κ' εκεί για να το βλέπεις ο κόσμος και να σε θαυμάζει που το έχεις κτήμα σου, όπως σε θαυμάζει για ό,τι άλλο σου άνηκει.

—Λες κουταμάρες, της άποκρίθηκε βραχνά. Και πρόσεχε το δρόμο. Έδω θα στρίψω.

—Άκουσέ με! είπε η Κλαίρη. Είχα σκοπό να σου τ' πω όλα. Είχα σκοπό να σε παρακαλέσω να μου δώσεις διαζύγιο. Δεν ήθελα ούτε πεντάρα για διατροφή... μονάχα την ελευθερία μου, για να μπορέσω να τον παντρευτώ και να χωρώ τη ζωή που απαρνήθηκα τόσα χρόνια. Αυτό του είπα όταν μερα και αν μου μιλούσες... αν μου έλεγες μονάχα πως...

«Θα της περάσει», σκέφτηκε. Τα πράγματα ήταν ακόμη πιο σοβαρά απ' όσο είχε φανταστή, αλλά τί μ' αυτό; Όλα περνούν σ' αυτό τον κόσμο. Από τώρα και στο εξής η Κλαίρη δε θα είχε κανένα λόγο να θέλει να καταστρέψει το γάμο τους. Μια να το καταλάβαινε αυτό και τότε τίποτε δεν τους έμποδίζει ν' άρχισουν μια καινούργια ζωή. Τί περίφημη ιδέα να διαλέξει τούτο ακριβώς το όπλο και να το χρησιμοποιήσει με τόση τέχνη! Το τέλειό όπλο, είχε πη ό δικαστής. Άλήθεια, δε θα μάθαινε ποτέ πόσο τέλειό ήταν.

Ο επίμονος ήχος ενός κουδουνιού έκοψε στη μέση τους ρεμβασμούς του —ο ήχος και η γεμάτη τρόμο διαπίστωση πως τ' αμάξι ζύγωνε στη διασταύρωση του τράινου χωρίς να έλαττώσει διόλου ταχύτητα. Καί άξαφνα, ένα θυμωμένο, επιτακτικό σφύριγμα έπνιξε κάθε άλλο θόρυβο. Ο ταν ο Κορνέλιους σήκωσε τα μάτια σαστισμένος, είδε τον τερστίο, χαλύβδινο όγκο του εξίπρες να χυμάη ακάθεκτος.

—Πρόσεχε! βρυχήθηκε. Θεέ μου, μά τί κανείς; Το ίδιο δευτερόλεπτο, όταν είδε το πόδι της να πατά με δύναμη το γκαζί, κατάλαβε...

Τ Ε Λ Ο Σ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΩΝ

ΕΙΚΟΝΩΝ

άρχίζει η δημοσίευση

του μυθιστορήματος της

GEORGETTE HEYER

"ΕΛΙΝΟΡ ΤΣΕΒΙΟΤ"

Πρόκειται για ένα συναρπαστικό μυθιστόρημα, η υπόθεση του οποίου διαδραματίζεται στα χρόνια των πολέμων μεταξύ Άγγλιας και Γαλλίας, την εποχή του Ναπολέοντος. Ή ηρωίδα του, μια ξεπεσμένη Άγγλιδα αριστοκράτισσα, βρίσκεται ξαφνικά ανακατεμένη σε μια δραματική υπόθεση κατασκοπίας

"ΕΛΙΝΟΡ ΤΣΕΒΙΟΤ"

ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΩΝ

ΕΙΚΟΝΩΝ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΣΙΣΤΟΒΑΡΗ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἱατρικῆς Ἐνώσεως
WILLIAM C. MORGAN

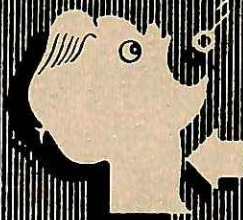
Ρίη Κίρμπυ

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

444

Trá tór dafió...

TYSAL

Ρίπ Κίρμπυ

ΝΟΜΙΖΩ ΝΑΙ. ΚΑΠΟΙΟΥΣ Μ'Ε-ΙΣΤΩΣ ΤΩΝ ΔΟΥΜΕ-
 ΝΑ ΚΑΜΗΛΟ ΠΑΡΤΟ. ΜΠΗ-ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥ-
 ΚΕ Σ'ΕΝΑ ΤΑΞΙ ΑΠΟ-ΡΟ.
 ΡΙΣΤΩ ΜΟΥ.

Copyright © 1955, King Features Syndicate, Inc. World 1984s registered

ΑΚΡΙΒΟΙ ΣΤΑ ΠΙΤΟΥΡΑ

• Το να εξοργίζεται βέβαια κανείς, στην πόλη αυτή των 'Αθηνών, σπάνια βοηθάει. Επιτείνει, απλώς, το μέγεθος της μεγάλης ταλαιπωρίας που συνεπάγεται μια τέτλια διαβίωση, τώρα μάλιστα που γκρεμίστηκε και το «Μικρόν 'Ανάκτορον» και λίγα είναι τα καταφύγια, που έχει πλέον ο 'Αθηναίος στρατοκόπος, για να προσγειώσει την μωρμούρα του.

• Εκτός κι αν αποφασίσει να κραυγάζει, — στεντόρεια, απελπιστικά, όταν το άδικο αρχίζει να τον πνίγει. Και μια τέτλια κραυγή θ' άκουγώταν αυτές τις ημέρες, κάτω απ' τον θόλο του αναγκωστήριου της 'Εθνικής μας Βιβλιοθήκης, αν δεν τρέφαμε κάποιον σεβασμό, — και φυσικά, πολλήν εκτίμηση κι αγάπη στον διευθυντή της, τον κ. Φωτιάδη.

• Θα κρυφοδακρύζει κι αυτός, φαντάζομαι, καμμία φορά, σάν πέφτουνε στα χέρια του κάτι τέτλια κείμενα:

«'Αλλά των θνητών η χαρά
'Ολίγον χρόνον μόνον αὐξάνει καὶ παραμένει.
Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον πίπτει καὶ ἀφανίζεται
Κατὰ τινὰ δυσμενῆ ἀπόφασιν τῆς μοίρας».

• Αὐτὸ, κύριε ὑπουργέ τῆς Παιδείας, εἶναι Πίνδαρος! Αὐτὴ τῇ μετάφραση δρῖσκει ὁ νέος ἔφηδος, σάν ἀνέβη τὰ σκαλιά τῆς 'Εθνικῆς μας Βιβλιοθήκης! Αὐτὴ ἔχουν στὰ χέρια τους οἱ γονεῖς, γιὰ νὰ εἰσάγουν τὰ παιδιὰ τους στὸ 'Ελληνικὸ μεγαλεῖο! Εἶναι ἐπίσημη μετάφραση αὐτῇ, κ. ὑπουργέ. Τὴν ἔχει κάνει καθηγητὴς Πανεπιστημίου...

• Θέλετε κι ἄλλο;
"Όταν εἰσῆλθαι μὲσα (sic) εὖρομεν τὸν Πρωταγόραν νὰ περιπατεῖ εἰς τὸ ὑπὸ τὰς στοᾶς περιστυλιὸν τῆς αὐλῆς· ἠκολούθουν ὀπισθεν ἀκροάμενοι τὰ λεγόμενά του... μαγεύων (sic) αὐτοὺς μὲ τὴν φωνὴν του καθὼς ὁ 'Ορφεύς, ἐκείνοι δὲ ἀκολουθοῦν πρὸς τὸ μέρος τῆς φωνῆς μαγευμένοι».

• Αὐτὸ, κύριε πανέξυπνοι 'Αθηναῖοι τοῦ 20οῦ αἰῶνα, εἶναι Πλάτων! Εἶναι χωρίο τοῦ Πρωταγόρα, πού στάθηκε ἕνα ἀπ' τὰ πέντε-δέκα βασικά ἀκρολίσθαρα ὁλόκληρου τοῦ δυτικοῦ πολιτισμοῦ, πού κράτησε ἀγρυπνὲς γενιὲς ἀνθρωπιστῶν σ' ὅλης τῆς γῆς τὰ πέρατα, πού σήμερα θάπρεπε νάναί μιά μικρὴ Βίβλος γιὰ τίς δικές μας τίς γενιές.

• Θὰ πῆτε, ὑπάρχουν κι ἄλλες μεταφράσεις. Μεταξύ μας, δὲν εἶναι πάντα καλύτερες, ἀκόμα κι ἂν ἔχουνε πατριαρχικὲς ὑπογραφές. 'Ελάχιστοι εἶναι οἱ Συκουτρήδες καὶ οἱ Γρυπάρηδες, στὸν κόσμον τῶν γραμμάτων.

• Τὸ θέμα πάντως δὲν εἶναι ἂν ὑπάρχουν ἄλλες μεταφράσεις. Τὸ θέμα εἶναι πὼς κάποιος προκατόχος σας, καποτε, πᾶνε χρόνια τώρα, εὐνόησε, ἀνέχθηκε ἐπέτρεψε τὴν κυκλοφορία μιάς τέτλιας «σειράς». 'Επεσε παραδάκι γιὰ τοῦτῃ τὴν ὑπόθεση, πληρώθηκαν σύμβουλοι, ἐπιμεληταὶ, συντακτικὲς ἐπιτροπές. Κι' ὁ νῆος, ὁ ἔφηδος, πού δὲν τὰ καλοξέρι τούτα τὰ οἰκογενειακά μας, κατεβάζει σήμερα ἀπ' τὴν βιβλιοθήκη τοῦ πατέρα του τὸν Πρωταγόρα νὰ φωτισθῇ, καὶ μέσα σ' ἕνα τέταρτο — πᾶει νὰ χορέψῃ «Ρόκ-ἐντ-ρόλλ»!

• Πολὺ καλὰ κάνει!
• Καλύτερα νὰ γόαλι ἀπὸ πάνω του, ἀμέσως, τὴν ἀηδία, παρὰ νὰ προχωρήσῃ μέσα στὸ ἔρβεο τῶν ἀπογοητεύσεων, πού προξενεῖ στοὺς νέους μας ἡ πρώτη γνωριμία τους μὲ τοὺς κλασικοὺς, σὲ ἀπλή μετάφραση.

• Προσέξτε:
«'Οφείλετε ὅμως νὰ ἔχετε ὑπομονήν, ὅσοι μὲν ἀπὸ σας εἰσθε ἀκόμη εἰς ἡλικίαν ἐπιτρέπουσαν τοῦτο, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἀποκτήσετε καὶ ἄλλα τέκνα».

• Αὐτὸ, κύριοι 'Αθηναῖοι, εἶναι μετάφραση τοῦ περίφημου ἐκείνου ἀποσπάσματος ἀπὸ τὸν «'Επιτάφιο», — «Καρτερεῖν δὲ χρή...». Καὶ τὴν ἔκανε γυμνασιάρχης τοῦτῃ τὴν μετάφραση.

• Εὐτυχῶς, πού ἔχουμε ἀποστηθίσει, τοῦλάχιστον, τό: «'Ω ξεῖν ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις...» Τὸ φαντάζεσθε; «'Εσὺ διερχόμενε ἐκ τούτου τοῦ τόπου ἀνάγγειλον στοὺς πατριώτες μας τοὺς Σπαρτιάτες, ὅτι ἐδῶ θρισκόμεθα θαιμμένοι, συμφώνως πρὸς τὰς διαδιδασθεῖσας ἐκ Σπάρτης ὁδηγίας!» θὰ τὸ μετέφραζε, ποῖος ξέρει ποῖος ἀπὸ τοὺς πορφυρογέννητους φιλολόγους μας!

• Φυσικά, ἂν ὑπάρχῃ κανένας καλός, κάπου «κείται» κι αὐτός, θύμα τῆς ἐκλεπτυσμένης ἀθηναϊκῆς μας πεπονοφλοδοσύνης, δεμένος πισθάγκαν ὁ ἄνθρωπος καὶ δεόντως φημωμένος, μπᾶς καὶ δώσει τίποτα καλὸ στὰ 'Ελληνόπουλα.

• Κατὰ τὰ ἄλλα, παγωτὰ μιά φορά ἔχουμε τώρα ἄφθονα μὲ τίς αὐτόματες μηχανές, καὶ μὲ λεφτὰ ἢ καὶ χωρὶς λεφτὰ, καθὼς ἀντιλαμβάνομαι, ἀποκάτῃ κανεὶς καὶ ἀναμικτήρες, κι' ὅλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ ὀλικοῦ πολιτισμοῦ.

• Τὶ νὰ τὴν κάνουμε, λοιπόν, μιά πλήρη, σωστή, καλοδουλεμένη, ἐμπνευσμένη σειρά τῶν κλασικῶν συγγραφέων μας, πού ἔπρεπε νὰ ἔχη ἡ νέα γενιὰ τὴν διὰθεσή της;

• Νὰ μᾶς γίνη κ' ἐφιάλης, — μπᾶς καὶ ξεσηκωθοῦνε ἀπὸ τὰ 'Ηλύσια ὅπου ἀναπαύονται ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ καλοὶ ἄνθρωποι, κ' ἔλθουν μὲ καμμία σφενδόνα νὰ μᾶς βάλουνε μυαλό;

Index

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Γιὰ τὴν ἑβδομάδα ἀπὸ 21 ἕως 27 Ὀκτωβρίου 1957

ΚΡΙΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαρτίου - 20 Ἀπριλίου: Προχωρήσετε μὲ θάρρος στὴ ζωὴ. Μιὰ καινούργια ἀκτίδα θὰ λάμψῃ πολὺ σύντομα στὸν οὐρανὸ τῆς ζωῆς σας. Μὴ χάσετε τίς ἐλπίδες σας ποτέ. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 1.

ΤΑΥΡΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Ἀπριλίου - 21 Μαΐου: Μὴ ξεκινᾶτε μὲ τόση ἀπαισιοδοξία. Κάτι θὰ μπορέσετε νὰ κάνετε. 'Εχετε ἐμπιστοσύνη στοὺς ἀνθρώπους τοῦ περιβάλλοντός σας. Σὰς ἀγαποῦν. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τρίτη, ἀριθ. 5.

ΔΙΔΥΜΟΙ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 21 Μαΐου - 21 Ἰουνίου: Συντονίστε τὰ αὐτοὺς σας. Πρέπει νὰ εἰσθε προετοιμασμένοι γιὰ κάθε περίπτωση. Καλύτερα νὰ μὴ ἀπογοητεύεστε ἐκείνους, πού πιστεύουν σ' εἰς. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Σάββατο, ἀριθ. 8.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Ἰουν. - 22 Ἰουλίου: Πληρώνετε τώρα λάθη, πού ἐκάνατε μόνον καὶ μόνο γιὰτὶ διαστήκατε στὴν ζωὴ σας. Προσέχετε εἰς τὸ μέλλον νὰ μὴ τὰ ἐπαναλάβετε. 'Εχετε θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 9.

ΛΕΩΝ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ἰουλίου - 22 Αὐγούστου: Μιὰ μεγάλη ἐπαγγελματικὴ ἐπιτυχία θὰ δικαιώσῃ κάθε προσδοκία σας. Οἱ καλοὶ φίλοι θὰ φανοῦν τώρα. Μὴ ἐπηρεάζεσθε ἀπὸ τὰ μικροεμπόδια. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 9.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Αὐγ. - 22 Σεπρίου: Μὴ σπαταλᾶτε τὴν δυναμικότητά σας σὲ ἄνευ σημασίας ὑποθέσεις. Πρέπει ν' ἀσχοληθῆτε περισσότερο μὲ τὰ οἰκογενειακά σας προβλήματα. Θάρρος. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 7.

ΖΥΓΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Σεπτ. - 22 Ὀκτωβρίου: Περιπλέκετε τὰ πράγματα χωρὶς λόγο. Πρέπει νὰ ἐξακριβώσετε τὰ αἰσθήματά σας, πρὶν ζητήσετε ρέστα ἀπὸ τοὺς ἀνεύθυνους. Ξεκουραστήτε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Ὀκτ. - 22 Νοβρίου: 'Εχετε δὴ τὰ ἐφόδια γιὰ νὰ ἐπιτύχετε. Μὴ ἐμπιστευέσθε μόνον τὰ μυστικά σας σὲ δεύτερα καὶ τρίτα πρόσωπα. 'Ο κόσμος εἶναι πολὺ κακός. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Παρασκευὴ, ἀριθ. 3.

ΤΟΞΟΤΗΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 23 Νοεμ. - 21 Δεκεμβρίου: 'Όλες σας οἱ προβλέψεις θὰ πραγματοποιηθοῦν τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα. Καλύτερα νὰ μὴ ἀναπαυθῆτε εἰς τὰς δάφνας σας. Δείξετε ἐνεργητικότητα. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Πέμπτη, ἀριθ. 4.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 22 Δεκ. - 19 Ἰαν.: Πρέπει νὰ παραδεχθῆτε τὸ λάθος σας. Εἶναι πάντοτε καλύτερο αὐτὸ ἀπὸ τὴν λανθασμένη ἐπιμονή. Ξεδιαλέξτε τὸν συνεργάτα σας. Νὰ προσέχετε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Κυριακὴ, ἀριθ. 6.

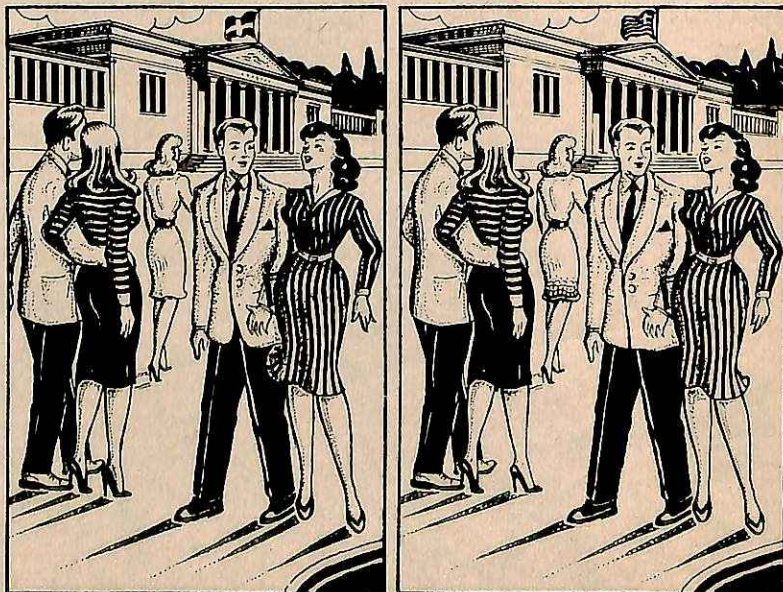

ΥΔΡΟΧΟΟΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 20 Ἰαν. - 18 Φεβρίου: Μὴ εἰσθε τόσο κλεισμένοι στὸν ἑαυτὸν σας. Οἱ ἐπιχειρήσεις θέλουν ἀνθρώπους μὲ κοινωνικὲς σχέσεις καὶ εὐδιάθετους. Μὴ ἀπελπίζεσθε. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Δευτέρα, ἀριθ. 9.

ΙΧΘΥΕΣ.—Γιὰ ὅσους γεννήθηκαν ἀπὸ 19 Φεβρ. - 20 Μαρτίου: 'Ακούστε τίς συμβουλὲς φίλων σας. Οἱ μετριότητες δὲν συμβιβάζονται μὲ τὸν χαρακτήρα σας. Νὰ εἰσθε εὐθὺς καὶ θὰ ἐπιτύχετε. Κουράγιο. Εὐνοϊκὴ ἡμέρα: Τετάρτη, ἀριθ. 3.

ΠΟΙΕΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ;

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ ἑννέα σημεῖα. Μπορεῖτε νὰ τὰ βρῆτε;

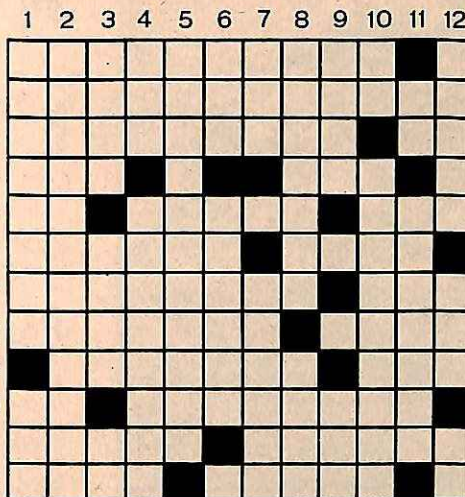
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. 'Αλιευτικὰ ὄργανα (δὴμ.)
2. Τὴν ἐπιδιώκει ὁ κομμουνισμός (γεν.)
3. Αὐτὴ εἶναι ἡ καλύτερα πολιτικὴ! (αἰτ.) —'Επιφανὲς συγγραφεὺς
4. 'Ενα κέντρο τῶν 'Αθηνῶν πού ἐνδιαφέρει τὴν ΓΣΕΕ —'Αυστριακὴ λουτρόπολις
5. Μουσικὸς φθόγγος — Δεκτικὸν αὐξήσεως καὶ ἐλαττώσεως —'Επιφανὲς Γάλλος λεξικογράφος, γνωστὸς ἀπὸ τὰ Λαρούς
6. Γνωστὴ πόλις τῆς ἐπαρχίας Τουρίνου — Φυσικὴ, ἀπείρητη (ἀντιστρ.)
7. Μέγας 'Ελλην ἱστορικός — 'Επιχειρήσεις κοινῆς ὠφελείας
8. Μία σύγχρονος αὐτοκράτειρα — Συγκοινωνιακὴ ἀρτηρία
9. 'Ιταλὸς ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου — Προβες
10. 'Αποτρέπει —'Ο ἐπίσημος ζωγράφος τῆς Μαρίας 'Αντουανέτας καὶ καθηγητὴς τῆς 'Ιωσηφίνας
11. Τέλειαι ἀποτυχίαι (αἰτ.) —'Υπάρχουν καὶ τέτλια ὥρολογία
12. Κτίριον λατρείας — Πολύτιμον μέταλλον (δὴμ.)

ΚΑΘΕΩΣ:

1. Εἰς αὐτὸν μετεπέλθσαν οἱ Μοδι. ἀντὶ τὸν 'Ιωσήφ —Χρονικὴ περιόδος
2. Τὴν ἔχουν πάντοτε οἱ «Εἰκόνες» (αἰτ.)
3. 'Η ἀρχὴ τῆς 5ης ἐντολῆς — Τροπὴ σαρκωμάτων (κυριολ.) —'Αρθρον
4. Μισοδοτεῖ πολλοὺς ἱατροὺς (ἀντιστρ.) —'Εντοπίζεται εἰς τὰς ἀρθρώσεις τῶν κάτω ἄκρων (γεν.)
5. Δύσκολα τίς συγκρατοῦν οἱ πό-

λὺ ἡλικιωμένοι (δὴμ.)

6. Γερμανικὴ ἑθνεργία (σημαίνει πρῶτον, γερμανιστὴ) —'Υπονοεῖ, συνηθέστερον εἰς τὸν πληθυντικόν, φαγητόν
7. Ζημία ἐκ θείας δίκης καὶ ὀργῆς (ἀρχ.) —'Αθλητὴς ὠρισμένου ἀθλήματος, ἐνάρθρων
8. Πρῶτῃ ἔλθ. τοῦ κολοφωνίου (γεν.) —'Αντίηλος τῆς Διανείρας
9. Δύο τοιαύτας ἔδρας ἔχει τὸ πρίσμα (βάσεις) —Πόλις τῆς Ν. Γαλλίας, ὅπως προφέρεται γαλλιστὶ
10. Προτάσσεται ἐπίσημον τίτλων —'Ορισμένοι ἐξ αὐτῶν εἶναι φίλοι τῶν συνωστισμῶν
11. 'Εἰδεῖται ἀντὶ τοῦ τρόπου — Διάσμος δρομῆς
12. 'Εγλύτωσε... μὲ ἐνεργητικὴν σημασίαν —Προστακτικὴ βοηθητικὸς ρήματος —Προηγούμεναι τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἐκκλησίας

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁμαδικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέξεων.

'Αρχίσετε λοιπόν ἀπὸ οποιαδήποτε γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρήστε ἀπὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ οποιοδήποτε γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνον ὀριζωνίως, καθετίως ἢ διαγωνίως, προσπαθώντας νὰ διαδοῦναι τὴν μεγαλύτερη λέξι πού μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώστε τώρα τὴ λέξι, πού βρῆκατε καὶ σῆστε στὰ τετράγωνα τὰ γράμματα πού μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα γιὰ μιὰν ἄλλη λέξι καὶ συνεχίστε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμὸ.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Γιὰ κάθε λέξι τῶν 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα τὸ σύνολο τῶν βαθμῶν πού μπορέσατε νὰ πετύχετε. Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦνται μὲ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦνται μὲ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦνται μὲ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦνται μὲ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολογοῦνται μὲ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Οἱ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 43

"Όταν ἔχετε ἀνάγκην ἰδιαίτερας προφυλάξεως εἰδικῶς ἀποτελεσματικῆς...

Ἡ "CAMELIA", δὰ σὰς ἐξασφαλίζει:

"Ανεσι, Καθαριότητα, Ἀσφάλεια.

Εἶναι πρακτικὴ καὶ οἰκονομικὴ. Μὲ τὴν ΚΑΜΕΛΙΑ μπορεῖτε νὰ ἐργασθῆτε, νὰ διασκεδάσετε νὰ ἔχετε τὸ αἶσθημα τῆς αὐτοπεποιδήσεως.

Ἡ πρακτικὴ ὕγιεινὴ τῶν δυσκόλων ἡμερῶν. Ζητήσατέ τὴν μόνο μὲ μιὰ λέξι ΚΑΜΕΛΙΑ ἀπὸ τὸ πρῶτο Φαρμακεῖο ἢ Κατάστημα γυναικείων εἰδῶν καὶ θὰ ἔχετε διακριτικὸ τὸ γνήσιο μπλέ κουτί τῆς "CAMELIA".

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΗΠΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ - ΑΘΗΝΑΙ ΚΗΚΗΣ 9 ΤΗΛ. 25.739

Προσφορὰ στὴν Γυναικεῖα Κομψότητα

Boutique

Τίτα Α. Στρογγυλοῦ

ΝΕΟΦΥΤΟΥ Βάμβα 10 Τηλ. 70-208

ΣΧΟΛΗ ΜΠΑΛΛΕΤΟΥ
ΜΟΡΙΑΝΟΒΑ
Κόρη Μοριάνωβ

Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίες καθ' ἐκάστην
ΜΙΛΤΙΑΔΟΥ 18 • ΤΗΛ. 27-177

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΣΩΣ ΠΑΛΙΑ

Εχει και η άφθονία τα κακά της. Αμφιβάλλετε; 'Αλλ' ακριβώς αυτή η υπεραφθονία, ο πακτωλός των υλικών αγαθών, έχει δημιουργήσει στους 'Αμερικανούς μια νοοτροπία που λίγο διαφέρει από την ψύχωση. Και για να γίνουμε σαφέστεροι, πρόκειται για τον ασυγκράτητο πυρετό της αλλαγής. Λερώθηκε το σακκάκι μας; Δεν το στέλνουμε στο καθαριστήριο. Το πετάμε και αγοράζουμε καινούργιο. Γρατσουνίστηκε το φτερό του αυτοκινήτου μας; Το πετάμε κι αυτό. Κάηκε μία από τις 8 λυχνίες του ραδιοφώνου; Στ'α σκουπίδια το ραδιόφωνο. 'Αλλά, πολλές φορές —συμβαίνει κι αυτό— οι 'Αμερικανοί πετάνε και άχρηστεύουν πράγματα που δεν έ-

χουν καθόλου λερωθή ή γρατσουνίστη. 'Αντικείμενα χρησιμώτατα και ολοκαίνουργια, γιατί τους ένθουσιάζει η αλλαγή για την αλλαγή.

Έφτασε μία απλή αστυνομική διάταξη στη Νέα Υόρκη, για να διπλαιοποιήσει, από τη μία μέρα στην άλλη, η κίνηση των παλιατζήδων αυτοκινήτων, που και πρώτα δεν ήταν εύκαταφρόνητη. 'Η διάταξη ώριζε ότι όλοι οι κάτοχοι μεταχειρισμένων αυτοκινήτων είχαν υποχρέωση να περάσουν από κάποια επιθεώρηση και να εφοδιαστούν με πιστοποιητικό καταλληλότητας του αυτοκινήτου των. Για τέτοιους πονοκέφαλους είναι τώρα οι Νεοϋρκέζοι, για επιθεωρήσεις

και πιστοποιητικά; Τα «μεταχειρισμένα» αυτοκίνητα άρχισαν να ρολάρουν με καταπληκτική ταχύτητα στον Καιάδα του παλιατζή, πού, εν προκειμένω, ακούει και στο ήχηρό όνομα «'Ακαδημία Μεταπρατών Μεταχειρισμένων Αυτοκινήτων». Στοιβες από αυτοκίνητα άρχισαν να όρθωνονται στον μεγάλο χώρο που διαθέτει η... 'Ακαδημία, ανάμεσα στη 207 'Οδό και στην 'Ενάτη Λεωφόρο. Αυτοκίνητα, που θα τα ζήτησαν οι δρόμοι πολλών ευρωπαϊκών μεγαλοπόλεων, άφησαν την τελευταία εξάμιση τους και υπέκυψαν στο μοιραίο τέλος, που τους προώριζε η ψύχωση της αλλαγής των κατόχων τους.

Θα πητε ίσως πως οι ευτυχείς αυτοί κάτοχοι θα προημεθευθούν το καινούργιο άμαξάκι τους και όλα αυτά τα «παλιά» θα μεταπωληθούν σε λιγότερο τυχερούς. Κάθε άλλο! 'Η «'Ακαδημία» δεν πουλάει μεταχειρισμένα αυτοκίνητα, πουλάει μόνο άχρηστα υλικά αυτοκινήτων. Όλα θα διαλυθούν και θα πάρουν την άγουσα για τις διάφορες βιομηχανίες, τα μέταλλα στα κυτήρια, τα ελαστικά στα εργοστάσια ελαστικών, για να μπουν στο χωνευτήρι, και τα υπόλοιπα στ'α σκουπίδια.

Ψύχωση συγχρονισμού

«Γιατί να ξοδέψω χρήματα για να φτιάξω στερεώτερο κάτι που σε δυό χρόνια θα μάς είναι άχρηστο;», απάντησε κάποιος γνωστός 'Αμερικανός μεγαλοβιομηχανός, όταν του υπέδειξαν ότι τα αντίστοιχα είδη της ευρωπαϊκής παραγωγής είναι στερεώτερα από τα δικά του. Και σαν καλός ανατόμος της ψυχολογίας της αγοράς έδωσε την ακόλουθη εξήγηση: «Ο 'Αμερικανός αισθάνεται πολύ μειωμένος, αν κάθε χρόνο δεν έχει το τελευταίο μοντέλο. 'Η μοναδική του επιδίωξη είναι να αποκτήσει κάτι καινούργιο, κάτι πιο σύγχρονο, κάτι πιο εξελιγμένο. Του το προσφέρουμε. 'Η στερεότητα θα επιβαρύνει το κόστος, και τού είναι τελείως άχρηστη. 'Ο 'Αμερικανός αρρωσταίνει αν μείνει πίσω σε συγχρονισμό. Θέλει να είναι πάντα 'Up to date».

Νομίζω πως η ψύχωση αυτή του «'Up to date» —του συγχρονισμού— που τόσο διορατικά διαπίστωσε ένας έμπορεύμενος, είναι κάτι που ενδιαφέρει τόσο τους οικονομολόγους όσο και τους ψυχολόγους. Πολλοί, μάλιστα, από τους δεύτερους βρίσκουν μία εξήγηση αυτού του «πυρετού της αλλαγής», στην έλλειψη ιστορίας και παραδόσεως. Στο κοινωνικό υποσυνείδητο της 'Αμερικής υπάρχει ένα τραύμα, «Δεν ήμουν τίποτα και τώρα είμαι τα πάντα. Πρέπει να φαίνομαι». ■ ■ ■

—Πάλι δεύτεροι ήρθαμε! Μας πρόλαβε η ασφάλεια της «'Εμποροβιομηχανικής»!
(Τού 'Αρχέλαου)

—Πώς; 'Εχετε αυτοκίνητο και δεν το έχετε ασφαλισμένο στην «'Εμποροβιομηχανική»; Γρήγορα τόν... ζουρλομανδύα!
(Τού 'Αρχέλαου)

—Μία στιγμή να κάνω μια ασφάλεια πυρός στην «'Εμποροβιομηχανική», κύριε Φλογερόπουλε, κ' έφτασα!
(Τού 'Αρχέλαου)

ΜΥΝΩΜΗ

πούδρα

Schiaparelli

14 απaráμιλλοι χρωματισμοί έξ ών οι 5

OCRÉ, ÉTÉ, PRINTEMPS, BRONZÉ, CENDRE

προσαρμοσμένοι στην έφετινή παριζιάνικη μόδα

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

ΣΠ/30

Από 1900 Δρχ.

ΑΝΟΞΕΙΑΩΤΗ ΚΑΙ ΜΕ ΕΣΤΙΑ ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑΤΟΣ

ΙΖΟΛΑ

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ

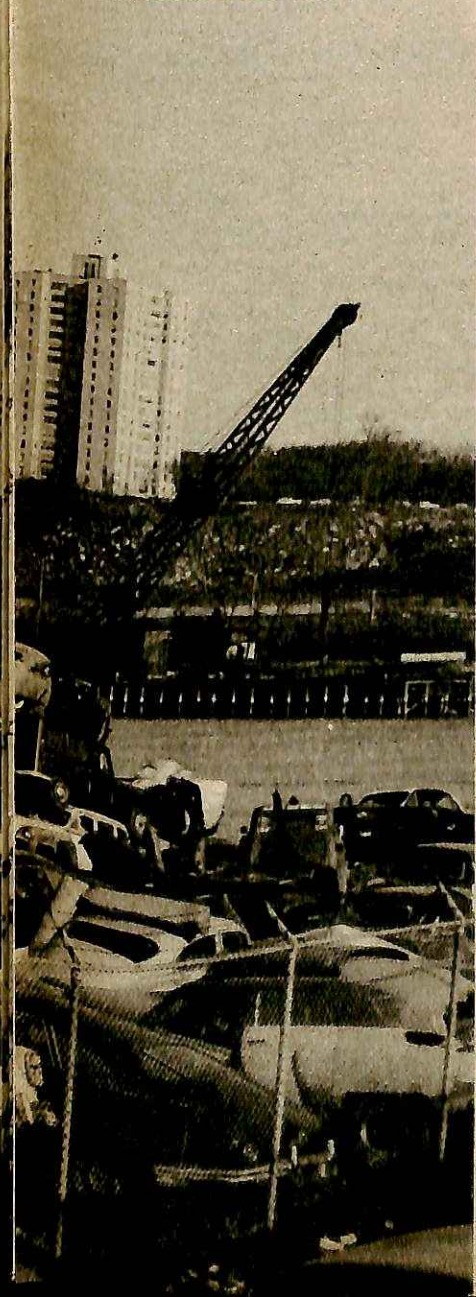

ΤΑ «ΠΑΛΙΑ» ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ, με τη βοήθεια γερανών, στοιβάζονται σε μεγάλους σωρούς, στις υπαίθριες αποθήκες της «'Ακαδημίας», άπ' όπου θα διαλυθούν και θα διοχετευθούν, σαν πρώτες ύλες, στις διάφορες βιομηχανίες (Φωτ. Camera Press)

ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ; ΑΛΛΑ, ΟΠΩΣ ΒΛΕΠΕΙ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ, ΤΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ, ΤΟΣΟ «ΖΩΝΤΑΝΑ», ΠΟΥ ΘΑ ΤΑ ΖΗΛΕΥΕ

ΑΣΦΑΛΩΣ ΚΑΘΕ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΟΛΗ

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Το εκπληκτικό **ALWEG**, με την μοναδική τροχιά, που τρέχει, με πλήρη ασφάλεια, με ταχύτητα 80 χιλιομέτρων την ώρα

Το νεώτατο μεταφορικό μέσο του 20ού αιώνας είναι έτοιμο ν' αρχίσει τη θριαμβευτική του σταδιοδρομία! Πρόκειται για το **ALWEG** — το τραίνο με τη μονή σιδηροτροχιά.

Είναι μία γερμανική εφεύρεση, που χρηματοδοτήθηκε στα τελευταία έξη χρόνια απ' τον Σουηδό εκατομμυριούχο, τον διομήχανο δρ. Άξερ Βένερ Γκρέν, απ' τ' αρχικά του οποίου πήρε τ' όνομά του.

Μοιάζει σαν σωλήνας και ταξιδεύει με 80 χιλιόμετρα την ώρα σε μία μοναδική τροχιά, που στηρίζεται πάνω σε στύλους από μπετόν και που μπορεί να το μεταφέρει πάνω απ' την κίνηση των οχημάτων, πάνω απ' τις διασταυρώσεις των δρόμων, πάνω απ' όλα τα εμπόδια...

Το Σάο Πάολο, η δεύτερη σε μέγεθος πόλη της Βραζιλίας, είναι η πρώτη που το υιοθέτησε. Η πόλη αυτή υπέγραψε ένα συμβόλαιο για μία απόσταση 65 μιλίων. Απ' αυτά τα 65 μίλια τα 55 θα βρίσκονται πάνω απ' τη γη και τα υπόλοιπα 10 θα είναι υπόγειοι.

Το τραίνο αυτό είναι εντελώς άθροδο, γιατί κυλάει πάνω στην γραμμή του με λαστιχένιες ρόδες. Αυτή η τροχιά έχει πλάτος 0,60 μ. κ' είναι φτιαγμένη από ενισχυμένο τσιμέντο, που είναι κούφιο από μέσα. Η έπαφί του λαστιχίου με το τσιμέντο δίνει απόλυτη σταθερότητα στο δχημα και συγχρόνως επιτρέπει τη γρήγορη αλλαγή ταχυτήτων και το άπτομο φρενάρισμα.

Η μηχανή και τα θαγόνια του τράινου δεν βρίσκονται πάνω στη γραμμή, αλλά την καλύπτουν, την καθυλόν, όπως ένας άνθρωπος που βρίσκεται πάνω σε αλγο.

Στα πλάγια του κάθε οχήματος υπάρχουν (έκτος απ' τις κεντρικές ρόδες που κυλόν πάνω στη γραμμή) πρόσθετες «ρόδες». Έτσι, το δχημα είναι αδύνατο να θνή απ' τη γράμμή, εκτός αν σηκωθεί από γερανό. Παρέχει δηλαδή μία απόλυτη ασφάλεια στους ταξιδιώτες.

Οι εφευρέται του νέου τράινου Ισχυρίζονται πώς το **ALWEG** θα είναι, στο δεύτερο ήμισυ του 20ού αιώνας, ότι ήταν το τράμ στην εποχή των παππουδων μας. Παρέχει φτηνή, γρήγορη, άνεμπόδιση δημόσια μεταφορά μέσα στις πυκνοκατοικημένες πόλεις.

Η ραγδαία ανάπτυξη των ιδιωτικών μεταφορικών μέσων, που φράζουν τους δρόμους και υποχρεώνουν όλα τα οχήματα να ηγαίνον σαν χελώνες, κάνει τα τράμ και τα λεωφορεία διαρκώς λιγότερο αποδοτικά.

Το **ALWEG**, που θα περνά άνεμπόδιο 5, 10 ή 15 μέτρα πάνω απ' τις κυκλοφοριακές συμφυρήσεις, δεν θα έχη καμμία δυσκολία να φθάνη εγκαίρως στον προορισμό του. Υπολογίζεται πώς θα μπορεί να μεταφέρει 50-60 χιλιάδες επιβάτες την ώρα προς όλες τις κατευθύνσεις. Οι στύλοι που θα υποδοσάζουν την τροχιά του **ALWEG** χρειάζονται μία δάση μικρότερη από δυο τετραγωνικά μέτρα. Μπορούν να κατασκευασθούν στη μέση του δρόμου, αφήνοντας τόπο για να περνούν τ' άλλα οχήματα απ' τις δυο μεριές.

Οι δάσεις κατασκευάζονται σε απόσταση 10 μέτρων ή μία απ' την άλλη, κ' έτσι υπάρχει άφθονος χώρος για να περνούν τα οχήματα ανάμεσα τους. Οι στύλοι μπορούν να διακλαδώνονται ώστε να στηρίζουν δυο γραμμές αντί για μία. Όπου δεν υπάρχει λόγος να περνά ηψηλότερα απ' το έδαφος, το τραίνο μπορεί να περνά στην επιφάνεια του εδάφους. Οι μηχανές μπορούν να είναι ηλεκτρικές ή εσωτερικής καύσεως. Οι κατασκευασταί Ισχυρίζονται πώς το μόνο σύστημα που μπορεί να συγκριθί με το **ALWEG** είναι ο υπόγειος σιδηρόδρομος, μα πώς τα έξοδα κατασκευής του είναι μεγάλα. Στο Άμβούργο, λ.χ. το 1)14 μίλι υπογείου που κατασκευάζεται τώρα θα στοιχίσει πάνω από 400.000.000 δρχ. Η εγκατάσταση του **ALWEG** στοιχίζει δυο κ' ενός τράμ. Υπολογίζεται ότι μία έκταση 11 μιλίων στη Γερμανία, με 24 οχήματα και 12 σταθμούς, θα στοιχίσει κάπου 200.000.000 δρχ. Κάθε δχημα στοιχίζει 1.360.000 δρχ. ■ ■ ■

Άλλη, κ' έτσι υπάρχει άφθονος χώρος για να περνούν τα οχήματα ανάμεσα τους.

Οι στύλοι μπορούν να διακλαδώνονται ώστε να στηρίζουν δυο γραμμές αντί για μία.

Όπου δεν υπάρχει λόγος να περνά ηψηλότερα απ' το έδαφος, το τραίνο μπορεί να περνά στην επιφάνεια του εδάφους. Οι μηχανές μπορούν να είναι ηλεκτρικές ή εσωτερικής καύσεως.

Οι κατασκευασταί Ισχυρίζονται πώς το μόνο σύστημα που μπορεί να συγκριθί με το **ALWEG** είναι ο υπόγειος σιδηρόδρομος, μα πώς τα έξοδα κατασκευής του είναι μεγάλα.

Στο Άμβούργο, λ.χ. το 1)14 μίλι υπογείου που κατασκευάζεται τώρα θα στοιχίσει πάνω από 400.000.000 δρχ. Η εγκατάσταση του **ALWEG** στοιχίζει δυο κ' ενός τράμ. Υπολογίζεται ότι μία έκταση 11 μιλίων στη Γερμανία, με 24 οχήματα και 12 σταθμούς, θα στοιχίσει κάπου 200.000.000 δρχ. Κάθε δχημα στοιχίζει 1.360.000 δρχ. ■ ■ ■

ΧΕΝΡΥ ΜΟΥΡ

«...Η όμορφιά δεν είναι σκοπός της τέχνης μου»

ΑΥΤΟ ΔΙΑΚΗΡΥΣΣΕΙ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΓΓΛΟΣ ΓΛΥΠΤΗΣ, ΠΟΥ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΟΥΚΟΝ ΣΥΖΗΤΗΣΕΩΝ, ΣΚΛΗΡΗ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΣΜΟ ΟΣΩΝ ΤΟ... ΕΝΝΟΟΥΝ

«ΜΟΡΦΗ», ΑΠΟ ΞΥΛΟ ΦΤΕΜΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΓΓΟΥΣ. ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΜΟΥΡ

Επί τριάντα χρόνια, τα γλυπτά του Χένρυ Μούρ εκτίθενται σε διάφορα μέρη της Ευρώπης και της Αμερικής. Το αθηναϊκό κοινό είχε την ευκαιρία να τον γνωρίσει από την έκθεση που είχε οργανωθεί στο Ζάππειο, στα 1951. Άλλα παρ' όλων ότι είναι γονιμώτατος καλλιτέχνης—ίσως ο πιο γόνιμος σύγχρονος γλύπτης—το εύρυ κοινό γνωρίζει μόνον ελάχιστα έργα του. Και απ' αυτά τα λιγοστά έργα του κρίνει, ή μάλλον—φυσική συνέπεια, άλλωστε—τον παρανοεί.

Παράδειγμα, δυο από τα πιο γνωστά έργα του, «Ο βόρειος άνεμος» και η «Πλαγισμένη μορφή». Τα χωρίζει σχεδόν ένα τέταρτο του αιώνα και, για τη δημιουργική ζωή ενός καλλιτέχνη, είκοσιπέντε χρόνια είναι μακρότατο διάστημα. Ο «Βόρειος άνεμος» είχε παραγγελθεί στα 1928 για το μέγαρο των υπογείων σιδηροδρόμων του Λονδίνου. Ο Μούρ ήταν τότε 30 χρονών και σχεδόν άγνωστος. Η «Πλαγισμένη μορφή» έξετέθη για πρώτη φορά, μαζί με άλλα έργα του, στο Φεστιβάλ του 1951. Στο μεταξύ, ο Μούρ είχε αναγνωρισθί σαν ένας απ' τους καλύτερους γλύπτες της εποχής μας. Αναλύοντας, λοιπόν, τα δυο αυτά έργα πολλοί κριτικοί έχουν να πούν ότι «ο Χένρυ Μούρ, μέσα σε είκοσιπέντε χρόνια, δεν έξελίχθηκε. Τόσο ο «Βόρειος άνεμος» όσο και η «Πλαγισμένη μορφή» είναι πρωτόγονα, άκαμπτα, δυσάρεστα, υπερμεγέθη και άκατανόητα».

Πράγμα που σημαίνει την καταδίκη όλων εκείνων οι οποίοι κατέταξαν ή απλώς «άνεχθηκαν» τα πρώτα έργα του Μούρ σαν δημιουργίες ενός ανώριμου «ένψαν τερμπά» και αργότερα αγνόησαν τον δημιουργό μίας εικοσιπενταετίας. Άν, λοιπόν, δεν ξέρη κανείς τίποτα για τις καλλιτεχνικές του επιδιώξεις και τις πλαστικές του αντιλήψεις, δεν πρέπει να παραξενευτή επειδή το μεγάλο κοινό, αντικρύζοντας την «Πλαγισμένη μορφή», απέφανε για τον μεσοκόμο Μούρ ότι έπαμε βέβαια να είναι πια «παιδιά», και έμεινε απλώς «τρομερός».

Εκείνο, όμως, που παραγνωρίζεται κατά κανόνα είναι το γεγονός ότι ο «Βόρειος άνεμος» είναι δημιουργία ενός καλλιτέχνη ώριμου—ένος καλλιτέχνη που ξέρει τι ζητάει και ξέρει ακόμα και τα μέσα που θα το πραγματοποιήσει.

Είναι παράξενο, βέβαια, ότι το επίθετο που του προσάπτουν για να τον κατηγορήσουν οι επικριτές του, ακριβώς το ίδιο επίθετο χρησιμοποιούν για να τον παϊνέσουν οι θαυμαστές του και, μάλιστα, το μόνο επίθετο που και ο ίδιος ο Μούρ παραδέχεται για τον εαυτό του: Πρωτόγονος. Ακριβώς επρωτόγονος στη βαθύτερη σημασία της λέξης. Και αν μερικοί τον ονομάζουν ακόμη «μοντέρνος»—μοντέρνος, με την τρέχουσα σημασία, δεν είναι καθόλου.

Ο Χένρυ Μούρ, γεννημένος στα 1898, είναι γιός ενός ανθρακωρύχου του Γιορκσάιρ. Τρεις γενιές προγόνων του δούλευαν τη γη, είτε στην έπιφάνειά της, είτε στα σπάγγα της. Αυτή η κληρονομιά καθορίζει κυριαρχικά το δεσμό του με τη φύση. Μ' αυτή την έννοια είναι ο Μούρ πρωτόγονος. Πρωτόγονος στη στενή σχέση του με τις ρίζες. Και μέσα απ' αυτό το στενό δεσμό εκπηγάζει η έντονη, ή απέραντη ζωτικότητα του.

Γιατί ο Χένρυ Μούρ είναι, κατά πρώτο λόγο, ο γλύπτης της ζωής. Άλλα τα έργα του συλλαμβάνουν την ουσία της ζωής, όχι την όψη της.

Είναι γνωστό το γεμάτο πάθος, σχεδόν έμμοιο ενδιαφέρον του για το ανθρώπινο σώμα. Στα παιδικά του χρόνια σχεδίαζε σκηνές από τη ζωή. Και έξεκαλουθεί να κάνει το ίδιο. «Γιατί, λοιπόν, αναρωτιούνται πολλοί, δεν μάς παρουσιάζει μια ανθρώπινη μορφή που να μοιάζει με άνθρωπο;».

Η απάντησή του σ' αυτό είναι έπαρκής: «Ποιά πέτρα, ποίο έξύλο, ποίος πηλός έχει τη ζεστασιά και την απαλότητα της σάρκας και του αίματος;». Πιστεύει πώς είναι παρκαμή να προσπαθή κανείς ν' αναπαραστήσει το ανθρώπινο σώμα άμεσα, πάνω σε υλικά σκληρά και άπροσπέλαστα. Μήπως όλοι μας δεν έχουμε μία πικρή έμπειρία—τουλάχιστον με το ένστικτο αν όχι με τη λογική—τί άναστατάωση μάς φέρνει η ψηλάφηση ενός υποκατάστατου, που η τελειότης της μορφής του μάς ξεγέλασε το μάτι, αλλά που η άφη προδίδει άμέσως την πραγματική του υπόσταση—μία σκολατά από τεκέ, ένα γλυκό από σφουγγάρι, ένα λουλούδι από χαρτί;

Άλλα ούτε η πέτρα, ούτε το έξύλο, ο μπρούντζος ή ο πηλός, είναι τα τελειότερα μέσα για την συγκινησιακή σύλληψη της ανθρώπινης μορφής

από ένα καλλιτέχνη. «Οχι τη σύλληψη εκείνου που φαίνεται, αλλά εκείνου που είναι στο βάθος. Και η σύλληψη αυτή ενός αντικείμενου—ή σύνθεσης των ιδιοτήτων του, όπως τις καθορίζει η δημιουργική φαντασία του καλλιτέχνη—επιβάλλει και την έκλογή του υλικού με το οποίο θα το παρουσιάσει. Ο Μούρ εργάζεται με κάθε είδους υλικό, σε πέτρα, σε μάρμαρο, σε αλάδα-στρο, σε πηλό, σε τσιμέντο, σε μολύδι, σε σύρμα και σε σπάγγο, και τέλος σε έξύλο—στο έξύλο με την έλαστικότητα που και με τη φύση ζωντανία του. Η γνώση του και η αγάπη του για τη φύση φανερώνονται ολοκάθαρα και συγκινητικά σ' όλα του τα έξυλινα γλυπτά. «Οχι μόνο το υλικό που πείθει άμέσως πώς είναι το μοναδικό και αναπόφευκτο μέσο για το αναπαραστάμενο αντικείμενο, αλλά όλο το έργο παίρνει την άσυγκράτητη, γεμάτη λυγεράδα και άναταση κίνηση ενός δέντρου».

«Γιατί, αναρωτιούνται τέλος πολλοί, υπάρχει μία τρύπα σε πολλά «άφηρημένα» έργα του Μούρ; Μία προφανώς τυχαία και άχρηστη τρύπα, που δεν φαίνεται να έχη την παραμικρή σχέση με την συμπαγή μάζα του έργου;».

Για δυο λόγους υπάρχουν αυτές οι τρύπες: Για να τονίζουν το τοιριδίστατο του αντικείμενου, συνάπτοντας τη μία πλευρά με την άλλη και για να δημιουργούν μία μορφή μέσα σε μία άλλη μορφή, μία μορφή που καθορίζεται από το κενό. Συχνά η μορφή που παρουσιάζει το κενό έχει μεγαλύτερη σημασία από τη μορφή που παρουσιάζει η μάζα.

Είναι άσκοπο να εξετάζει κανείς την τέχνη του Χένρυ Μούρ με μάτια προσηλωμένα στο πλαστικό δράμα των Έλλήνων και της Αναγεννήσεως. Ο Μούρ διακρίβυζε, άλλωστε, ότι «η όμορφιά δεν είναι ο σκοπός της τέχνης μου». Για τους πρώτους η όμορφιά ήταν το τέρας. Για τον Μούρ η αφετηρία.

Είναι εύκολο σε μάς να βλέπουμε την «όμορφιά και την αλήθεια»—όχι όμως τόσο εύκολο να αντιληφθούμε ότι η αλήθεια πρέπει να έχη πάντοτε όμορφιά. Άλλα ένας καλλιτέχνης χρειάζεται πάντοτε την εκτίμηση του κοινού για το έργο του. Και στην περίπτωση του Μούρ, ο καλλιτέχνης μίλησε, πρέπει τώρα έμεις να τον πηλιάσουμε και να εκτιμήσουμε εκείνο που έλεπε.

Είναι ασύγκριτο σε ποιότητα και τιμή

40 χρόνια φείρας

• Διπλός μεγάλος κάδος έμαγιέ.

• Παλινδρομική κίνησης.

• Εύρύχωρο στιπτήριο.

• Ίσχυρότατος κινητήρ

• Συνεχές και τέλειο ηλύσιμο.

ΟΛΛΑΝΔΙΚΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ

VINETA

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ—ΛΙΑΝΙΚΗ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ • ΣΤΑΡ •

ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 (ΠΛ. ΚΛΑΥΘΜΩΝΟΣ) ΤΗΛ. 32.096—ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΘΙΑΛΩΝΟΣ 47 ΤΗΛ. 41.464

Για να μην αρρωστήσετε ποτέ

ΔΕΝ ΕΧΕΤΕ ΠΑΡΑ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΙΣ ΖΩΗΡΕΣ ΣΥΓΚΙΝΗΣΕΙΣ, ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΟΛΙΓΑΡΚΗΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΠΑΝΤΑ ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗ

Όλες οι προσπάθειες της ιατρικής επιστήμης συγκλίνουν σήμερα σ' ένα σκοπό: στην... κατάργηση της ιατρικής, με την παραδεχόμενη ως τα τώρα έννοια. Στην κατάργηση δηλαδή του γιατρού, του θερμομέτρου και των φαρμάκων. Κι αυτό, γιατί η επιστήμη τείνει να παραδεχθεί ότι η ψυχή είναι εκείνη που νοσεί και όχι το ανθρώπινο σώμα. Οι προπάτορές μας πίστευαν ότι «νους υγιής εν σώματι υγιεί». Οι σημερινοί επιστήμονες πιστεύουν το αντίθετο: όταν ο νους είναι υγιής το σώμα δεν πρόκειται ν' αρρωστήσει ποτέ. "Όσο περνάει ο καιρός θα βλέπουμε τους παθολόγους να αποσύρουνται από το προσκήνιο της ιατρικής και να παραχωρούν τη θέση τους στους ψυχίατρους. Και δεν μπορεί να γίνει αλλιώς, γιατί ο ατομικός αιώνας που ζούμε έχει ρίξει τον άνθρωπο σ' έναν αγώνα ταχύτητας: να προλάβει να ζήσει όσο μπορεί περισσότερο από τα επιτεύγματα του μηχανικού μας πολιτισμού. Μά στον αγώνα αυτόν είναι μοιραίο να φθείρει ένα από τα πιο πολύτιμα όργανα του ανθρώπινου σώματος: τα νεύρα του. "Ωστόσο και μέσα στην πυρετώδη αυτή ζωή, μπορεί να διατηρήσει άρκετα την σωματική του υγεία, αν ακολουθήσει τις συμβουλές, που δίνει πιο κάτω ο γιατρός Τ. Σίντλερ.

Η σύγχρονη ιατρική προσανατολίζεται διαρκώς περισσότερο προς την μελέτη, ή μάλλον την ανασκόπηση, των λεγόμενων «όργανικών» νόσων, δηλαδή, εκείνων που οφείλονται σε λειτουργικές μεταβολές των κυττάρων και των οργάνων, χωρίς να υπάρχουν πραγματικές ανατομικές βλάβες, ακόμη και με τη μικροσκοπική εξέταση. Αρχίζει ήδη να επικρατεί η γνώμη πως όλα τα παθολογικά φαινόμενα που μπορούν να διαπιστωθούν στον ανθρώπινο οργανισμό είναι καθαρά λειτουργικά, δηλαδή, οφείλονται σε ανωμαλίες του περιβάλλοντος νευρικού, κυκλοφοριακού και ορμονικού μηχανισμού, που βρίσκονται στη βάση της οργανικής ισορροπίας. Ένας άνθρωπος είναι υγιής όχι όταν τα όργανά του έχουν κανονικό σχήμα και διαστάσεις, μά όταν αυτά τα όργανα λειτουργούν αρμονικά

καταστάσεις, κι όταν ο "Ηντεν, ο τώως πρωθυπουργός της Αγγλίας, άναγκάστηκε ν' αποσυρθεί απ' την πολιτική ζωή, έπειτα από μια χειρουργική στη χοληδόχο κύστη, όλοι άναγνώρισαν ως πραγματική αίτια της άρρωστίας του την ψυχική ένταση, στην οποία είχε υποβληθεί λόγω της υποθέσεως του Σουέζ. "Όταν ο Τσάρλυ Τσάπλιν φόρεσε γάντια για να προστατεύσει τα χέρια του, που έπασαν εκζήμα, οι έφημερίδες απέδωσαν άμέσως αυτή τη δερματική νόσο στην ψυχική του υπερένταση, που την προκάλεσε η προετοιμασία και το γύρισμα της τελευταίας του ταινίας «Ένας βασιλιάς στη Νέα Υόρκη».

Πριν από 10 ή 15 χρόνια, κανείς δεν θα σκεπτόταν να δώσει τέτοιες εξηγήσεις.

Σύμφωνα με τον "Αμερικανό γιατρό Τζών Σίντλερ, το μεγαλύτερο μέρος των λειτουργικών ασθενειών είναι άρρωστιες ψυχογενείς, δηλαδή, προκαλούμενες από συναισθήματα. "Εδώ και καμμία εξηναριά χρόνια, ο Τζαίμς είχε όρισει το συναισθημα σαν «μία ψυχική κατάσταση που εκδηλώνεται με ούσιαστικές αλλαγές της του οργανισμού». Κάθε συναισθημα (και δεν περνάει στιγμή χωρίς να νοιώσουμε ένα) προκαλεί αλλοιώσεις στους μύς, στα αίμοφάρα άγγεία, στους ένδοκρινους αδένες. Αυτές οι μεταβολές, κ' η πνευματική κατάσταση που τις συνοδεύει, αποτελούν ούσιαστικά το συναισθημα, τη συγκίνηση. "Υπάρχουν δυο διαφορετικές ομάδες συναισθημάτων: "Εκείνα που προκαλούν αλλοιώσεις προς την κατεύθυνση της υπερεντάσεως

(ο θυμός, ο φόβος, η άγωνία, η αποδόρυνση, ο πόνος, η έλλειψη ικανοποιήσεως) κ' εκείνα που προκαλούν ευχάριστες μεταβολές, όχι πολύ βίαιες, ούτε πολύ χαλαρές (η έλπιδα, η χαρά, το θάρρος, η γαλήνη, η στοργή, η άμωνοια). "Ενώ τα τελευταία αυτά συναισθήματα αποτελούν σημαντικούς και βασικούς παράγοντες για την υγεία, τα πρώτα είναι, αντίθετως, εξαιρετικά άθυγινα. "Ένα και μόνο ισχυρό συναισθημα, μία βίαιη συγκίνηση, μπορεί να προκαλέσει σοβαρή άσθενεια, αλλά τις περισσότερες φορές οι ψυχογενείς άσθενείες είναι άποτέλεσμα μίας μονότονης συσσωρεύσεως συναισθημάτων, φαινομενικά άσημαντων, αλλά θάμιαία άποφασιστικών.

Ο φόβος που προκαλεί άσθενείες

Εδώ και μερικά χρόνια, δυο ψυχολόγοι του "Ιατρικού Κέντρου Κόρνελ της Νέας Υόρκης, οι Χ. Λίντελ και Α. Μούρ, κατάρθωσαν να προκαλέσουν σε πειραματόζωα ψυχογενείς άσθενείες, που θα μπορούσαν κάλλιστα να όνομαστούν νευρικές, όπως στους ανθρώπους. Αυτές οι άρρωστιες όφειλονταν σε συναισθήματα φόβου, που προκαλούσαν οι δυο ψυχολόγοι στα ζώα, έπί πολύ διάστημα, χτυπώντας άπότομα ένα κουδούνι και συνοδεύοντας το κουδούνισμα με μία έλαφρη ηλεκτρική εκκένωση. "Η μονότονη επανάληψη αυτού του συναισθήματος του φόβου έκανε τα ζώα ν' αναπτύξουν γρήγορα παθολογικά συμπτώματα: "Έπασαν να τρώνε, δεν άποχτιόσαν τους συντρόφους τους, έπασαν να κινούνται, δεν στεκόντουσαν στα πόδια τους κι άναπνέαν με δυσκολία. Σ' αυτό το σημείο τα πειράματα χρειάστηκε να διακοπούν, γιατί αλλιώς τα ζώα θα φοφούσαν. "Όταν έπαψε όριστικά η τρομοκράτηση τους, τα πειραματόζωα συνήλθαν κ' έγιναν πάλι, σιγά-σιγά, κανονικά.

Διατί οι άγρότες είναι υγιέστεροι

Ανάλογα συμπτώματα παρατηρούνται και στον άνθρωπο, όταν δοκιμάσει έπί πολύ καιρό δυσάρεστα συναισθήματα. Πονοκέφαλοι, ζάλες, στομαχικές διαταραχές που όδηγούν συχνά σε έλκος ή σε χολοκυστίτιδα, είναι μερικές απ' τις συνηθέστερες ανωμαλίες που έχουν ψυχική προέλευση. Οι εύφρεϊς άνθρωποι δεν έχουν άνοσία στις συναισθηματικές άσθενείες. "Αντίθετως, μάλιστα, πάσχουν συχνότερα απ' αυτές, ίσως έπειδή το περισσότερο προικισμένο άτομο έχει μεγαλύτερη φαντασία κι αναλαμβάνει περισσότερες ευθύνες, πράγμα που σημαίνει έντονότερα συναισθήματα. "Ο Σίντλερ λέει πως η κατηγορία που υπόκειται λιγότερο

στις ψυχογενείς άρρωστιες είναι οι άγρότιστες εκείνες που οι οικογένειές τους άποτελούνται από δέκα ή περισσότερα μέλη. Σ' αυτές τις οικογένειες, οι ευθύνες είναι καταμεμημένες κ' η δουλειά είναι τόσο πολλή, ώστε τα θηλυκά ιδίως μέλη τους δεν έχουν καιρό ή λόγους να υποβάλλονται σε ισχυρές συγκινήσεις.

Ο δωδεκάλογος της καλής ζωής

Βέβαια, κανείς δεν μπορεί ν' άποφυγή όλωσδιόλου τις συγκινήσεις. Μά εκείνο που έχει σημασία δεν είναι ν' άποφεύγουμε τις συγκινήσεις, αλλά να αντίτασσουμε στα δυσάρεστα συναισθήματα ευχάριστες και υγιείς σκέψεις. Τότε, η ψυχική μας ισορροπία θα είναι έξασφαλισμένη.

Στο διβλίο του «Πώς να ζούμε τις 365 μέρες του χρόνου», ο Σίντλερ διατυπώνει 12 κανόνες, που βοηθούν στην άποκτηση ψυχικής ώριμότητας και ισορροπίας. "Ιδού οι κανόνες αυτοί:

1. Κάνετε άπλή ζωή, κ' ευχαριστείστε με τα μικρά πράγματα, που βρίσκονται μέσα στις δυνατότητές σας.
2. "Αποφεύγετε να είστε διαρκώς σε έξαψη, υπερένταση, υπερδιέγερση.
3. Συνηθίστε ν' αγαπάτε την εργασία.
4. Διαλέξτε μία ευχάριστη άπασχόληση για τις ώρες της άναψυχής σας —ένα καλό «χόμπυ».
5. Μάθετε να υποτάσσεσθε στα γεγονότα, όταν δεν μπορείτε να τ' αλλάξετε.
6. "Αγαπάτε τον πλησίον σας. Συμμερίζετε τη ζωή της κοινότητας όπου ζήτε.
7. Μάθετε να χρησιμοποιήτε πάντα ένα καλό λόγο.
8. "Αντιμετωπίζετε τις δυσκολίες, μετατρέποντας κάθε ήττα σε μία νίκη.
9. Δείχνετε άποφασιστικότητα στην αντιμετώπιση των προβλημάτων σας.
10. "Απλοποιείτε, άντι να περιπλέκετε, τα προβλήματα που σας παρουσιάζονται.
11. Να έλπίζετε πάντα σε μία νέα έμπειρία, που θα άνανέωση τη σημερινή σας ζωή.
12. Μην φέρετε θυμα του παρρηκρού σας έρεθισμο.

Αυτοί είναι οι εδωδεκα κανόνες της σωφροσύνης, όπως τους λέει ο Σίντλερ. "Αλλά πόσοι είναι εκείνοι που μπορούν να τους εφαρμόσουν, εξασφαλίζοντας τη ψυχική τους υγεία και ισορροπία;

ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΠΙΤΙ

100 ΕΚΘΕΤΕΣ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ ΔΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΣΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΗ ΤΗΝ ΝΕΑ ΤΗΣ ΜΟΝΤΕΡΝΑΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ ΓΡΑΜΜΗ ΣΤΗΝ ΕΠΙΠΛΩΣΗ ΚΑΙ ΣΤΟΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟ

• ΕΠΑΝΩ: Οι έπισκέπτες της έκθέσεως του «Μοντέρνου Σπιτιού» πρόσεξαν ιδιαίτερα τα πρωτότυπα έκθέματα του «Νεοστρώμ», για την άνεση και την κομψότητα που χαρίζουν στο σύγχρονο σπίτι.

• ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ: Για την άξιοπρεπή έμφάνιση ενός σύγχρονου σπιτιού, ο γνωστός οίκος «Αθηναίος και Βαράγγης» προσέφερε, με έκλεκτες και μοντέρνες επιπλώσεις, καλαίσθητες λύσεις

• ΚΑΤΩ: Στο βασίλειο της νοικοκυράς, στην κουζίνα, η «Πετρογκάζ» έδωσε μία μοντέρνα και πρακτική σφραγίδα. Άνεση, καθαριότητα και οικονομία είναι, φυσικά, ευπρόσδεκτες, όταν προτείνονται με τόσο πειστικότητα.

Καλαίσθητα και πρακτικά

Ο έπισκέπτης κυκλοφορεί σε δωμάτια, κουζίνες, σαλόνια, γραφεία, που νομίζει ότι είναι έτοιμα να δεχθούν τους ένοίκους τους. Και είναι τόσο ή καλαισθησία, αλλά και η πρακτικότητα που αντίκειται σε κάθε του δήμα, και μάλιστα συνδυασμένες με κάτι ούσιαστικότερο, με τις οικονομικές του δυνατότητες! Γιατί σκοπός της έκθέσεως δεν είναι άπλως να πληροφόρηση τον περίεργο για τις εξελίξεις που σημειώθηκαν σ' ένα κάποιο τομέα, αλλά να βοηθήσει, να συμβουλευτεί και να κατευθύνει εκείνους που σχεδιάζουν να στήσουν ή να ανακαινίσουν το νοικοκυριό τους, ώστε να έπωφεληθούν από τις πρόσδους της εποχής μας και να φτιάξουν ένα πραγματικά σύγχρονο σπίτι, ανάλογα με τα οικονομικά μέσα τους. Γι' αυτό άκριδώς το λόγο υπάρχει και μία ποικιλία στις ποιότητες του κάθε έκθέματος, ώστε να μπορεί ν' άνταποκριθεί στα κάθε βαλάντιο.

Έτσι ο έπισκέπτης άποκτά μία σαφή και συγκεκριμένη ιδέα για το καλύτερο τρόπο, που μπορεί να οργανώσει το σπιτικό του, ώστε η καλαισθησία και η άνεση να μη θυσιάζονται από τα περιορισμένα μέσα που διαθέτει.

Μία έκπληξη

Άληθινή έκπληξη άποτελεί για τον έπισκέπτη ο ήλιος φούρνος και τα επίσης ήλιακά θερμοσίφωνα, που παρουσιάζει το άμερικανικό περίπτερο. Για μας, που ο ήλιος είναι το μοναδικό ίσως δώρο, που μας χάρισε άφθονο ή ελληνική φύση, θα ήταν πραγματική ευλογία αν γινόταν μία συστηματικότερη έκμετάλλευσή του.

Το κοινό θα έχη την ευκαιρία να έπισκεφθεί την έκθεση ως τις 31 "Οκτωβρίου για να θαυμάσει την έπινοητικότητα και το καλό γούστο των διοργανωτών της για την τόσο πολιτισμένη προσφορά τους.

‘Η έπιτυχία του στο έξωτερικό...

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

...Κ’ ή εφαρμογή του στην ‘Ελλάδα

ΑΥΤΗ Η ΑΠΟΚΡΟΥΣΗ τής μπάλλας από τόν τερματοφύλακα μπορεί ίσως νά... δημιουργήσεν έναν πλούσιο, αφού και από ένα γκολ, πού σημειώνεται ή όχι, εξαρτάται πολλές φορές ή δλη έπιτυχία, όσον άφορά τά προγνωστικά

(Φωτ. ‘Ηνωμένων Φωτορεπόρτερς)

Εάν ή ‘Ιταλία διαθέτ ή σήμερα ένα πλήθος συγχρονισμένων άθλητικών χώρων και είναι σέ θέση νά προετοιμάσ ή άνεση τούς 17ους ‘Ολυμπιακούς ‘Αγώνες, αυτό τό όφείλει άποκλειστικά στό «Τοτοκάλτισιο», τά κέρδη τού όποιου τής έπέτρεψαν νά πραγματοποιήσ ή τήν τεράστια άθλητική τής όργάνωση.

Αυτά έτόνισε, πρό ήμερών, σέ συνέντευξ ή τού πρós ξένους δημοσιογράφους, ό πρόεδρος τής Ιταλικής όλυμπιακής έπιτροπής. Οί δηλώσεις τού αυτές άποκαλύπτουν και ύπογραμμίζουν τίσ άπериόριστες δυνατότητες εκμεταλλεύσεως, πού δημιουργεί γιά τόν άθλητισμό μίας χώρας ή εφαρμογή τών άμοιβαίων προγνωστικών ποδοσφαίρου. ‘Η ‘Ιταλία, από τό διατιθέμενο ύπέρ τού άθλητισμού ποσοστό έκ τών κερδών τού «Τοτοκάλτισιο» — έτσι λέγεται έκεί τό στοιχήμα — κατάρθωσε, σέ μικρό, σχετικά, χρονικό διάστημα, νά δημιουργήσ ή ένα ύποδειγματικό όλυμπιακό στάδιο και ένα τέλειο και έντελως μοντέρνο «όλυμπιακό χωριό», όπου θά διεξαχθούν οι άγώνες τής ‘Ολυμπιάδος τού 1960.

‘Αλλά δέν είναι μόνον ή ‘Ιταλία, πού προσφέρεται γιά παράδειγμα τών δυνατοτήτων πού δημιουργεί τó στοιχήμα. Στή Γερμανία, όπου και ό άθλητισμός άκολούθησε τόν συναρπαστικό ρυθμό τής πλήρους άνασυγκροτήσεως τής χώρας, οι περισσότερές εισπράξεις από τó στοιχήμα — τά ποσά δηλαδή πού έμειναν καθάρá στόν άθλητισμό, γιά ενίσχυσή τού — ήταν άρκετές γιά νά κτισθ ή μιά σύγχρονη πόλη 50.000 κατοίκων!

Σχεδόν σέ δλη τήν Ευρώπη και στίς περισσότερες χώρες τής Νοτίου ‘Αμερικής, τó «ποδοσφαιρικό στοιχήμα» έχει καθιερωθ ή και λειτουργεί σάν ένας θεσμός, πού, έκτός τής εξασφαλίσεως πλήρους ύπο-

στηρίξεως στόν άθλητισμό, μαγνητίζει και τά ενδιαφέροντα εκατομμυρίων ανθρώπων, στους όποιους προσφέρει τά «καλύτερα» κέρδη — τά πιό άνετα, τά πιό έντιμα και τά πιό... λιγοέξοδα, έφ’ όσον τó αντίτιμόν τού είναι άσήμαντον — από όποιονδήποτε άλλο λαχνό. Πέρυσι στήν ‘Αγγλία, ένας σκουιπιδάρης έγινε ξαφνικά... Κροίσος, κερδίζοντας από τά προγνωστικά τού τó τεράστιο ποσό τών 30.000 λιρών (δηλαδή 2.400.000 ελληνικές δραχμές).

‘Εκτός από τήν ‘Ιταλία, τήν ‘Αγγλία και τήν Δυτική Γερμανία, τά προγνωστικά τού ποδοσφαίρου παίζονται σήμερα και στήν ‘Ελβετία, Σουηδία, Αυστρία, ‘Ισπανία, Βέλγιο, Ρουμανία, Τσεχοσλοβακία, Νορβηγία, ‘Αργεντινή, Βραζιλία, άκόμη και στό Μαρόκο, όπου καθιερώθηκαν άμέσως μετά τήν άνεξαρτοποίηση τού. Μάλιστα τόσο μεγάλη ήταν ή έπιτυχία τού στοιχήματος στό Μαρόκο, ώστε νά παίξουν τακτικά σ’ αυτό χιλιάδες φιλάθλων τής μητροπολιτικής Γαλλίας, στους όποιους διατίθενται τά δελτία τών προγνωστικών μέ ειδικό δίκτυο άνταποκρίσεως.

Στή Ρουμανία, όπου τó δελτίο προγνωστικών περιλαμβάνει 12 άγώνες, σημειώθηκε ρεκόρ κινήσεως κατά τήν άγωνιστική ήμερομηνία τής 29ης παρελθόντος μηνός, όταν έπλησαν 969.000 φιλάθλοι! ‘Από αύτούς 46 έπέτυχαν τά άποτελέσματα 11 άγώνων, 1.200 τά άποτελέσματα 10 άγώνων και 4.000 τά άποτελέσματα 9 άγώνων. ‘Ολοι αύτοί εισέπραξαν διάφορα ποσά, άνάλογα μέ τήν κλίμακα τής έπιτυχίας τούς.

Σέ όλες αυτές τίσ χώρες, πού στό σύνολό τούς εκπροσωπούν κάθε μορφή πολιτειακού και κοινωνικού καθεστώτος, ή πείρα τής εφαρμογής απέδειξε ότι τó «στοιχήμα», πού εδώ

άνησύχησε πολλούς, δέν απέτέλεσε καθόλου παράγοντα διαφθοράς τής νεολαίας. ‘Αντιθέτως, μέ τίσ δυνατότητες πού έδωσε, σ’ όλες αυτές τίσ χώρες, νά άναπτύξουν μεγάλης πνοής άθλητικά προγράμματα, έδημιούργησε τίσ καλύτερες προϋποθέσεις γιά νά τραδηθ ή ή πλειονότης τής νεολαίας στά στάδια και τά γυμνα-

στήρια, πού είναι άσφαλώς προτιμότερα από τά καφενεία, τά «νάιτ κλάμπ», τίσ φυλακές και τά σανατόρια.

Πρίν από μερικές έβδομάδες συνήλθε στήν Μαδρίτη τó έτήσιο συνέδριο τής διεθνούς όμοσπονδίας γιά τήν ήθική και σωματική άγωγή τών κα-

Τό δημοψήφισμα τών ΕΙΚΟΝΩΝ

Τριανταδύο άκόμη γράμματα έφθασαν στά γραφεία τών ΕΙΚΟΝΩΝ, αύτή τήν έβδομάδα, από άναγνώστες μας, πού άπαντούν στό δημοψήφισμά μας. Οί ύπέρμαχοι τού ποδοσφαιρικού στοιχήματος πλειοψηφούν και πάλι, αλλά, αύτή τήν έβδομάδα, μέ τήν μικρή διαφορά τών δύο ψήφων. Συγκεκριμένα ύπέρ τής καθιερώσεως τού στοιχήματος είναι οι έξης 17 άναγνώστες μας:

Νικόλ. Λαγογιάννης (δημοδιδάσκαλος, Κεχαγιά 20, Πειραιεύς), Κωνστ. Γιαννακόπουλος (τεχνίτης, ‘Αγ. Νικόλαου 39, Γλυφάδα), ‘Ελένη Μελά (μαθήτρια, Γεωργίου Β’ 2, ‘Αγ. ‘Ανάργυροι), Μάκης ‘Ορφανίδης (έμπορος, ‘Αλεξανδρούπολις), Νίκος ‘Αθανασόπουλος (ιδιωτικός υπάλληλος, Πλαταιών 56, ‘Αθήναι), ‘Ιωάννης Κουβαδάς (έμπορος, ‘Αγ. Νικολάου 37, Γλυφάδα), Κωνστ. Βούλγαρης (μαθητής, ‘Αριστοτέλους 34, ‘Αθήναι), Σταύρος Γαβαλάς (τυπογράφος, Τριών ‘Ιερarchών 8, ‘Αθήναι), ‘Ιωάν. Συμεωνόγλου (μαθητής, Σύμης 19, ‘Αθήναι), Νικ. Μιχαλόπουλος (ιδιωτικός υπάλληλος, Κορίνθου 25, Πάτραι), ‘Αναστ. Σ. Φερντινάνδος (σπουδαστής οικονομικών και έμπορικών έπιστημών, 362 Riverside Drive, New York 25) Νικόλ. Πουλτόπουλος (ιδιωτικός υπάλληλος, Ροστών 42), ‘Αλέξανδρος Πανταζίδης (σπουδαστής, Μηθύμνης 15, ‘Αθήναι), ‘Ακης Σερεμί-

δης (σπουδαστής, Βαλέττα 3, ‘Αθήναι), ‘Ιωάν. Μοντανάρης (ιδιωτικός υπάλληλος, ‘Εριγώνης 11, ‘Αθήναι), Χριστόδ. Παγνηράτης (υπάλληλος ύπουργείου ‘Αεροπορίας, Πλ. ‘Αγ. ‘Ασμάτων 5), Δημ. Πετρόπουλος (σπουδαστής, Θεσσαλονίκη)

‘Εναντίον τού ποδοσφαιρικού στοιχήματος είναι οι έξης 15 άναγνώστες μας: Σίμος Ν. Παπαδόπουλος (έμπορος αλεύρων, ‘Αλεξανδρούπολις), ‘Ελένη Μεγγρέλη (οίκιακή, όδός ‘Αμφοιτρίτης, Π. Φάληρον), ‘Ιω. ‘Ηρ. Στάικος (μαθητής, ‘Ικονίου 10, ‘Αθήναι), Προκόπης Παπαστρατής (μαθητής, Σπετσών 57, ‘Αθήναι), ‘Ελίνα Παπαδήμα (‘Αχαρνών 232, ‘Αθήναι), ‘Αθανάσιος Αύτζης (γεωργός, Ξεχασμένη Βεροίας), ‘Ιωαν. Καραστάθης (ιδιωτικός υπάλληλος, Κομνηνών 18, Καβάλα), ‘Αντών. Χαλιούλιας (‘Οθωνος 6, Καλλιθέα) Γεώρ. Πράτσικας (Συκιά Κορινθίας), Σπύρος Θωμάς (δικηγόρος, Σταδίου 41, ‘Αθήναι), ‘Αλέξανδρος Ν. Βασσατής (μαθητής, Φρύνης 43, Παγκράτι), Νικόλαος Ραφτόπουλος (μαθητής, Στουρνάρα 22, ‘Αθήναι), Κων. Γ. Πουρναρόπουλος (μαθητής, Βαρδακειού, Πατησίων 70), Γιώργος Ν. Ζαφειρίου (Ρόδου 50, Πετρούπολις, ‘Αθήναι).

Τά τελικά άποτελέσματα τού δημοψήφισματος τών ΕΙΚΟΝΩΝ θά δημοσιευθούν σ’ ένα από τά προσεχή τεύχη τών.

θολικών νεολαίων, στο όποιο μετέσχον άντιπρόσωποι, κληρικοί και κοσμικοί, σχεδόν από όλα τά μέρη τού κόσμου. Μεταξύ τών θεμάτων, πού άπασχόλησαν τó συνέδριο, ήταν και τó «ποδοσφαιρικό στοιχήμα», μέ τó έρώτημα εάν όδηγ ή τήν νεολαία στήν διαφθορά. ‘Η άπόφαση τού συνεδρίου άνεγνώριζε ότι τó «στοιχήμα» όχι μόνον δέν είναι παράγων διαφθοράς, αλλά, αντιθέτως, μέ τó κλίμα άθλητικού όργασμού πού δημιουργεί, γίνεται ό συντελεστής ύγιών επιδόσεων τών νέων, έφ’ όσον τούς όδηγεί πρós τόν άθλητισμό. Σέ σχετική, μάλιστα, έπίσημη άνακοίνωση τού συνεδρίου αύτού τών καθολικών, άνεφάνετο ότι καλόν θά ήτο, οι κυβερνώντες νά στρέψουν τήν προσοχή τών «πρós τόν συνεχώς αύξανόμενο αριθμό τών διαζυγίων, τίσ τρώγλες και τά άνήθικα φίλμ, πού διαφθείρουν τήν νεολαία».

‘Αλλά και ή ελληνική εκκλησία δέν ήρνήθη νά λάβη θέση, έναντι τού νέου αύτού, γιά τήν ελληνική κοινωνία, παράγοντος, τού «στοιχήματος». Χαρακτηριστικές ύπήρξαν, έν προκειμένω, οι δηλώσεις τού ‘Αρχιεπισκόπου Θεοκλήτου στις ΕΙΚΟΝΕΣ, «περί καλών άποτελεσμάτων πού δυνατόν νά ύπάρξουν έκ τής λελογισμένης εφαρμογής τού μέτρου».

Δέν κινδυνεύει, πρós Θεού, ή ελληνική νεολαία από τήν καθιέρωση τών ποδοσφαιρικών προγνωστικών. ‘Αντιθέτως μπορεί νά έχ η όφέλη από τήν εφαρμογή τούς, γιά τούς λόγους πού ήδη άναφέρσαμε. ‘Οπως, πολύ σωστά, έτόνισε ό ύπουργός τής Παιδείας κ. Γεροκωστόπουλος, στη σχετική συζήτηση στη Βουλή, τó στοιχήμα τού ποδοσφαίρου δέν έχει καμιά σχέση μέ τó άμοιβαίο στοιχήμα τού ‘Ιπποδρόμου και κανένα κίνδυνο δέν μπορεί νά δημιουργήσ ή. Τή στιγμή πού οι ποδοσφαιρικοί

άγώνες διεξάγονται σέ διάφορα γήπεδα τών ‘Αθηνών, τών έπαρχιών και τού έξωτερικού άκόμη και τή στιγμή πού οι προβλέψεις γίνονται ύποχρεωτικά έπί πολλών ταυτοχρόνων άγώνων, δέν είναι δυνατόν νά ύπάρξουν δυνατότητες έπηρεασμού τών ποδοσφαιριστών. Δέν ύπάρχει κανένα περιθώριο εξαπατήσεως τού κοινού. Οί ενδιαφερόμενοι προβλέπουν τά άποτελέσματα 13 άγώνων και έπί πλέον δυό άναπληρωματικών συναντήσεων, γιά τήν περίπτωση πού καιρικές άνωμαλίες ή άλλα έμπόδια ματαιώσουν τήν διεξαγωγή ώρισμένων. Στά 15 μάτς πού ποντάρει, συνεπώς, ό φιλάθλος, αντιστοιχεί μιά στρατιά 333 ποδοσφαιριστών (κάθε όμάδα έχει 11 παίκτες), 15 διαιτητών και 30 έποπτών γραμμών! Είναι δηλαδή άδύνατον νά γίνουν «κομπίνες».

‘Ετσι από κάθε πλευρά διασφαλίζεται ή «έντιμότης» τού παιγνιδιού, πράγμα πού σημαίνει ότι τά ποδοσφαιρικά προγνωστικά δέν θά είναι ένα φθοροποιοό τυχερό παιγνίδι.

Στήν ‘Ελλάδα τά προγνωστικά θά αρχίσουν νά λειτουργούν σέ λίγους μήνες, ίσως από τής 1ης Μαρτίου, όπως λέγεται. Θά χρειασθ ή ένα μεγάλο όπωσδήποτε διάστημα, γιά νά γίνη ή πλήρης όργάνωση τής λειτουργίας τούς, πού δέν είναι καθόλου άπλή. ‘Ο όργανισμός πού θά αναλάβ η τελικά τήν διαχείρισή τούς, έχει πολλά προβλήματα τεχνικής φύσεως νά αντιμετώπισ η. Στήν ‘Αγγλία αίφνης ή έταίρια τών προγνωστικών είναι ένας τεράστιος όργανισμός, μέ έκπληκτική διοικητική διάρθρωση, πού άπασχολεί 100.000 υπαλλήλους. Πάντως μέ τίσ ειδικές συνθήκες πού επικρατούν εδώ, λόγω τής διαφοράς συστήματος τών ελληνικών πρωτα-

θλημάτων πρós τά ξένα, γιά νά εξασφαλισθ ή έπιτυχία τού «στοιχήματος» στήν πράξη, θά πρέπει νά αρχίσ η ή λειτουργία τού πολύ πρó τού Μαρτίου. Διότι τόν Μάρτιο ή τόν Φεβρουάριο θά έχουν λήξει ήδη τά τοπικά πρωταθλήματα και ό αριθμός τών άγώνων πρωταθλήματος ‘Ελλάδος, πού θά διεξάγεται τότε, δέν θά έπαρκ η γιά τήν κάλυψη τού δελτίου προγνωστικών. Είναι αύτό μιά σημαντική λεπτομέρεια, πού πρέπει ιδιαίτερα νά προσεχθ ή από τούς ύποψηφίους διαχειριστάς τού στοιχήματος. Οί ‘Ιταλοί, ώρισμένες φορές, συμπληρώνουν τó δελτίο τών 13 ά-

γώνων μέ εθνικές συναντήσεις στίβου ή μπάσκετ, διεθνούς ενδιαφέροντος. Αυτό όμως γίνεται σπάνια και όταν πράγματι οι συναντήσεις τού στίβου ή, τού μπάσκετ έχουν θέση στο δελτίο. Γιά τήν έπιτυχία, συνεπώς, τής εφαρμογής τού στοιχήματος στήν ‘Ελλάδα, πρέπει νά μελετηθούν προσεκτικά οι ειδικές συνθήκες πού επικρατούν, και πάντως νά μη χαθ ή τó μέχρι τού Μαρτίου διάστημα, πού προσφέρεται ιδιαίτερα γιά τήν έναρξη τών προγνωστικών μέ τó πλήθος τών ενδιαφερόντων άγώνων γιά τά τοπικά πρωταθλήματα.

Δ. ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

(Φωτ. Συιεργαζομένων Φωτορεπόρτερς)

Ο ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ τών φιλάθλων γιά τó ποδόσφαιρο είναι τέτιος, ώστε, πολλές φορές, τούς μεταβάλλει σέ «ακροβάτες», όταν κλείσουν οι πόρτες.

ΟΜΙΛΕΙ Η ΚΥΒΕΛΗ:

«Μ' ΕΒΓΑΛΕ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΤΟ 1901 Η ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ ...»

Το ένα ύστερα απ' το άλλο, τα χειμερινά θέατρα ανοίγουν και οι προεπιμέλειες προσελκύουν ζωηρό το ενδιαφέρον του θεατρόφιλου κόσμου. Ήρσιμμένα από τα έργα που παίχθηκαν ήδη έκαναν ιδιαίτερη εντύπωση και, γενικά, μπορούμε να πούμε ότι ο όργασμος της προετοιμασίας των χειμερινών θεάτρων άρχισε με αρκετά ικανοποιητικούς καρπούς. Έν τούτοις υπάρχει μια προεπιμέλεια που ξεχωρίζει. Η πρώτη του νέου θιάσου πρόζας του «Ακροπόλ», του θιάσου, δηλαδή, 'Ηλιοπούλου-Καρέζη, που έχει καλλιτεχνικόν διευθυντή τον Χρήστο Εύθυμιο. Δεν πρόκειται για το έναρκτηριο έργο, που θα είναι η καινούργια κωμωδία των Σακελλάριου και Γιαννακόπουλου «Η κυρία περὶ τῆς ὁποίας πρόκειται». Γι' αυτό θα μιλήσουμε όταν θα παιχθῇ. Εκείνο που κάνει την προεπιμέλεια του «Ακροπόλ» ιδιαίτερα αξιοπρόσεκτη είναι ότι στην νέα ελληνική κωμωδία, με την οποία θα ἐγκαινιάσῃ τις παραστάσεις του το συγκρότημα πρόζας του θεάτρου τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους, θα κάνει ἐκτακτο ἐμφάνιση ἡ κ. Κυβέλη. Ἡ ἀγέρραστη μεγάλη πρωταγωνίστρια, με την ἀκατάλυτη προσωπικότητα, συνθέτει καὶ με μόνη τὴν ἐμφάνισή της, καλλιτεχνικὸ γεγονός ἀξίωσας. Ποιὸς δὲν θυμάται τὴν περυσινὴ δημιουργία της, στὸν «Αναστασία», καὶ κατόπιν τὴν τόσο ἐπιτυχημένη ἐρμηνεία της στὸν «Γλάρος». Αὐτὴ τὴ φορά, ὅμως, τὸ «παρών» πού θὰ δώσῃ ἡ κ. Κυβέλη εἶναι ἰδιαίτερα ὑπολογισμὸς, γιατί θέτει τὴν ἐξαιρετικὴ τέχνη της στὴν ὑπηρεσία τῆς ἐλληνικῆς θεατρικῆς παραγωγῆς. Ὑαρε, ὅμως, πόσα ἐλληνικὰ ἔργα θὰ ἔχῃ παίξει στὰ 56 χρόνια πού ἐμφανίζεται στὸ θέατρο. Τὴν ἀπάντησὴ τὴ ζητήσαμε ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ μεγάλη μας καλλιτέχνηδα.

Συνήντησα τὴν κ. Κυβέλη ἕνα πρωινὸ στὴ σκηνὴ τοῦ θεάτρου «Παπαιοῦνου», λίγο πρὶν ἀρχίῃ ἡ δοκιμὴ τοῦ ἐναρκτηρίου ἔργου τοῦ «Ακροπόλ». Ὅταν διεισπύωσα τὸ ἐρώτημα καὶ ζήτησα ἀνὰ μῶθος πὸς πόσα ἐλληνικὰ ἔργα ἔχει πρωταγωνισήσει, ἐκείνη χαμογέλασε καὶ ἀπάντησε ἀπλά:

—Θὰ σὰς ἔλεγα ψέματα ἂν ἀνέφερα ὁποιοδήποτε ἀριθμὸ ἢ ἂν ἐπιχειροῦσα νὰ μετρήσω τὰ ἔργα τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων στὰ ὁποῖα ἔχω λάβει μέρος. Θὰ πρέπει ἴσως νὰ θυμίσω ὅτι, τὰ περασμένα χρόνια, τὰ ἔργα πού παίζαμε δὲν ἔκαναν μεγάλο ἀριθμὸ παραστάσεων. Ἐάν ἐπανελαμβάνοντο ἕνα δράμα ἢ μιὰ κωμωδία τρεῖς ἢ τέσσαρες φορές, αὐτὸ ἦταν «μεγάλη» ἐπιτυχία. Μὴν ξεχνάτε ὅτι ἡ παλιά Ἀθῆνα εἶχε ἕνα περιωρισμένο κοινὸ καὶ, φυσικὰ, οἱ λίγοι θεαταὶ δὲν μπορούσαν νὰ συνθέσουν καριέρες 100 καὶ 200 παραστάσεων. Θυμάμαι μάλιστα ὅτι, ἀφοῦ ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἔπαιξα τὴν «Φωτεινὴ Σάντη»...

—Ἐάν δὲν κάνω λάθος, δική σας ἰδέα ἦταν νὰ διασκευάσῃ ὁ Γρηγόριος Ξενόπουλος τὸν «Κόκκινο δράκο» σὲ θεατρικὸ ἔργο...

—Ναί... Εἶχα διαβάσει τὸ μυθιστόρημα, μού ἄρεσε πάρα πολὺ καὶ τοῦ ἔριξα τὴν ἰδέα νὰ τὸ μετατρέψω καὶ σὲ θεατρικὸ ἔργο. Χρειάστηκε λοιπὸν νὰ περάσουν χρόνια γιὰ νὰ φθάσῃ ἡ «Φωτεινὴ Σάντη» συνολικὰ τὶς 50 παραστάσεις. Καὶ δὲν τὶς ἔφθασε, ὁ Ξενόπουλος μού τὴ χάρισε...

—Δηλαδή;

Πὼς ἀνέβαιναν τὰ ἔργα

Η κ. Κυβέλη ἐξηγῆσε:

—Ναί, ἀπὸ τὶς 50 παραστάσεις καὶ ἔπειτα μού ἐπέτρεψε νὰ παίξω τὴν «Φωτεινὴ Σάντη», ὅποτε θὰ ἤθελα, χωρὶς νὰ πληρώω ποσοστὰ. Οἱ 50, δηλαδή, παραστάσεις σὲ διάστημα ἐτῶν ἐθεωροῦντο ρεκόρ! Καταλαβαίνετε, συνεπῶς, ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, πού ἤμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ἀνυψώσουμε 100 ἴσως ἔργα τὸ χρόνο, πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ ἦσαν ἐλληνικὰ καὶ ἀκόμη ὅτι ἔχοντας τόσο

δάσαμε ὅλοι μας, ὅλη τὴ δύναμή μας, ὅτι διαθέταμε, καὶ με ἀδιάκοπη προσπάθεια καὶ ἐντονο πάντοτε ὀργασμὸ φθάναμε στὸ ἀποτέλεσμα πού ἐπιδιώκαμε. Μὴ νομίζετε ὅτι κατὰ κάποιο τρόπο θέλω νὰ ὑποστηρίξω ὅτι σήμερα τὰ πράγματα δὲν πάνε καλά. Ἀπεναντίας, ἡ στάθμη τοῦ θεάτρου μας διαρκῶς ἀνεβαίνει, ἡ ἀνθρώπῃ του εἶναι ἐξαιρετικὴ καὶ ἡ πρόδοος τὴν ὁποῖαν ἐσημείωσε καὶ σημεῖωνε εἶναι σταθερὴ καὶ ἀδιάκοπη. Ἐτσι, χωρὶς νὰ ἔχῃ κανεὶς τὸ δικαίωμα νὰ νοσταλγῇ τὰ συστήματα τοῦ παρελθόντος, ἡμπορεῖ, ἐν τούτοις, νὰ πῇ ὅτι χρονικῶς καὶ σήμερὰ θὰ ἦταν δυνατόν ἕνα ἔργο ν' ἀνέβῃ σὲ λιγώτερο χρόνο ὅπὸ ὅτι συνήθως καταναλίσκεται τὰ ἄρᾳ τὴν προετοιμασία του. Ἀφοῦ, ὅμως, ὑπάρχει τὸ περιθώριον τῆς μακρᾶς σειρᾶς παραστάσεων, δὲν συντρέχει, φυσικὰ, κανένας λόγος νὰ μὴ συνεχισθῇ τὸ σύστημα τῆς ἐπίμονης καὶ μακρᾶς προεργασίας.

Καὶ ξεαναγυρίζοντας ἡ κορυφαία πρωταγωνίστρια στὸ θέμα μας, εἶπε:

—Γιὰ τὰ ἐλληνικὰ, λοιπόν, ἔργα πού μ' ἐρωτήσατε, με τὴν εὐκαιρία πού θὰ ἔχω σὲ λίγες μέρες τὴ χαρὰ νὰ ζωντανέψω μιὰ σύγχρονη κωμωδία δικῶν μας συγγραφέων, ἐάν δὲν μπορῶ νὰ σὰς πῶ ἀριθμὸ, μπορῶ, ἐν τούτοις, νὰ προσδιορίσω κατὰ ἄλλο. Ἐχὼ παίξει ἔργα τοῦ Σπύρου Μελά...

—Ναί, θυμάμαι, τὸ «Μιὰ νύχτα μιὰ ζωὴ»...

—Μά, καὶ τὸ «Κόκκινο ποικάμισο», τὸ ὁποῖο μάλιστα δὲν τὸ ἔπαιξα μού ἔγραψαν ὅτι ἀπέδωσα τὴ γυναίκα τοῦ λαοῦ, πού ἔχει τὸ ἔργο, σὰ νὰ ἔπαιξα μιὰ μαρκησία...

Ἡ μεγάλη καλλιτέχνης γελάει στὴν ἀνάμνηση καὶ προσθέτει, ἀνοίγοντας μιὰ ἀκόμη παρένθεση:

—Καὶ ὁ Ξενόπουλος, ξέρετε, μού ἔγραψε κάποτε πού εἴχαμε τσακωθῇ, ὅτι ἤμουν πολὺ...μεγάλῃ γιὰ νὰ παίξω τὰ κοριτσάκια, κι αὐτὸ, σημειώστε δὲν ἤμουν σὲ ἡλικία 25 ἐτῶν...

Βλέπετε πάντοτε ἤμουν εὐσῶμη καὶ μπορούσα νὰ γίνω στόχος τέτιων σχολίων, ἅμα ὑπῆρχε κακὴ διάθεσι. Φυσικὰ... Ἐπειρνα πάντα τὰ μέτρα μου, ὅπως δὲν ἐπρόκειτο νὰ παίξω τὸ γνωστὸ ἔργο τοῦ Νικοντέμι «Τὸ κουρέλι», πού ὁ μεταφραστὴς τὸ ἔβλεπε με τὸν τίτλο «Τὸ κουρελάκι». Ἐπρωτίμῃσα, ὅμως, νὰ λείψῃ τὸ ὑποκριτικὸ, διότι θέβαινα μπορούσα νὰ πείσω ὅτι εἶμαι Κουρέλι, ἄλλα ὅχι καί... Κουρελάκι... Σὰ νὰ φύγαμε, ὅμως, ἀπ' τὸ θέμα μας. Λοιπόν, ἐκτός ἀπ' τὸν Ξενόπουλο καὶ τὸν Μελά, ἔπαιξα Χόρν...

—Τὴν «Νταλμανοπούλα»...

—Καὶ ἄλλα. Ἐπίσης, ἔχω παίξει ἔργα τοῦ πρίγκιπος Νικολάου, ἔργα τοῦ Λιδωρίκη, τοῦ Ἀθανασιάδη, τοῦ Κολοκοτρώνη καὶ ἄλλων συγγραφέων τῆς περασμένης γενεᾶς, πού μερικὸν ἡ ἀνάμνησή τους δὲν ἔχει διασωθῇ στοὺς νεώτερους.

—Ὅα ἤθελα, κ. Κυβέλη, νὰ σὰς ρωτήσω, ἀπὸ τὰ ἔργα αὐτὰ ποῖ ἡ ποῖα εἶναι ἐκείνα πού ἀγαπήσατε περισσότερο;...

Γιὰ μιὰ στιγμὴ, ἡ μεγάλη πρωταγωνίστρια, κοινοστάθηκε καὶ κατόπιν καθώρισε:

—Θὰ σὰς δώσω τὴν ἴδια ἀπάντησὴ πού ἔδωσα δὲν προηγουμένως

μ' ἐρωτήσατε. Μού ἄρεσαν τὰ περισσότερα ἔργα πού κατὰ καιροὺς ἔχω ἐρμηνεύσει...

«Ἀγαπῶ τοὺς ρόλους μου»

Ἄν ὑπάρχουν ὀρισμένοι ρόλοι πού νὰ τοὺς ἀγαπᾶτε ἰδιαίτερα; ῥώτησα. Πού νὰ σὰς εἶναι...

Ἡ κ. Κυβέλη με διέκοψε:

—Ἀγαπῶ ὅλους τοὺς ρόλους μου. Κάθε φορὰ προσπαθῶ νὰ μπῶ στὸ «πεταί» τοῦ κάθε τύπου καὶ κάθε φορὰ αἰσθάνομαι ἀδυναμία γιὰ τὸ ρόλο πού παίζω. Ἴσως σ' αὐτὸ νὰ ὤρητε καὶ τὴν ἐξήγησὴ τοῦ γιατί ἐξακολουθῶ νὰ ἐμφανίζομαι στὴ σκηνή. Ἐάν εἶχα πράγματα ἀπὸ τὸ παρελθὸν πού νὰ με συγκινοῦσαν ἐντελῶς ξεχωριστὰ καὶ νὰ συνέθεταν ἀσθηστικὰ καὶ ἀκατάλυτες ἀναμνήσεις ἴσως τότε νὰ ἀποτραβιόμουν καὶ νὰ ζούσα με τὶς ἀναμνήσεις αὐτές. Δὲν ἱσχυρίζομαι ὅτι δὲν εἶχα ἐπιτυχίες πού ξεχώριζαν, καὶ ὅτι δὲν ὑπῆρξαν ἔργα πού τελικὰ με ἀφήκαν ἀδιάφορη. Ὅμως, δὲν εἶναι οἱ συγκεκριμένες ἐπιτυχίες, οἱ ὀρισμένες ἀναμνήσεις πού με τραβοῦν ἀκόμη καὶ με φέρουν μπροστὰ ἀπ' τὰ φῶτα τῆς ράμπας. Εἶναι τὸ ἴδιο τὸ θέατρο, εἶναι ἡ ἴδια ἡ μαγεία τῆς τέχνης ἐκείνου πού με κάνει νὰ εἶμαι καὶ τώρα ἐπάνω σὲ μιὰ σκηνή, προετοιμαζόμενος μιὰ καινούργια ἐμφάνισή ὕστερὰ ἀπὸ καλλιτεχνικὸ δῖο 56 ἐτῶν.

—Δηλαδή, κ. Κυβέλη, πρωτοβγήκατε στὴ σκηνὴ στὰ 1901.

—Ἀκριβῶς. Αὐτὸ εἶναι γνωστὸ. Ἐκείνο ἴσως πού δὲν εἶναι πάρα πολὺ γνωστὸ καὶ μού δίνετε σήμερα τὴν εὐκαιρία νὰ τὸ ἀναφέρω, εἶναι ὅτι γιὰ πρώτη φορὰ μ' ἔδωλε στὴ σκηνὴ ἡ... Μαρίκα Κοτοπούλη...

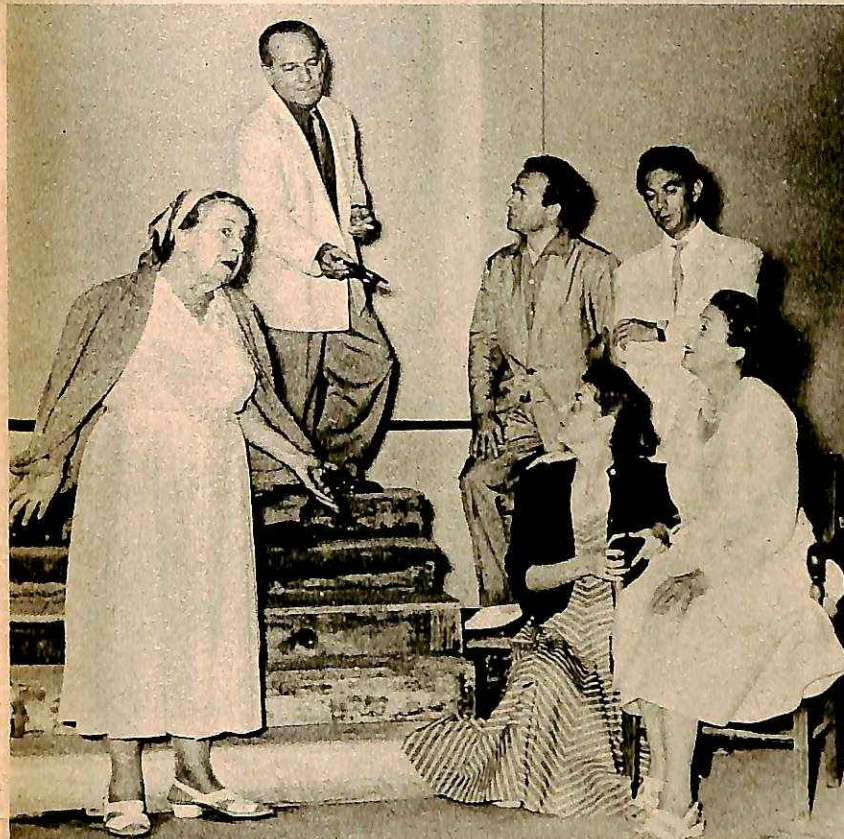
—Ἡ Μαρίκα Κοτοπούλη;

Στὴ «Νέα Σκηνή»

Ἀκριβῶς. Εἴμασταν μαζί, ἐκείνο τὸ χρόνο, στὴ Σχολὴ Θεάτρου, πού εἶχε ἀνοίξῃ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ὁ Χρητομόνος. Προηγουμένως ἐγὼ —κοριτσάκι τότε 13 ἐτῶν—ἐλχα πάρεμι μαθήματα ἀπαγγελίας στὴ Σχολὴ Σιγᾶλα. Κατόπιν ἐπῆγα στὴ Σχολὴ τῆς «Νέας Σκηνῆς», ὅπου, καθὼς σὰς εἶπα, ἐρχόταν καὶ ἡ Μαρίκα. Εκείνη, ὅμως, καὶ καὶ εἶχαν οἱ δικοὶ τῆς τότε θιάσου, ἔπαιζε ἤδη. Ἐτσι, λοιπόν, ἕνα βράδυ, με πῆρε καὶ μένα καὶ με πῆγε στὸ θιαστὸ τους. Ἐπαιζαν, θυμάμαι, τὸν «Δὸν Κιχώτη». Μ' ἐντύσαν, μ' ἔδωσαν, καὶ βῆκα καὶ μαζί με τοὺς ἄλλους ἡθοποιούς, σὲ μιὰ σκηνὴ πληθούς. Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη φορὰ πού ἐπεκονώνησα με τὸ κοινόν.

—Καὶ τότε, κ. Κυβέλη, κάνατε τὴν οὐσιαστικὴ σας ἐμφάνισή στὴ σκηνή;

—Τὸν ἴδιο χρόνο. Σὲ μιὰ ἐπίδειξη πού πονεῖλαμθαμε τρία πράγματα. Θυμάμαι ὅτι σὲ μιὰ κωμωδία, πού πρωταγωνιστοῦσε ἡ Εἰμαρμένη Σανθάκη, ἐγὼ ἔπαιξα ἕνα δουλᾶκι καὶ μετὰ ἔκαμα τὸ ἐπίσημο ντεμποῦτο μου. Ἀπέδωσα τὴ σκηνὴ τοῦ μπαλκονίου ἀπὸ τὸν «Ρωμαῖο καὶ Ἰουλιέττα», εἰς ἡλικίαν, ὅπως σὰς εἶπα, 13 ἐτῶν. Γιατὶ ἔχω γεννηθῇ στὰ 1888...

Εἰς τὸ ἔθνικόν θεάτρον, παράλληλα με τὶς παραστάσεις τοῦ «Κυβελίνου» — πού σημειώνει ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχία — ἄρχισε καὶ συνεχίζεται ἐντατικὸ ἡ προετοιμασία τοῦ ἔργου πού θὰ διαδεχθῇ τὴν σαιεπρική σκηνικὴ δημιουργία. Εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Φράνκ «Τὸ σκοτάδι εἶναι πολὺ φωτερό», πού σκηνοθετεῖ ὁ Ἀλέξης Μινωτῆς καὶ θὰ παιχθῇ με τὴν Κατίνα Παξινού καὶ τὸν ἴδιο στοὺς βασικούς ρόλους. Ἀνωτέρω εἰκονίζονται οἱ δύο διαπρεπεῖς πρωταγωνισταὶ καὶ μαζί ἡ Χριστίνα Καλογερίκου, ὁ Λυκούργος Καλλέργης, ὁ Νίκος Τζόγιας καὶ ἡ Γκέλυ Μαυροπούλου ἡ ὁποία προσελήφθη προσφάτως εἰς τὸ ἔθνικόν μας θεάτρον.

Ἕνας διαφιςισμὸς

Στὸ σημείο αὐτὸ, ἡ κ. Κυβέλη, σταμάτησε, ἔαφνικά, χαμογέλασε καὶ, ὕστερὰ ἀπὸ στιγμιαία διακοπή, συνέχισε:

—Θυμήθηκα μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρία κ' ἕνα μικρὸ «ἐπεισόδιο», πού εἶχα ἐπάνω στὸ ζήτημα τῆς ἡλικίας μου με τὸν Νίκο Λάσκαρη.

—Τὸν ἱστορικὸ τοῦ Νεοελληνικοῦ Θεάτρου;

—Ναί, τὸν ἱστορικὸ. Ἐπαιζα στὴν κατοχὴ στὴν «Γκλόρια» τὸ ἔργο τοῦ Σπ. Μελά «Πίσω στὴ γῆ». Τὸ βράδυ τῆς προεμιέρας ἦλθε νὰ με συγχαρῇ συγκινημένος καὶ ὁ Λάσκαρης. Ἐκεῖ στὰ παρασκήνια τοῦ ἐσφίξα τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπα ὅτι τοῦ ὀφείλω διπλῆς εὐχαριστίες. Με ρώτησε γιὰ ποῖο λόγο. Μιὰ φορὰ—ἀπάντησα — γιὰ τὰ συγχαρητήριά του γιὰ τὸ «Πίσω στὴ γῆ» καὶ μιὰ εἰς τὴν γιὰ τὸ μεγάλο δῶρο πού μού εἶχε κάνει. Ὁ ἱστορικὸς τοῦ Θεάτρου γύρισε τότε, με κοίταξε με ἀπορία καὶ ζήτησε νὰ μάθῃ ποῖο ἦταν τὸ δῶρο, — καὶ μάλιστα τὸ μεγάλο δῶρο — πού μού εἶχε κάνει. Τὸ εἶπα τότε: «Μὰ κύριε Λάσκαρη στὸ ἔγκλημα παιδικὸ Λεῖξο ἔχτε γράψῃ τὴν βιογραφία μου. Λέγε ἐκεῖ ὅτι ἔχω γεννηθῇ στὰ 1887.

Ἐγὼ, ὅμως, γεννηθῇκα στὰ 1888. Μού κάνατε δηλαδή δῶρο ἕνα ὁλόκληρο

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΩΝ ΘΕΑΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ Κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΑΗΝΟΣ, κ. Ἑλλήν Ἀγαθολή, ὁδὸς Βασιλίσσης Σοφίας (Ἀθῆναι), εἶναι σωστὸ πὼς γιὰ λίγο καιρὸ στὴν ἀρχὴ τοῦ σταδίου τοῦ ὑπῆρξε δημιουργικὰ καὶ τὸ μουσικὸ θέατρο. Ὁ διακεκριμένος σήμερα πρωταγωνιστὴς τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου, εἶχε ὡραία φωνὴ τενόρου καὶ ἔκαμε ὀρισμένες ὀπερετικὲς ἐμφανίσεις. Πολὺ γρήγορὰ ὅμως βρῆκε τὸν πραγματικὸ του δρόμο καὶ ἔδωσε τόσο εὐτυχισμένες δημιουργίες στὸ ρεπερτοῖριον τῆς τέχνης

Η ΡΕΝΑ ΓΑΡΥΦΑΛΑΚΗ, κ. Ἀντώνης Χατζηλαζάρου (Χανιά), εἶναι πράγματι Κρητικὴ. Ἡ ἐκλεκτὴ αὐτὴ νέα ὤψιφονος βρίσκεται ἀπὸ καιρὸ στὴν Ἱταλία, ὅπου ἔκανε ἐμφανίσεις καὶ εἰς τὴν Σκάλα τοῦ Μιλάνου καὶ εἰς ἄλλα ἀξιόλογα λυρικὰ θεάτρα. Ἐδῶ, ὅμως, καὶ λίγο καιρὸ βρίσκεται στὴν Χιλή. Πῆγε γιὰ μιὰ σειρά ἐκτάκτων ἐμφανίσεων στὸ Σαντιάγο ὅπου καὶ τραγούδησε μαζί με διακεκριμένους μελοδραματικούς καλλιτέχνες «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» καὶ «Ριγολέτος». Εἶχε πολὺ μεγάλη ἐπιτυχία καὶ τὴν δεύτερη μάλιστα παράστασή τοῦ «Ριγολέτου» παρηκολούθησε καὶ ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας τῆς Χιλῆς, ὁ ὁποῖος ἀνέθηκε κατὰ τὸ διάλειμμα στὰ παρασκήνια καὶ συνεχάρη θερμῶς τὴν Ἑλληνίδα καλλιτέχνηδα. Ἡ Ρένα Γαρυφαλάκη ἦταν παντρεμένη, ἀλλὰ χωρίσε.

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Ο ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ στὶς 21 Ὀκτωβρίου θὰ δώσῃ στὴν αἴθουσα τοῦ Θεάτρου Τέχνης, κάτω ἀπὸ τὸν «Ὀρφέα», μιὰ βραδύα ὑποκριτικῆς δεξιότητος, παρουσιάζοντας μόνος του ἕνα ὁλόκληρο καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα πού θὰ τὸ συνθέσουν τέσσαρες πολὺ ἐνδιαφέροντες μολόγοι. Ἡ βραδύα αὐτὴ ἀναμένεται με ζωηρὸν ἐνδιαφέρον γιὰτὶ ὁ Διαιωνόπουλος πρόκειται νὰ δώσῃ δείγματα τῆς ἐξαιρετικῆς τέχνης του εἰς ἕνα πρόγραμμα ὅχι μόνον ποικίλης συνθέσεως, ἀλλὰ καὶ ἰδιαίτερον ἀξίωσας. Πόση διαφορά ἀπὸ τὰ περασμένα! Καὶ ἄλλοτε ἐδίδοντο παραστάσεις ἀπὸ ἕνα μόνον ἥθοποιον, ἀλλὰ αὐτές δὲν εἶχαν παρὰ καθαρῶς κερδοσκοπικὸ χαρακτήρα. Ὑπάρχει ἕνα λεημονημένο σήμερα ἔργο τοῦ Πολύβου Δημητρακοπούλου, τὸ «Κριτήριον». Ἐχει ἕνα μόνον πρόσωπο. Τὸ ἔργο, λοιπόν, αὐτὸ τὸ ἔπαιρναν ὑπὸ μᾶλιν ὀρισμένοι «καλλιτέχνες» καὶ ἔκαναν καὶ τόσο ἐπιδρομὲς σὲ διάφορα ἐπαρχιακὰ κέντρα ὅπου πομπῶδες ἀνήγγειλαν τὴν «μεγάλῃ θεατρικῇ παραστάσει» πού ἐπῆγαιναν νὰ δώσουν. Καὶ τὸ ἀνύποπτο κοινὸν προσήρχετο με τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἴδῃ ὁλόκληρο θίασο καὶ ἀκουε ἀπλάς ἕνα ἀτελείωτο μονόλογο ἀπὸ ἕνα ἄνθρωπον, πού πολλές φορές ὁ ἀλῆς πτωχιστὴς τῆς «Τέχνης» τὸν ἐδίδασκε καὶ μέσα ἀπὸ τὸ δίδλω, ἐν εἰδῇ προδρόμου Τζήμης Ἑλλῆσι καὶ Ἱπποκράτους Δεσμώτου...

ρο χρόνο. Θὰ εἶμαι εὐτυχισμένη ἐάν τὸ ἴδιο δῶρο μού κἀνῃ καὶ ἡ ζωή!...

Καὶ ἡ κ. Κυβέλη κατέληξε:

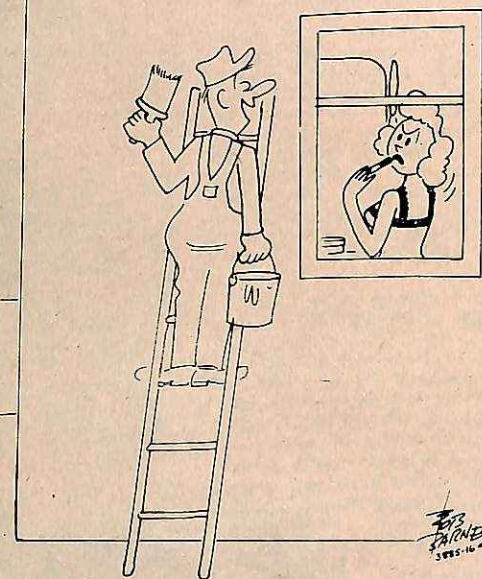
—Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ζωὴ μού προσφέρει ἀκόμη τὴν μεγάλην χαρὰ νὰ μπορῶ νὰ παίξω στὸ θέατρο. Στὴν περυσινὴ σαζόν, ἡ «Αναστασία» καὶ ὁ «Γλάρος». Ἐρῶς ἡ ἐλληνικὴ κωμωδία, ὅπου ὑποδοῦμαι μιὰ πῆθερά πού τὰ παιδιά της θέλουν σῶναι καὶ καλὰ νὰ τὴν παντρεύουν. Δὲν ξέρω ποῖα θὰ εἶναι ἡ ἐντύπωσὴ τοῦ κοινού, ξέρω ὅμως ὅτι γιὰ μένα θὰ εἶναι μιὰ ἀκόμη ἱκανοποίηση νὰ ἐπικοινωνήσω μαζί του. Λένε — τὸ ἐπαναλαμβάνω, γιὰτὶ ἔχει γραφῇ πάρα πολλές φορές — ὅτι κατὰ καιροὺς ἔχω προσφέρει ὀρισμένους ζωηρῆς συγκινήσεις καὶ αἰσθητικῆς ἀπολαύσεως στὸ θεατρικὸν κόσμον. Δὲν ἔχουν ὅμως — καὶ δὲν θὰ μπορέσω νὰ ξεχάσω ποτὲ — τὸ πόρος χαρῆς, τὸ ποῖος ἀξέχαστες στιγμὲς μού ἔχει ἐκείνος χαρίσει με τὶς τῶρες ἐκδηλώσεις του, τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰ αἰσθητικὰ τῆς ἀγάπης του...

—Καὶ τοῦ δικαιολογημένου καὶ ἀπέραντου θαυμασμοῦ του, κ. Κυβέλη...

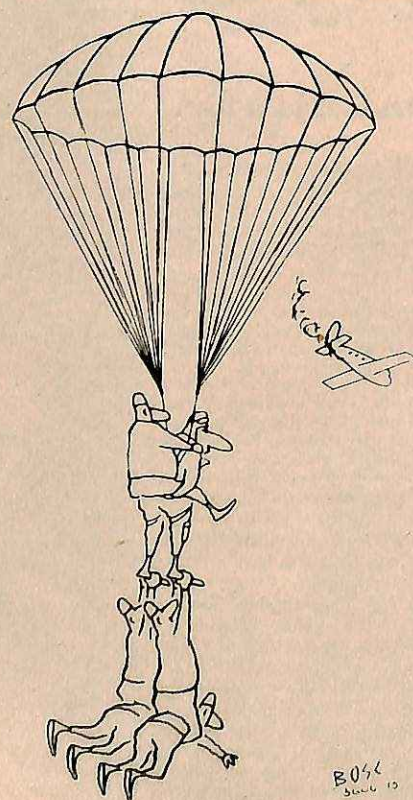
Ἡ πρόβα ὅμως ἄρχισε καὶ ἐπρεπε πιά ν' ἀποχαιρετήσω αὐτὴ τὴν ἀκούραστη ἰέρεια τοῦ Θεάτρου, πού συνέχισε σκηνοθετῇ με τὴν μεγαλῆτη διάθεσιν γιὰ δουλειὰ νὰ ἐπεράσῃ τὶς σκηνές της...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

Χιούμορ

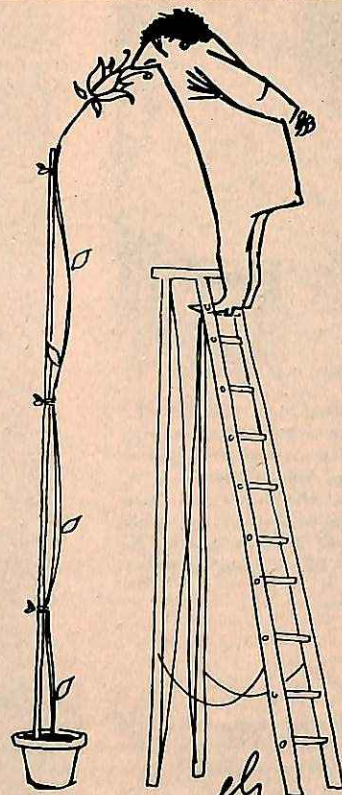
—Ωραία μέρα για τα μπουγιατίσματά μας, δε-
σποινίς.

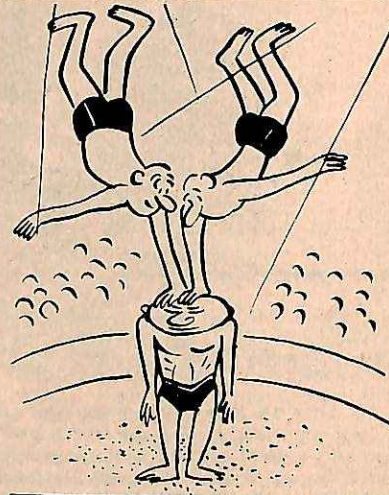
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

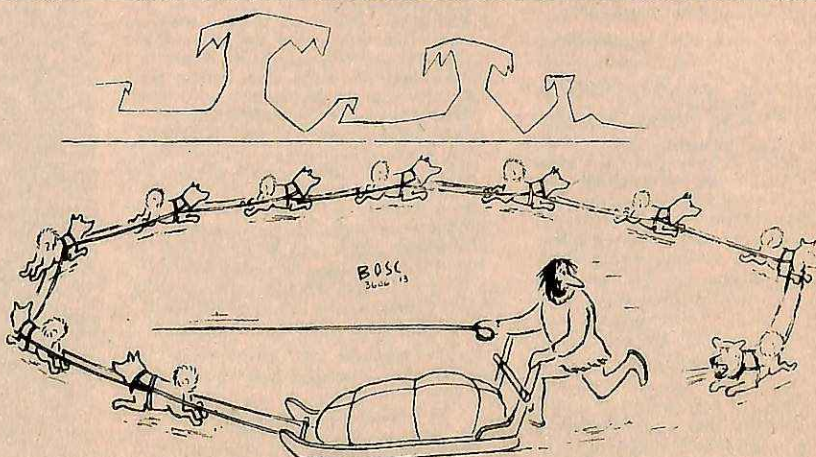
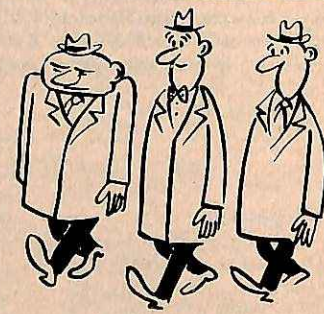
—Τρέξτε, κύριε Νήλσον, ό κισσός σας κυνηγάει πάλι τη μπιγκόνια μου.

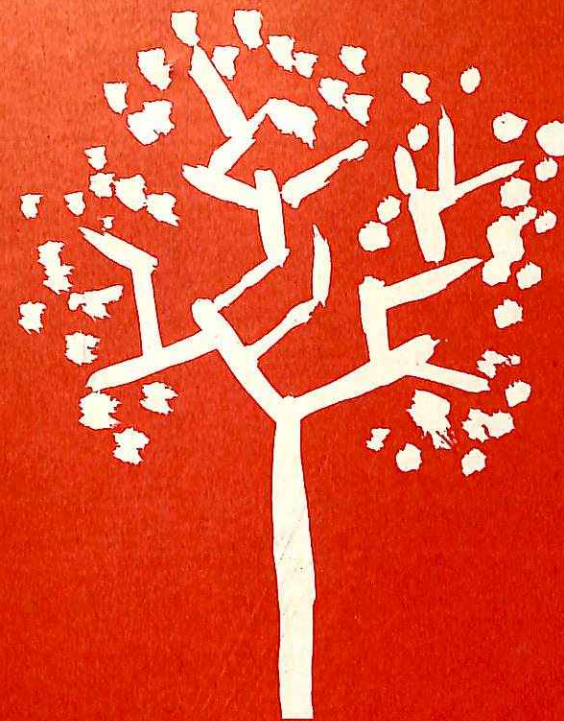
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΦΥΤΟΦΑΡΜΑΚΑ

ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ

ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΑ

ΑΚΡΙΔΟΚΤΟΝΟΝ: Για δολώματα κατά
ακρίδων, ακουλήριων κ. λ. π.
ΑΡΙΣΤΗΡΙΚΟΙ ΜΟΛΥΒΔΟΙ: Για τα ακουλήρια
φρούτων και τις καλλιές.
ΔΑΥΛΙΤΙΝΗ: Κατά του δαυλίτου και της ψείρας.
ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ (Θερινός πολτός): Για την καταπολέ-
μησι εντόμων (ψύρες κ. λ. π.)
ΔΙΝΙΤΡΟ-ΔΕΝΔΡΟΣΑΛ: Για την καταπολέμησι της ψύ-
ρας και των καμπών, νυμφών και εντόμων.
ΕΝΤΟΜΟΣΑΛ: Για την καταπολέμησι πολλών ασθενειών δω-
ροφόρων δένδρων και λαχανικών.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ - ΒΡΕΞΙΜΟΝ (Σκόνη υδατοδιαλυρούμενη): Για να
ντιστάται. Καταπολέμησι όλα τα έντομα και ακουλήρια.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ ΙΣΚΟΝΗ ΛΟΙΣΜΟΝ: Για την καταπολέμησι της ψεί-
ρας των σιτηρών και των αποθηκευμένων σπόρων.
ΕΞΑΧΛΩΡΑΛ-ΙΣΚΟΝΗ: Για την καταπολέμησι των εντόμων.
ΘΕΪΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΙ: Εναντίον της χλωρώσεως της αμπέλου και της αντι-
παρασιτικής.
ΘΕΪΟΧΑΛΚΙΝΗ Β.: Για την καταπολέμησι της Βούλας, του Ψιδίου και
του Τετρανύχου της μηλιάς και της άχλαδιδας, του Περονόσπορου,
Ψιδίου, Τετρανύχου της ντομάτας, του πεπονίου.
ΘΕΪΟΧΑΛΚΙΝΗ: Περιέχει θείοφι και χαλκό για την καταπολέμησι του Ψιδίου
(λόβα) και του περονόσπορου.
ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙ ΘΕΪΟΝ: Για την καταπολέμησι των Ψιδίων, της αμπέλου, των δένδρων.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 15: Καταπολέμησι τα έντομα που προσβάλλουν τα εσωτερικά δένδρα, τα
λαχανικά κ. λ. π.
ΛΙΝΔΟΣΑΛ 3: Για την καταπολέμησι των εντόμων του εδάφους.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 1: Για την καταπολέμησι της μελίγκρας των ποσειδωνικών, αγγουριών
κ. λ. π.
ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ Νο 2: Για την καταπολέμησι μελίγκρας, τούλιων και μικρών καμπών.
ΝΗΜΑΤΟΣΑΛ ΕΔΒ: Για την καταπολέμησι των νηματωδών ακουλήριων.
ΝΙΚΟΤΙΝΑΛ: Σκοτώνει τις μελίγκρες, τις καλλιές, τα διάφορα άκαρια κ. λ. π.
ΟΣΑΛ - D. D. T.: Χρησιμοποιείται εναντίον των εντόμων των σιτηρών.
ΟΣΥΧΛΩΡΙΟΥΧΟΣ ΧΑΛΚΟΣ 50: Για την καταπολέμησι του περονόσπορου των λαχανικών, της
βούλας της μηλιάς, της άχλαδιδας και του περονόσπορου της αμπέλου.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ Β.: Για την καταπολέμησι του Περονόσπορου της Αμβρακώσεως κ. λ. π. της
αμπέλου, της ντομάτας και της πατάτας.
ΠΕΡΟΣΠΟΡΙΝΗ: Για την καταπολέμησι του περονόσπορου όλων των φυτών.
ΠΡΑΣΙΔΓΟΥΡΙΝΗ: Για την καταπολέμησι του προσάγγουρα και άλλων ακουλήριων των λαχανικών.
ΙΣΤΕΡΙΟΝ ΚΟΛΛΟΕΙΔΕΙ ΘΕΪΟΝ 40: Για την καταπολέμησι όλων των ασθενειών που καταπο-
λεούνται με θείοφι π. χ. το Ψίδιο.

ΑΘΗΝΑΙ ΠΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Μη κοιταζάτε μαζί σας χρήματα!

— Κάμετε σὲ ὅποια-
δήποτε Τράπεζα καὶ
γιὰ τὸ μικρότερο πο-
σὸν ποὺ διαθέτετε μίαν
« ΚΑΤΑΘΕΣΙΝ ΟΨΕΩΣ »
ποὺ εἶναι καὶ τοκοφό-
ρος.

— Θὰ σᾶς ἐφοδιά-
σουν ἀμέσως μὲ ἕνα
ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ.

— Κόβετε ΜΙΑ ΕΠΙ-
ΤΑΓΗ γιὰ τὸ ποσὸν
ποὺ θέλετε νὰ πληρώ-
σετε καὶ ἐξοφλεῖτε τὴν
ὕποχρέωσίν σας.

— Διευκολύνεσθε ἀ-
πολύτως στὶς συναλ-
λαγές σας καὶ στὶς πιὸ
μικρές καὶ γιὰ τὰ πιὸ
μικρότερα ποσά.

— Ἐπὶ πλέον ἐνισχύ-
ετε τὴν πίστιν σας, ἡ
ὅποια μὲ τὴν διαρκή
κίνησιν τοῦ λογαρια-
σμοῦ σας, σᾶς συνδέει
μὲ τὴν Τράπεζάν σας.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΑ ΤΡΑΠΕΖΑΙΣ ΟΨΕΩΣ